EMINESCIANA

Revista Colegiului Național "Mihai Eminescu"
Baia Mare

Nr. 15-16, 2020-2021

CUPRINS

Școala în pandemie……. 3
Mesaj……... 5
Dascăli de succes. O poveste despre muncă și devotament…….. 6
Legenda zăpezii…….. 11
Legenda copilului din Lună…… 12
Legenda Soarelui și a Lunii…….. 13
O ultimă carte……. 15
Alegerea de a studia este sau nu esențială?..... 16
Alegerile - o provocare……... 17
Alegerile cer timp……... 18
Alege tu!..... 19
Cum îți influențează personalitatea alegerea locului tău de muncă…… 20
Alegerea mea…….. 21
Alegeri pentru viață…… 22
Azi, aici, acum!..... 23
Alegerea din perspectiva unei eleve……... 24
Sfânt…… 25
Regatul nopții și al dragonilor. Cap.I……. 26
Gândirea……..... 30
Alege lectura ca activitate zilnică!..... 31
Alege să fii copil……..... 32
Alegerea conștientă și alegerea inconștientă…….. 33
Alegerea religioasă……. 34
Gânduri……... 36
Am ales să fiu DASCĂL…….. 37
C.D.I. și adaptarea activităților în perioada pandemiei…….. 40
Biblioteca Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare……. 42
Concours de caviardage littéraire…….. 45
#francophonie #ifroumanie…… 45
La version caviardée……... 46
Des blagues... Pour mieux supporter et traverser le confinement…….. 47
La journée de la confiance – première édition dans notre lycée…… 51
Liberté chérie…….. 54
Un prof qui nous parle :…….. 56
The utmost choice……... 58
Norsk som fremmedspråk ved ‘Mihai Eminescu’ videregående skole..... 59
Alegerea - la scelta..... 61
Con el español lo pasamos al máximo…… 66
¿elegir entre qué y qué?..... 69
Freiwilligenarbeit – eine entscheidung für die zukunft…… 74
Rolul motivației În alegerile pe care le luăm…… 79
Alegeri…….. 80
Decizii, decizii…… 81
Importanta libertății de a alege…… 82
Chiar ești ceea ce mănânci?..... 84
Mâncarea sănătoasă: Un stil de viață?..... 85
Depinde de tine……... 87
Evoluția telefoanelor mobile de-a lungul anilor…… 88
Muzică și catharsis..... 90
Albinutele……... 93
Proiectul……... 94
Platforma Google Classroom …….. 95

MISIUNEA NOASTRĂ

Nu pentru şcoală, ci pentru viaţă învăţăm
Non scholae, sed vitae discimus
(Seneca)

„Primii educatori ai copiilor sunt părinții. Apoi, cine ia un copil de mână şi îl îndreaptă spre propria-i vocație dacă nu dascălul? Cine vrea să vadă cu ochii lui un Eminescu al secolului XXI e invitat cu mare drag să-i treacă pragul. Noi, cei din acest colegiu, nu-l trecem niciodată fără să purtăm în suflet pecetea sublimă a geniului nepereche."

Prof. ***Marius Crăciun****, director*

VIZIUNEA Colegiului Național "Mihai Eminescu" Baia Mare

„Dacă un copil nu învață în felul în care îi predăm, atunci trebuie să îi predăm în felul în care el poate învăța."

Ivar Lovaas

„Un vechi proverb spune că profesorii îți deschid uşa, dar de intrat, trebuie să intri singur.

Poftiți de intrați, dragi elevi, pe uşa larg deschisă a acestui liceu de prestigiu: v-am pregătit calea spre un viitor aşa cum vi-l doriți."

Prof. ***Rodica Mone****, director adjunct*

Colegiul Național „Mihai Eminescu"Baia Mare

str. Culturii nr. 7, 430316 Baia Mare
Telefon: 0262 211 069
Fax: 0262 211 987
e-mail: colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com
Site web http://eminescubm.ro

COLEGIUL NAȚIONAL
MIHAI EMINESCU
BAIA MARE
Școală Europeană
Excelență în educație
Das Deutsche
Sprachdiplom
eea
grants
Promovarea diversității
în cultură și artă

ȘCOALA ÎN PANDEMIE

11 martie 2020 a fost ziua în care pandemia a mutat orele de școală în mediul online. În 16 martie 2020, președintele Iohannis decreta starea de urgență. Lumea întreagă se confrunta cu o situație cu totul nouă. Un dușman nevăzut a început să secere vieți, a răspândit frică, a schimbat reguli și comportamente. Cei mai mulți dintre noi am renunțat la gesturi firești, ne-am modificat modul de lucru, am cunoscut emoții noi, trăiri diferite, pe scurt, ne-am adaptat la un alt stil de viață.

Începutul acestui an școlar a stat sub amprenta unor condiții cu totul aparte datorită Pandemiei de COVID-19, afectând toți elevii, de la preșolari la liceeni. Într-o perioadă relativ scurtă, învățământul românesc s-a confruntat cu multiple schimbări, iar această provocare a făcut ca școala să se adapteze unei noi realități.

Într-un timp pe repede înainte, când în spitale, doctorii și asistentele medicale luptau în prima linie împotriva pandemiei, trăiam o altă urgență, extrem de importantă, cu consecințe, probabil, mai puțin vizibile imediat: cum să asigurăm continuarea accesului la educație pentru toți copiii în realitatea distanțării sociale, a cursurilor online. Chiar dacă mediul online oferă copiilor o deschidere la un click distanță de ceea ce înseamnă lumea, interacțiunea umană, fizică, nu va putea fi niciodată înlocuită. Generațiile acestea care au acces la platformele de socializare și la foarte multă tehnologie, au un avantaj față de generațiile din trecut, dar dacă acești copii se vor închide doar în mediul online, însemnă că ei nu vor ști cum să socializeze în mod normal, de la om la om. Unitățile școlare nu reprezintă doar un loc pentru educaţie academică, ci şi pentru învăţarea abilităţilor sociale şi emoţionale, interacţiune şi sprijin social. Iar acest spațiu a lipsit! Când un elev spune ***„îmi e dor de colegii mei și chiar aș vrea să mă întorc la școală din nou”***, el dă glas unor nevoi emoționale, psihologice extrem de profunde: nevoia de apartenență, nevoia de conexiune, nevoia de a se raporta la un model, fie el în persoana unui cadru didactic sau a unui coleg mai popular, a unui lider informal al comunității școlare.

În contextul pandemiei actuale, experții în educație caută răspunsuri la provocările cu care se confruntă școala în timpul acestei crizei. Viitorul apropiat va aduce modificări majore în modul în care este privit procesul de educație, ceea ce, evident, va determina modificări legislative și reforme profunde, astfel încât componența digitală a procesului de învățare să devină o constantă și nu o opțiune. Nu doar nevoia de a investi în infrastructura digitală educațională a fost importantă, dar și nevoia de a recunoaște rolul profesorului în procesul de

învățare, indiferent dacă vorbim de învățarea clasică, în școală, sau de ghidarea procesului de educație în mediul online.

Contextul pandemiei care a afectat România anului 2020, ne-a provocat să ne redefinim ca profesori, să dobândim noi competențe pentru a continua procesul educațional.

Prin urmare, ne-am adaptat mediului online, având la dispoziție numeroase cursuri de formare și tutoriale pentru a învăța și pentru a ne perfecționa. Indiferent de împrejurări, un dascăl trebuie să rămână un model pentru elevii săi, deoarece își lasă amprenta asupra formării lor. Un profesor valoros nu se oprește niciodată din învățat, ci se află într-o continuă formare, ceea ce îl va ajuta să își depășească limitele. Această formare nu se referă doar la stăpânirea disciplinei predate, ci și la îmbunătățirea metodelor didactice și la dorința de a evolua prin dobândirea noilor achiziții.

Tehnologia a fost un instrument important care a facilitat educația la distanță, totuși este esențial să o percepem ca pe o soluție provizorie, care nu va putea înlocui predarea și învățarea din sala de clasă. Această formă de educație nu se va putea niciodată substitui actului pedagogic derulat față în față, între cadrul didactic și elevi sau a interacțiunii dintre elevi, care reprezintă esența vieții școlare. Aceste luni au reprezentat o perioadă dificilă, atât pentru elevi, cât și pentru noi, profesorii. Statul în casă, pentru un timp îndelungat, realizarea orelor de curs prin intermediul unui ecran, a constituit o provocare în desfășurarea procesului instructiv-educativ.

Experții susțin, că educația nu se poate face fără să existe un arhitect al procesului de învățare, la nivelul fiecărei clase, iar acest arhitect este profesorul, cel care, cu dedicație și profesionalism, alimentează curiozitatea fiecărui elev în parte și îl ajută să progreseze, chiar și în condițiile izolării sociale determinate de pandemie. Orice profesor poate deveni unul de excepție, de care elevii să-și amintească odată cu trecerea timpului.

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alte ori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Pandemia a pus la încercare resursele imediate, dar ne-a oferit, în același timp, o oportunitate de investire în învățământ. Educația costă, dar lipsa educației costă și mai mult.

Director: prof. Marius Crăciun

MESAJ

Vremurile din urmă ne-au supus la multe încercări și provocări. Ne-au bulversat viețile personale și profesionale. Ne-au aruncat pe teritorii necunoscute. În primăvara anului trecut, toți elevii și profesorii lor s-au trezit puși în situația de a-și suspenda activitatea obișnuită. Statisticile arată că, la finele lunii aprilie 2020, peste 90 % dintre elevii din 190 de țări ale lumii nu mai mergeau la școală. Nu mai participau la activități, acțiuni, evenimente care înainte vreme le completau formarea. Pentru ei, învățarea a început să însemne altceva decât ceea ce le era cutumă până atunci.

S-a vorbit mult despre ceea ce pandemia ne-a confiscat. Așa este, ne-a luat, dar să vedem dacă nu cumva ne-a și dat câte ceva. Eu cred că ne-a dat, de exemplu, încrederea că putem răzbi, chiar și în condiții vitrege, de maximă presiune pusă pe umerii noștri de necunoscut și teamă; încrederea că suntem puternici, chiar dacă nu știm foarte bine cu ce dușman avem de dus bătălia. Am înțeles cu toții, ceva mai bine parcă, ce putem face și ce nu putem face, dar fără fatalism, dimpotrivă, cu realismul situației, a propriilor limite; căci deseori limitele îți dau puterea de-a merge nu numai mai departe, ci de-a merge mai bine mai departe. Am avut răgazul să facem lucruri doar pentru noi înșine, am tricotat, am bricolat, am plantat flori și pomi, am stat mai mult pe lângă cărți și filme.

Am învățat cum să fim împreună de la distanță. Ne-am făcut din online casă și clasă, ne-am adunat ca după furtună, ne-am resetat ca după virusare (ce coincidență de limbaj!) Ne-am reinventat. Am experimentat noi emoții și sentimente, am dat noi sensuri unor cuvinte cu care eram atât de obișnuiți încât nu le mai simțeam acoperirea și puterea: empatie, încredere, recunoștință, bunăvoință. Am aflat recent că există un Ambasador UNICEF al Bunăvoinței: el este David Backham. Un luptător! Mă gândesc că fiecare dintre noi am putea fi câte un ambasador al Bunăvoinței în mediul proxim de existență, de acțiune, și așa, lumea ar fi mai bună.

Eu cred că, în pandemie, cea mai vie emoție a fost speranța. Să nu ne-o pierdem, să o păstrăm vie, activă, căci ea ne va ajuta să învingem mereu. Probabil că normalitatea va însemna de acum altceva, va avea alt chip; dar am convingerea că vom reuși să o trăim așa cum se cuvine.

prof. Rodica MONE, director adjunct

Dascăli de succes

O poveste despre muncă și devotament

„Un profesor bun este asemeni unei lumânări. El se mistuie pe sine însuși pentru a lumina calea altora”- Mustafa Kemal Ataturk

E. L.: Se spune că maturitatea fragedă reprezintă o perioadă dificilă în viața oricărui tânăr. Ați putea să ne vorbiți despre această etapă și despre opțiunile privind orientarea în carieră?

D. C.: Nu este un răspuns ușor. Îmi amintesc debutul meu în viața reală de adolescent. A fost o altă lume, un alt regim politic, existau alte priorități ale factorilor și decidenților politici de atunci. Anii de liceu n-au fost nici grei, nici ușori. Îmbinam învățătura cu sportul. Am studiat mult și, când a fost să aleg în viață, am avut puține opțiuni. Pot să spun că au reprezentat cea mai frumoasă perioadă din viața mea, exceptând momentul de față, în care am privilegiul de a fi bunic.

C. C.: Eu de mică am făcut gimnastică, mai exact de la 6 ani. La început ca sport de masă și apoi de performanță și înaltă performanță. Am ajuns campioană națională, la un moment dat, în 1975, la individual compus. În liceu, am urmat cursurile clasei cu program sportiv. Iubind gimnastica și sportul, mi-am dat seama, că singura mea opțiune pentru viitor este sportul. Am urmat cursurile Facultății de Educație Fizică și Sport din Oradea și apoi am fost repartizată undeva într-un colț de lume din zona Lăpușului, unde l-am cunoscut pe domnul profesor Condor.

E. L.: Când ați realizat că menirea dumneavoastră este aceea de a urma această meserie nobilă, și anume cea de dascăl? Ce v-a determinat să alegeți această profesie?

D. C.: Mi-am dat seama numai după ce am ajuns dascăl. Inițial, mă pregătisem pentru Facultatea de Drept, însă la examenul de admitere s-au introdus documentele Congreselor și Plenarelor Partidului Comunist (cuvântările „tovarășului"), iar eu aveam oroare de așa ceva. Astfel, în ultimul moment, m-am reorientat spre Facultatea de Istorie. Nu regret aceasta alegere deoarece îndrăgesc copiii, iar cariera de dascăl mi-a adus multe satisfacții și împliniri pe plan profesional.

C. C.: La terminarea facultății, aveam de ales între antrenorat și profesorat. Am ales să fiu profesoară tocmai pentru a-i învăța pe copii să practice exercițiul fizic, să fie atrași de sport. Începutul a fost mai dificil, dar odată cu trecerea anilor, am realizat că îmi place această profesie și că doream să o practic și în viitor. În timpul orelor de educație fizică am încercat să îi atrag pe copii de partea mișcării, am încercat să fac orele atractive și dinamice. Se pare, că am reușit pentru că de aproximativ 25 de ani încoace am avut în fiecare an echipe, care au reprezentat Colegiul în competițiile școlare. Echipe de: fotbal-băieți, baschet-fete, baschet-băieți, rugby-mixt și majorete. Pe această cale, țin să le mulțumesc tuturor celor care au făcut parte din aceste echipe pentru dăruirea și munca depusă.

E. L.: Anii 1990, respectiv 1991 au reprezentat punctul de plecare al carierei dumneavoastră în liceul nostru, care îl are ca patron spiritual pe Mihai Eminescu. Cum v-a primit liceul și care au fost primele dumneavoastră impresii?

D. C.: Eu am venit în acest liceu la 1 februarie 1990, când liceul purta numele de „Liceul Industrial nr. 9". Înainte de 1989, școlile și liceele purtau un număr anost, care nu spunea nimic. Directorul de atunci, domnul Nicolae Felecan, care a devenit ulterior decanul Facultății de Litere din cadrul Universității de Nord, a fost un om care s-a zbătut foarte mult pentru transformarea liceului într-unul cu profil umanist. Dânsul este cel căruia i se datorează numele acestui patron spiritual: Mihai Eminescu. Pot să spun că a fost deosebit de inspirat. Evident, liceul era și pe sufletul meu cu specializările umaniste, fiindcă este o diferență foarte mare între a fi dascăl de istorie la un liceu tehnologic sau la un grup școlar și a fi dascăl de istorie la un liceu umanist. În primul rând, profilul te responsabilizează și te obligă la o muncă mult mai serioasă. Trebuie să dai dovadă de perseverență, de implicare și de seriozitate. Un aspect important îl reprezintă faptul, că absolvenții acestui liceu urmează, un profil umanist. Pentru că istoria este disciplină obligatorie la bacalaureat, notele obținute de elevi reflectă calitatea muncii profesorului de istorie.

C. C.: Am ajuns în acest liceu în urma concursului de titularizare odată cu doamna Spătăceanu și împreună am format o echipă reușită. Am crescut împreună și am colaborat foarte bine încă de la început. Atât dânsa, cât și cadrele didactice din acea perioadă, m-au ajutat să mă integrez

cu succes în cadrul colectivului. Dintotdeauna colectivul cadrelor didactice din Colegiul Național „Mihai Eminescu” a fost unul unit, deosebit, iar relațiile dintre colegi s-au bazat pe respect reciproc și bună colaborare.

E. L.: Pe parcursul acestor 30 de ani ați desfășurat o intensă activitate școlară și extra-școlară, încununată de reușite: concursuri, olimpiade școlare, proiecte și competiții. Care au fost cele mai mari emoții trăite de dumneavoastră și cele mai frumoase amintiri? Ați reușit să vă împliniți dezideratele pe parcursul acestor ani?

D. C.: Nu pot să spun că le-am îndeplinit în totalitate, pentru că în momentul în care ai satisfacția deplină ceva nu e în regulă. Omul trebuie să aspire întotdeauna la mai mult, să se autodepășească. Emoții mai deosebite am trăit de fiecare dată, când am obținut un succes. Un exemplu concret, îl reprezintă obținerea unor premii la fazele județene și naționale ale Olimpiadei de Istorie. Alt exemplu îl reprezintă faptul, că unii foști elevi și-au luat doctoratul în istorie, depășindu-și dascălul. Excursiile tematice (CERN, Auschwitz), dar și cele recreative, au reprezentat din nou momente deosebite. Alte satisfacții am trăit în perioada, când am fost director, când mi-am pus amprenta pe câteva realizări care sunt vizibile și astăzi în cadrul Colegiului: proiectele internaționale și orientarea curriculară a Colegiului cu specializările care există (clasele bilingve, clasele de filologie și studiul celei de-a treia limbi). Amintiri frumoase am și împreună cu colegii, cu care m-am înțeles întotdeauna foarte bine.

C. C.: Pe parcursul anilor am avut o mulțime de competiții sportive și la fiecare din ele am trăit în mod intens fiecare fază, fiecare rezultat. Satisfacții am avut an de an, datorită echipelor care s-au calificat la fazele municipale, județene și zonale ale Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar. Cele mai mari emoții au rămas cele de la meciurile de „adio” ale absolvenților și de la orele finale ale acestora.

E. L.: După părerea dumneavoastră, care sunt cele mai importante aspecte privind relația dintre profesor și elevi?

D.C. : Nu este o întrebare ușoară, pentru că această relație este extrem de complexă. Profesorul trebuie să știe să transmită entuziasmul, curiozitatea și motivația de a descoperi lucruri noi și de a studia. El trebuie să înțeleagă psihologia vârstei adolescentului, să-i cunoască problemele care îi impactează activitatea școlară. Consider că este un lucru esențial să înțelegi aspirațiile și visele elevului, personalitatea acestuia, care este una în devenire. Ea este una foarte complexă, fiindcă aș putea-o compara cu ușurință cu primăvara: cu vreme frumoasă, dar și cu furtuni mai mari sau mai mici, care ilustrează trăirile unui adolescent. Sunt puțini cei care înțeleg complexitatea vieții unui adolescent, mai ales pentru că acesta trebuie să fie tratat cu înțelepciune, cu toleranță și cu răbdare. Noi trebuie să ținem locul unui părinte, atunci când ei

au nevoie de noi. Problema este, că după anii ’90 lucrurile s-au degradat din punctul meu de vedere, încet, dar sigur. Acest lucru s-a petrecut și din cauza faptului că mulți dascăli nu sunt pregătiți din punct de vedere psihologic pentru această carieră. Poate că sunt foarte bine pregătiți științific, dar cu multe lacune în domeniile psihologiei și pedagogiei. De asta se spune că la o anumită vârstă trebuie să devii înțelept, însă un dascăl trebuie să fie înțelept din momentul în care pășește în sistemul educațional. El trebuie să se străduiască, să se autoperfecționeze constant. Personal, nu pot spune că am înțeles de fiecare dată problemele elevilor, dar pot afirma cu certitudine că m-am străduit. M-am străduit să fiu uman pentru că și eu am fost adolescent și am avut aceleași trăiri și experiențe.

C. C.: Adevărul este că un profesor trebuie să fie ca un al doilea părinte pentru elevii săi, mai cu seamă atunci când este diriginte. Dascălul trebuie să se apropie de elevi, să le câștige încrederea, să fie empatic, să încerce să-i ajute atunci când aceștia se confruntă cu momente dificile, să fie un îndrumător și un sprijin pentru ei. Trebuie să știe cum să creeze o atmosferă plăcută la ore, pentru a-i face pe elevi să se simtă în siguranță și să le trezească interesul pentru materia predată. Relația profesor-elev trebuie să se bazeze pe respect reciproc, pe încredere reciprocă și pe o bună comunicare și colaborare.

E. L.: Ce sfaturi ați putea să dați generației tinere care își dorește să urmeze o carieră în învățământ?

D. C.: Să mediteze adânc asupra acestei decizii. Să se autocunoască, fiindcă acest lucru este vital. O carieră în învățământ ar trebui să reprezinte mai mult decât o meserie, fiindcă cei care o practică au nevoie de vocație. În toată lumea există meserii în care oamenii trebuie să lucreze cu semenii lor, fie că sunt mai tineri sau mai în vârstă. Medicii, dascălii și preoții lucrează cu oameni și ideal ar fi pentru oricare dascăl să nu uite că el trebuie să formeze caractere, în primul rând și trebuie să-și cunoască propriile calități, chemarea. Dacă nu îndrăgești copiii, dacă nu ai spirit de sacrificiu, dacă nu poți accepta faptul că salariile și veniturile obținute sunt mult mai mici decât în alte meserii nu are rost să te dedici acestei meserii. A da sfaturi este foarte simplu, dar este mult mai greu ca tu însuți să fii un model pentru un adolescent. Astfel, tinerii ar trebui să se gândească bine, fiindcă vorbim de o viață de sacrificiu. Mă bucur pentru curajul celor care vor decide acest lucru și le doresc succes. M-aș bucura și mai mult, dacă ar ieși din sistemul educațional în cazul în care ar constata că nu au chemare pentru așa ceva.

C. C.: Cred că domnul profesor a cuprins tot ce este esențial, însă pe lângă ce a spus dânsul, cred că un dascăl ar trebui să fie tolerant, empatic și să se înarmeze cu foarte multă răbdare. El ar trebui să-i respecte pe copii, pentru a fi respectat, căci acest lucru stă la baza unei bune colaborări.

Mara Pustai
24.02.2021

E. L.: Dacă ar trebui să adresați un mesaj elevilor și profesorilor eminescieni, care ar fi acesta, având în vedere experiența acumulată și timpul petrecut împreună?

D. C.: Să continue, în primul rând, tradițiile eminesciene. Să fie responsabili, să muncească zi de zi și unii și alții și să țină pasul cu vremurile, pentru că an de an apar noutăți în științele pe care le predau sau le sunt predate elevilor. În final, să aibă putere de muncă, răbdare, să nu uite că acest Colegiu și-a câștigat un renume. În momentul în care ți-ai creat un renume este mai greu să îl păstrezi decât să îl formezi. Le doresc succes tuturor!

C.C. : Atât cadrelor didactice, cât și elevilor le doresc să fie mândri că fac parte din acest Colegiu. Să aibă dorința de a munci și de a realiza lucruri interesante și importante în viață. Să aibă succes în tot ceea ce își propun și bineînteles să ducă la bun sfârșit toate proiectele începute.

~Interviu realizat de eleva Lakatos Eliza-Maria din clasa a XII-a D alături de domnii profesori Dorel și Carmen Condor~

Legenda zăpezii

Cu toții cunoaștem legenda celor doi aștri: Soarele și Luna. Două suflete, care au căzut în păcatul dragostei, fiind blestemați din cauza incestului, de însuși creatorul lor. Mulți vor spune, că așa s a încheiat magica poveste. Dar, nu este adevărat. Putem spune, că suferința abia începe. Măreața Lună avea o fată pe nume Pandia. O tânără atât de frumoasă asemenea unei zeități. Avea părul blond, lung până la glezne, ochii mari de culoarea oceanului, gene răsfrânte; era înaltă și subțire în talie.

Mândrul Soare avea și el un băiat pe nume Asclepios, chipeș, cu părul negru ca noaptea și ochi căprui.

După o vreme, ambii părinți decid să-și lase copiii pe pământ în căutarea sufletului pereche. Și, ce nenorocire! Ce păcat are să se întâmple? Destinul cel nemilos unește drumurile celor doi tineri, făcându-i să se îndrăgostească, neștiind că păcătuiesc.

Pandia și Asclepios și-au jurat că nu se vor despărți niciodată și cu siguranță cei doi aștri le vor găsi un rol pe bolta cerească pentru a fi împreună. Dar, într o seară, liniștea le este distrusă de apariția unei stele căzătoare care a spus:

- Pandia, mama ta m-a trimis pentru a-ți cere să te întorci de îndată la ea, iar dacă o vei refuza, va distruge tot ce-i stă în cale.

Pandia, fiind o tânără ascultătoare, i a spus iubitului că se va duce la mama ei, pentru a-i povesti cele întâmplate și că ea nu poate trăi fără prințul ei. Asclepios a fost de acord cu alegerea fetei, cu promisiunea, că atunci când Soarele va răsări va merge și el la părintele său.

Aceștia își iau adio și Asclepios o privește pe Pandia, cum se înalță spre cer. Fata, cum își vede mama, îi sare în brațe și îi spune :

- Dulcea mea mamă, mi-am găsit jumătatea și este și el o ființă fantastică.
- Oprește-te, îi spune aceasta, pe un ton ridicat. Draga mea copilă, nu știi ce ai făcut!... Acel băiat este verișorul tău.
- Cum este posibil?
- Tatăl lui, Soarele, este fratele meu și am făcut aceeași greșeală ca și voi.
- Mamă, nu am vrut să se întâmple așa ceva, dar pur și simplu m am îndrăgostit de el! Nu poți trece cu vederea, de dragul meu?
- Eu aș trece, dar Dumnezeu nu va fi de acord și, din păcate, v a ales deja pedeapsa.
- Mamă, mă sperii, despre ce vorbești?
- Pandia, tu vei deveni zăpadă, vei fi albă ca sufletul tău pur și rece ca păcatul pe care l ai făcut, iar iubitul tău va fi flacără și dacă se va apropia de tine, te va topi.

Bărbus Amalia Nicole, clasa: a IX – a A

Profesor coordonator: Mureșan Codruța Minodora

Legenda copilului din Lună

Dumnezeu, auzind neîncetatele suspine ale celor doi aștri, s-a îndurat să o lase pe Artemis, măreața Lună, să coboare pe pământ în căutarea unui iubit.

Spre surprinderea tuturor, Artemis s a îndrăgostit de un muritor, un om de rând, pe nume Emilian. Tânărul ținea la Artemis și nu putea să reziste vorbelor ei dulci. Relația acestora a decurs firesc, așa încât și-au planificat nunta, iar după ceremonia religioasă, Artemis avea de gând, să se întoarcă în lumea ei cu Emilian, transformându-l într-un luceafăr pentru a domni veșnic împreună.

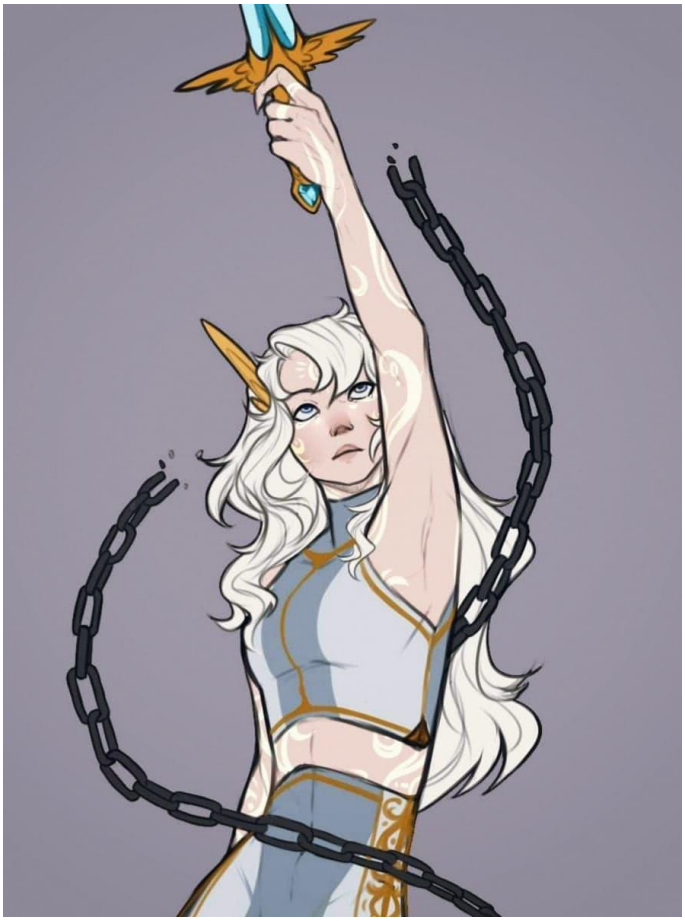

Dar, în ziua nunții, Emilian a părăsit-o pe Artemis, spunându-i, că refuză să părăsească plaiurile copilăriei și că dorește să petreacă restul zilelor cu femeia, care îi va dărui în curând un copil.

Artemis fusese devastată de această întâmplare, nu putea înțelege, că este a doua oară, când își pierde prințul. Așa că, după nouă luni, le a furat cea mai mare avere, propriul lor bebeluș, spunându-le, că în momentul în care o să li se facă dor de fetiță, să privească Luna, unde își vor vedea copilul sub forma unor pete cenușii. Iar, când pe cer va fi semilună înseamnă, că micul copilaș e agitat și ea îl leagănă.

Bărbuș Amalia Nicole, clasa: a IX – a A

Profesor coordonator: Mureșan Codruța Minodora

Legenda Soarelui și a Lunii

În urmă cu miliarde de ani, în vremea când oamenii locuiau în grădina Edenului alături de Dumnezeu, în vremea când nu se cunoștea tristețea și se trăia o viață perfectă, Dumnezeu le a oferit oamenilor toate belșugurile pământești și cerești cu condiția de a respecta regulile sacre în raport cu cei din jur.

Și, ce dezastru are să se întâmple! Câtă agonie urma să fie îmbrățișată de sufletele pure ale oamenilor! Apollo și Artemis, cei doi frați gemeni, s au îndrăgostit, căzând în păcatul suprem. Dumnezeu văzând cele întâmplate, cu speranța că aceștia își vor recunoaște greșeala, a luat chipul unui porumbel alb și i a întrebat pe cei doi tineri:

- Nu vă îngrijorați de fapta făcută?
- Despre ce anume vorbești? Întreabă nedumerit Apollo
- Încălcați cuvântul Domnului. Ceea ce faceți se numește incest.

Artemis, simțindu-se acuzată de micul porumbel, îi răspunde pe un ton aspru:

- În dragoste și în război e permis orice,

Dumnezeu, auzind această afirmație lipsită de vinovăție, revine la forma sa și spune:

- Blestemați să fiți voi și cei care o să vă urmeze păcatul; Apollo vei fi Soarele, iar tu, Artemis, vei fi luna. Toată viața o să tânjiți unul după celălalt, neputând să vă mai întâlniți. Păcatul vostru poate fi imitat și de urmașii voștri, prin urmare voi trimite toți oamenii pe pământ.

Apollo întreabă cu sfială:

- Și noi ce rost vom avea dacă ne dai altă înfățișare?

- Soarele va încălzi pământul și pe locuitorii săi, aducându-le bucurie prin simpla sa prezență, având alături norii. Luna va fi reprezentanta îndrăgostiților și muza poeților, având mii de stele, care-i vor ține companie.

Bărbuș Amalia Nicole, clasa: a IX – a A

Profesor coordonator: Mureșan Codruța Minodora

O ultimă carte

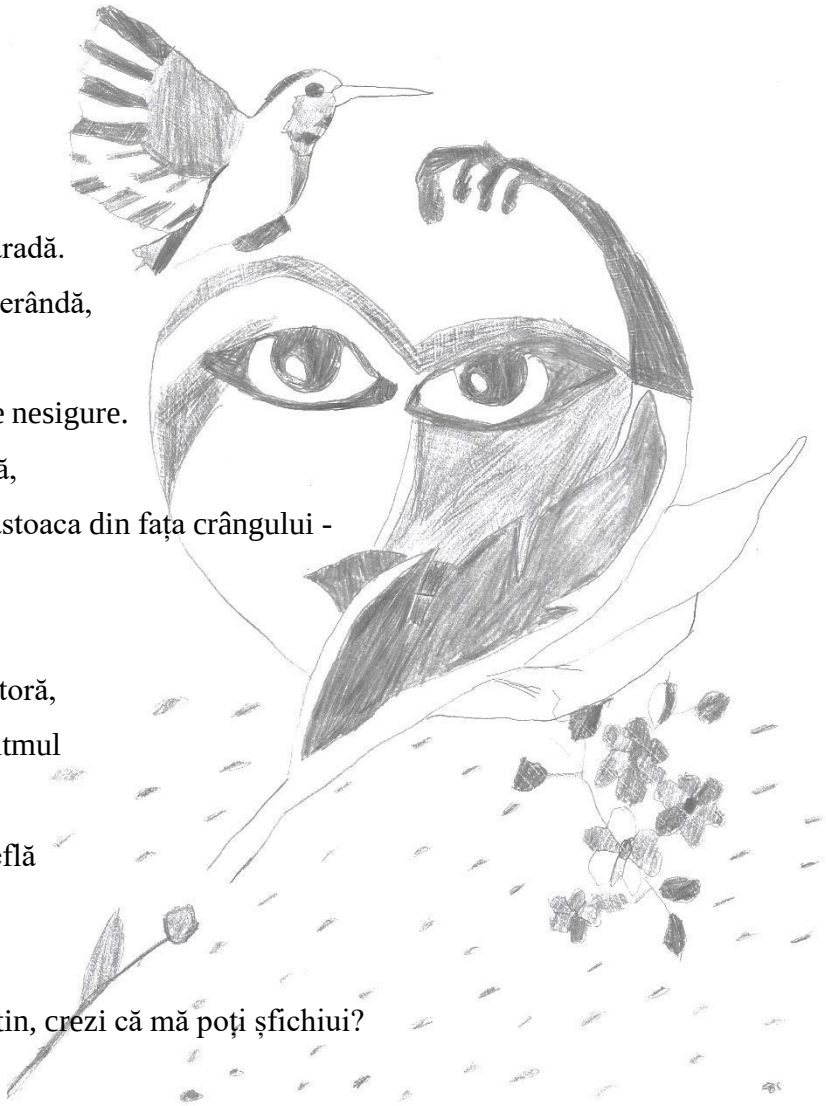

Giuvaierele de platină
căzute din Andromeda îndepărtată,
mângâiau duios fereastra galantarului,
unde se desfășura jocul vieții ca într-o paradă.
Eu, cu mâna tremurândă și cu inima sângerândă,
încerc să mi joc cărțile cât mai bine.
El savura cu machiavelism gesturile mele nesigure.
Eu depun pe altarul minții o inimă neagră,
el privește stihiile și stelele oglindite-n răstoaca din fața crângului -
apoi, cu delicatețe, coboară asul
și restaurează jocul cu o treflă.
Doar luna,împărăteasa nopții, ne era martoră,
Iar acordurile melopeelor își schimbară ritmul
după bătăile inimii mele îngrozite.
Fără să mai stau pe gânduri, pun peste treflă
jokerul negru și spun:

- Cred că am câștigat! Ia 5 cărți.
- Copila mea, sunt propriul tău destin, crezi că mă poți șfichiui?
  Și trântește pe masă jokerul roșu.
  Ridic 10 cărți, fără să mi arăt incertitudinea -
  Astfel, jocul continuă ore în șir -
  Până ce unul dintre noi va ceda.

Bărbuș Amalia Nicole, clasa: a IX - a A

Profesor coordonator: Mureșan Codruța Minodora

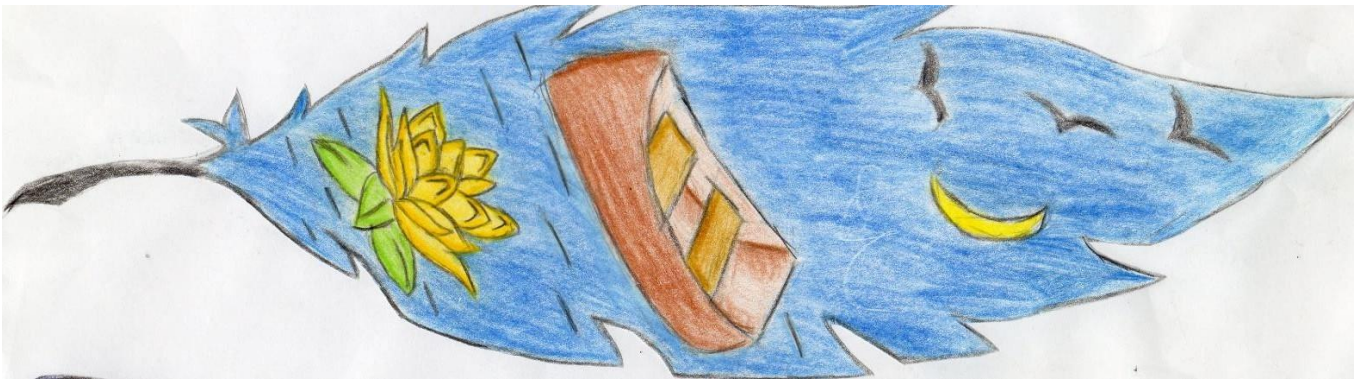

Alegerea de a studia este sau nu esențială?

Viața oamenilor se conturează și evoluează în funcție de deciziile și alegerile pe care aceștia le fac la un moment dat, fie din proprie inițiativă, fie presați de cineva sau ceva. Printre cele mai importante decizii pe care tinerii le adoptă încă de la o vârstă fragedă și care au o influență puternică asupra lor este aceea de a învăța sau nu. De cele mai multe ori, aceștia nu se gândesc la oportunitățile și porțile pe care le-ar putea avea deschise dacă ar face alegerea corectă și ar aloca mai mult timp studiului.

Această alegere nu este una ușoară și presupune numeroase sacrificii, însă rezultatele acesteia se văd pe termen lung. Este foarte important să fim conștienți și să punem totul în balanță, înainte să dăm cu piciorul studiului, care reprezintă cheia prin care putem excela în viitor. Din păcate, cei care trăiesc doar prezentul, fără a aținti o privire înspre viitor și înspre o posibilă carieră, s-ar putea să se lovească de regret în momentul în care o să conștientizeze că alegerea lor a fost una bună doar de moment și nu le-a adus prea mult foloase. Însă, timpul odată irosit nu mai poate fi recuperat.

Oricât de nesemnificative ni se par anumite alegeri, ele s-ar putea să aibă un cuvânt de spus în ceea ce privește viitorul nostru, iar studiul fără doar și poate este una dintre acele alegeri care trebuie luate în considerare.

Topan Edena, clasa a XI-a D,

Coordonator, prof. Mihaela POPAN

Alegerile - o provocare

Fiecare decizie, pas, alegere ne duce mai aproape de obiectivul sau de visul nostru, de ceea ce ne dorim. Viața noastră e o creație proprie, noi suntem creatorii, iar când nu doar înțelegem teoretic acest lucru, ci și acționăm în consecință, atunci totul devine simplu. Când știm că acel pas ne poate duce mai aproape de ceea ce ne dorim, atunci vom alege să-l facem indiferent de ceea ce presupune. În momentul în care conștientizăm, că viața este doar despre alegeri, vom începe să alegem cu adevărat ceea ce ne dorim.

Viața înseamnă alegeri: pe cine iubești, în cine ai încredere, cine îți e prieten, pe cine ierți și pe cine uiți. Timpul este probabil singura resursă pe care nu o mai putem primi înapoi. Asta pentru că discutăm despre viața reală, nu de un joc pe calculator în cadrul căruia poți să mai cumperi o viață. În rest, în viața reală, în afară de timp, pe toate le putem recâștiga, fie că este vorba despre bani, prieteni, lucruri materiale și informații uitate. De aceea, este important să ne gândim de două ori înainte de a face ceva, luând o decizie nepotrivită, riscăm să pierdem timp prețios, pe care îl puteam folosi într-o altă provocare cu mai multe avantaje și în deschiderea mai multor uși, extinzând cercurile de interese al unei persoane.

Impedimentul care stă la baza obținerii a ceea ce ne dorim este frica de a nu lua o decizie greșită și de a eșua. De foarte multe ori, facem alegeri care nu sunt pentru noi cu adevărat sau nu facem nicio alegere, ceea ce de fapt este tot o alegere. Toate acestea pentru că simțim că nu suntem suficient de maturi, ne este teamă de consecințele repercutate atât asupra noastră, cât și asupra celor din jurul nostru. Nu vedem importanța unei alegeri în momentul în care ea ne este prezentată, nu știm care e varianta cea mai bună pentru noi sau nu suntem destul de bine informați. Important este ce se întâmplă atunci când totuși ne hotărâm să facem o alegere.

Gaier Andreea Cristiana, clasa a XI-a D
Coordonator, prof. Mihaela POPAN

Alegerile cer timp

"Sunt drumuri ce ne caută de mult și-ajung la noi când suntem plecați în căutarea lor pe alte drumuri." Octavian Paler

Alegerile pe care le facem în viață sunt pentru tot restul vieții. Alegerile aduc o schimbare majoră în viața noastră și trebuie să fim siguri de ceea ce ne dorim cu adevărat. Alegerile sunt, de fapt, dorințele noastre proprii, dar ele se împlinesc cu ajutorul destinului. Soarta ne lasă să credem că sunt alegeri făcute de noi, dar ele ne aleg pe noi. Alegerile aduc schimbări în viața noastră. La început, nu suntem siguri, dacă acea schimbare o să se observe și ne gândim la ce am putea face dacă nu vedem acea schimbare și, de multe ori, ajungem să renunțăm la ceea ce ne-am propus.

Mereu, când vrem să facem o alegere, trebuie să ne gândim și la consecințe. Alegerile importante în viața sunt cele care ne schimbă drumul, ceea ce presupune să ne acordăm timp când vrem să luăm o decizie.

Maxim Raluca, clasa a XI-a D,

Coordonator, prof. Mihaela POPAN

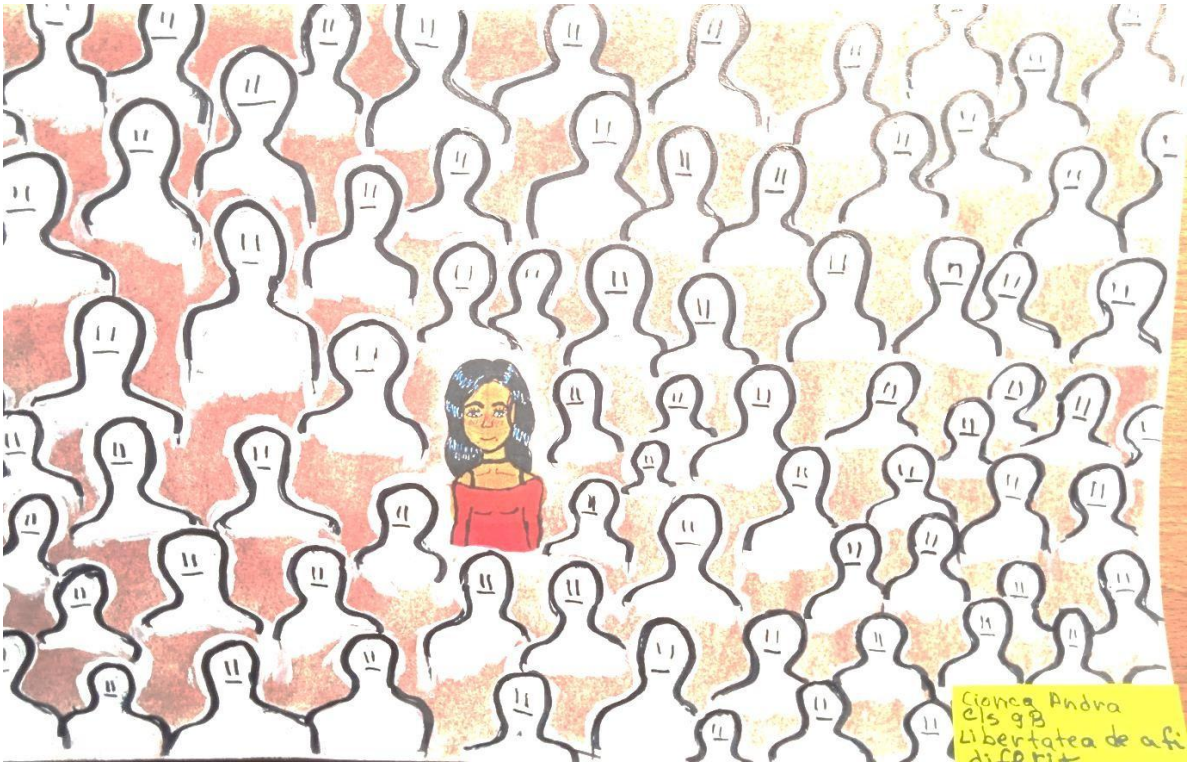

Alege tu!

Este important să îți alegi modul în care dorești să îți trăiești viața. Există două variante: prima este cea în care mergi la sigur, adică, după terminarea liceului, alegi o facultate pentru a face rost de o diplomă. După aceea, îți alegi un job stabil cu un venit relativ decent, îți achiziționezi o casă, o mașină modestă și îți petreci timpul alături de familia ta, lucrând 8 ore pe zi pentru următorii 45 de ani. Majoritatea aleg acest drum, deoarece părinții, prietenii, profesorii sau alte cunoștințe te sfătuiesc, că, pentru a avea o viață de succes, trebuie să mergi la școală și să te angajezi într-un loc bun. Aceasta e metoda sigură. Dar mai este o cale, care impune riscuri. O cale care devine tot mai ușoară în zilele noastre, deoarece avem acces la informație. În loc de a sta 4 ani într-o facultate, iar apoi să lucrezi pentru cineva pentru majoritatea vieții tale, poți deveni antreprenor. Nu e ușor, dar cu multă muncă vei ajunge la rezultatul dorit, având un stil de viață mai bogat și liber față de cei care merg la sigur. Poți învăța să faci ecommerce, adică vînzarea produselor online, cum este Amazon, de exemplu. Poți face dropshipping, unde nu ai nevoie de produsele fizice, doar îți creezi un site unde pui anunțuri, iar când cineva dorește să achiziționeze un produs, tu doar îl comanzi și îl trimiți pe adresa lui, un exemplu este eMAG. Poți face affiliate-marketing, adică tu promovezi produsul cuiva, iar, de fiecare dată când aduci un client, primești un comision. Dacă te pricepi la un anumit lucru, poți face un curs despre asta și să îl vinzi pe Udemy. Există foarte multe tipuri de marketing, dar fiecare necesită să dezvolți anumite skill-uri. Nu e ușor, dar odată ce ajungi la un anumit nivel totul devine mai lejer. Câștigi o sumă mare de bani, lucrând pe propriul program. Ești liber din punct de vedere financiar. Dar, nu e sigur că o să îți reușească afacerea, și vei da greș de cele mai multe ori, dar e important să nu renunți și să înveți din propriile eșecuri.

Nimeni nu îți poate stabili viitorul înafară de tine. Alegerea e în mâinile tale. Ce vei face?!

Volos Marius, clasa a X-a C,
Coordonator, prof. Mihaela POPAN

Cum îți influențează personalitatea alegerea locului tău de muncă

Există o multitudine de alegeri, când vine vorba de locuri de muncă. Fiecare job este destinat unui anumit grup de oameni, care au interese asemănătoare. Alegerea unui loc de muncă, unde să ne simțim bine și în largul nostru, este esențială pentru menținerea unei stări bune de spirit.

În primul rând, dacă reușim să potrivim personalitatea cu profesia pe care ne-o dorim, ne va fi mult mai ușor să ne acomodăm în mediul în care vom lucra, dar mai ales ne va fi mai ușor să obținem rezultatele dorite și, într-un final, bunuri materiale din munca pe care o prestăm. Trebuie să ne simțim relaxați în mediul în care lucrăm, deoarece doar așa vom putea avea rezultate în ceea ce facem. Locul de muncă trebuie să reflecte personalitatea pe care o avem și trebuie să ne ajute să ne înconjurăm de oameni cu personalități asemănătoare.

În al doilea rând, personalitatea noastră joacă un rol extrem de important în alegerea locului de muncă pe care îl dorim. Aceasta poate să intervină în procesul de alegere al unui loc de muncă. De asemenea, în ultimii ani s-a observat că personalitatea a devenit un factor important pentru angajatori, când trebuie să-și aleagă persoanele cu care vor colabora.

În concluzie, personalitatea pe care o avem, dar și alegerile pe care le facem în fiecare zi joacă un rol important în alegerea locului de muncă pe care îl dorim.

David Răzvan, clasa a X-a C,
Coordonator, prof. Mihaela POPAN

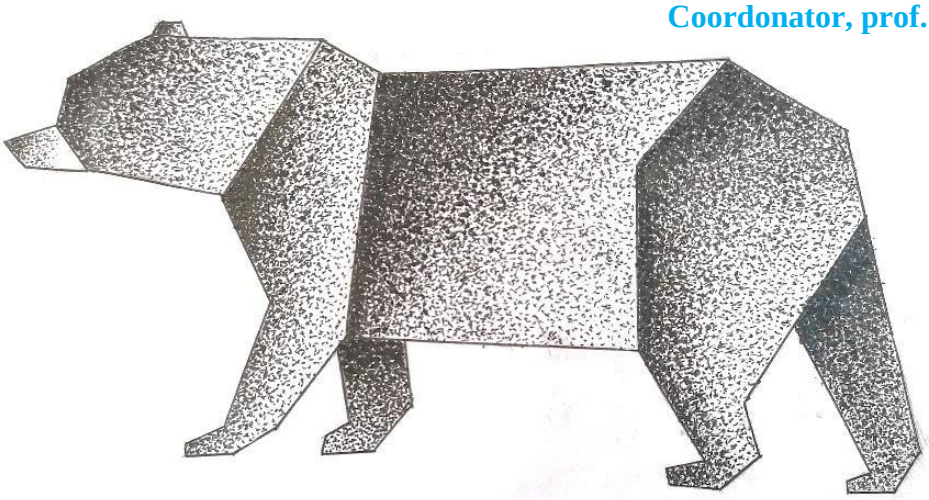

Alegerea mea

Acum ceva timp, am ales să plec, lăsându-te în urmă... Sau tu ai ales asta. Mai bine spus, nu mi-ai dat altă opțiune. Am ales să merg pe un alt drum, separat de al tău, chiar dacă, odată ca niciodată, ne promiteam că vom continua să mergem pe acest drum împreună, pentru totdeauna. Am ales atunci să-mi sfâșii inima pentru moment, ca să-mi pot salva sufletul. Am ales să mă rup cu totul de tine... Dar tu erai cea mai mare parte din mine, pentru că, la un moment dat, am ales să-ți dau inima mea, și am ales să ți-o dau cu totul, ca și cum nu mai aveam nevoie de ea, ca și cum eram sigură că vei avea grijă de ea, așa cum ai promis. Involuntar, inima mea a ales să te iubească, și te-a iubit atât de mult, încât i-ai ajuns drog și venin. Uneori, aș prefera să aleg să nu te fi ales. Însă, știu că, dacă aș putea da timpul înapoi, te-aș alege pe tine de o mie de ori. Te-aș alege pe tine mai presus de mine. Cândva am ales să-mi fii tot, și ai fost cea mai frumoasă greșeală a mea, precum și cea mai grea lecție pe care a trebuit să o învăț. Repet, nu mi-aș schimba alegerea din trecut. Însă, acum am ales să te las cu totul. Am ales de mult să-ți dau drumul la mâna, dar inima mea te păstra ca pe cea mai frumoasă amintire. Acum aleg să-mi redau libertatea. Aleg să-mi las inima să te uite. Și aleg să te iert pentru tot, chiar dacă nu ți-a părut rău niciodată, pentru că acum aleg pacea și fericirea mea

Elekes Persida Melinda, clasa a X-a C,

Coordonator, prof. Mihaela POPAN

Cionca Andra
cls a 9-a B

Alegeri pentru viață

În clasa a șaptea, semestrul al doilea, situația mea școlară lăsa de dorit, iar diriginta a chemat-o pe mama la școală. Mă așteptam să mă certe pe holul școlii, dar a fost mult prea pașnică și calmă la primirea veștii. Acasă, mi-a spus că din clasa a opta voi face ore de romana cu doamna dirigintă și nu m-a certat.

Am avut un mare noroc să fiu însoțită de prietena mea la orele de română. În pofida faptului că știam că nimeni nu mă va ataca, eram foarte speriată de ce va urma. Ne-am pus la masă și ora a început cu glumele și ironiile soțului dirigintei. Erau așa amuzanți și pot să spun că erau chiar adorabili. Iubirea lor tinerească te înduioșa și mă simțeam ca și cum îmi erau bunici. Orele de română îmi erau dragi și nu oboseam niciodată. La finalul clasei a opta mi-am dat seama că îmi place gramatica și în mine s-a născut dorința de a împărtăși cu cei din jur tipul acesta de predare. Eram sigură, că trebuie să devin profesoară. Eram și încă sunt fascinată de faptul că un profesor poate modela și influența gândiri si viziuni și crea noi orizonturi. Doream și eu să se vorbească despre mine cu ochii strălucind, așa cum vorbesc eu de profesorii ce mă inspiră. Adevărul este că aspir să trăiesc mult în memoria viitorilor mei elevi, vreau să fiu amintită ca un model, ca un bun samaritean căruia nu i-a fost frică să se implice prea mult, chiar dacă nu era necesar sau părea că nu merită.

Am ales să devin profesoară și sper ca încăpățânarea și determinarea mea să nu îmi dea voie să renunț.

Condor Lorena, clasa a X-a C,
Coordonator, prof. Mihaela POPAN

AZI, AICI, ACUM!

Când privești din afară, viața pare așa… o punte între trecut și viitor. De cele mai multe ori, ne trăim viețile așteptând… Așteptăm weekendul, așteptăm vara, așteptăm vacanțele, așteptăm ziua de mâine! Ne facem planuri, ne proiectăm viața peste săptămâni, luni, ani. Până la un punct e normal să speri, să visezi, să planifici. Spun asta, pentru că și eu sunt adepta planurilor, dar tot ceea ce contează cu adevărat e ziua de astăzi. Nimeni și nimic nu-ți oferă garanția viitorului. Pentru faptul că am ales să trăiesc ASTĂZI, AICI, ACUM, mă simt o persoană câștigată atât cu mintea, cât și cu sufletul. Înainte, eram tentată să-mi agăț fericirea de ,,atunci când''. Când o să câștig mai bine, o să fiu fericită! Când o să termin liceul, o să-mi fie mai bine! Când o să...e azi, e acum! Este un exercițiu greu! Dar, am văzut de fapt ce gălăgie era, în mintea mea și cât de departe erau gândurile mele de inima mea. Exact viața asta mi-a lipsit mie și cred că le lipsește în continuare multor persoane!

Viața trebuie trăită AZI, AICI, ACUM!

Fițigău Lorena, clasa a XI-a D

Coordonator, prof. Mihaela POPAN

Alegerea din perspectiva unei eleve

Din punctul meu de vedere, viața noastră este o permanentă alegere. De când ne naștem și până în momentul în care pornim pe ultimul drum luptăm pentru ceva, trăim cu un oarecare rost și ne lovim de alegeri la fiecare pas.

Cu toate că nu ne dăm seama de fiecare dată, înclin să cred, că suntem supuși aproape în permanență acestui proces al alegerii, deoarece până și momentul prezent este o alegere. Încă din copilărie, avem dreptul de a ne alege prietenii, tovarășii de joacă sau jucăriile preferate. Apoi, pe măsură ce creștem, sfera alegerilor se amplifică și apar diverse opțiuni pentru fiecare din noi.

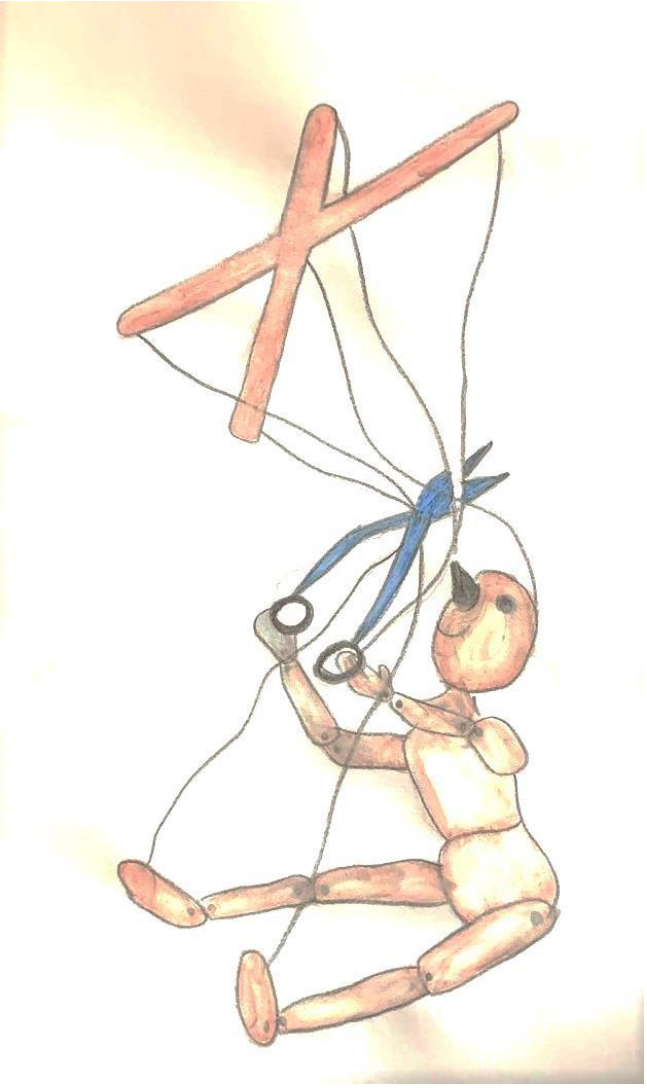

Maturitatea fragedă reprezintă o perioadă dificilă în viața oricărui tânăr, fiindcă începuturile stângace, care sunt, de altfel firești, își pun amprenta asupra orientării noastre profesionale. Din experiența personală, pot să afirm, că alegerea unei facultăți devine astfel una dintre cele mai grele decizii luate, din cauza existenței mai multor factori, precum: presiunea, pe care o exercită cei din jur asupra elevilor, numărul mare de opțiuni și opiniile contradictorii ale foștilor studenți sau ale dascălilor. Acestor factori li se adaugă și presiunea examenului sau teama de a nu da greș.

Anul trecut, viața întregii omeniri a luat o întorsătură neobișnuită, din cauza epidemiei de coronavirus, care s-a extins cu repeziciune pe tot globul și a afectat toate sectoarele vieții și toate categoriile sociale. În virtutea naturii umane, cu toții am continuat să sperăm, chiar dacă economia întregii lumi era la pământ. Viitorul nostru, al elevilor și studenților, a fost marcat de incertitudine, de frică și de o stare pronunțată de neliniște. Cu toate acestea, pandemia a avut și consecințe pozitive, deoarece am fost obligați să ne maturizăm repede, am înțeles, că trebuie

să renunțăm la procrastinare, am devenit autodidacți și independenți, bazându-ne în mare parte pe forțele proprii, lucruri ce au dus la creșterea stimei de sine.

Chiar dacă în viața noastră au loc schimbări majore într-un timp foarte scurt, ne păstrăm același statut, pentru că noi suntem cei care trebuie să facem alegeri. În cele din urmă, alegerea ne aparține în orice situație și în orice moment al existenței noastre. Putem alege să continuăm, să rămânem în același stadiu, să ne schimbăm sau să renunțăm la anumite lucruri din viața noastră. Lucrul cel mai important rămâne să reflectăm asupra opțiunilor și asupra șanselor pe care le avem, astfel încât să fim mulțumiți de tot ce am realizat și să fim convinși că am luat decizia potrivită.

Lakatos Eliza-Maria, XII-D

Sfânt

Dulce-lung aprilie,
scutură-mi visele…
Înflorești cu miile,
dulce-lung aprilie…
Că-mi aduci cocorii-n
zbor lin dar acru…
Soarele-l calmează,
Rozul îi dă viață,
Iulie surprinde,
Cu-al ei pământ…
Roadele-asteaptă
plai curat și sfânt.
Frunzele copacilor,
verzi, purtate-n vânt,
nu-și cunosc destinul…
Iarna, nu mai sunt.
Iar toamna fumurie,
în cuprins de-octombrie,
nu cunoaște vina,
soarelui murind.
Dar cunoaște-un suflet,
de copil se pare…
Râde printre frunze,
Roșul fiind umil,
Sub greutatea iernii,
Greoi ianuarie,
vino și plânge
pe acest pământ…
albul morții tale,
să îmi fie viață…
Ianuarie,
Ești un mare Sfânt.

de Bognar Eduard, clasa a X-a E,

Regatul nopții și al dragonilor

Cap.I

"În copilărie îmi doream să devin eroina din povestea mea favorită. Presupun că m-am abătut de la acea idee..."- îmi spun în timp ce îmi curăț sângele uscat de pe rochie.

În noaptea asta când ceasul va bate ora douăsprezece, eu, Olivia Ryuu, voi deveni regină a regatului Caelum. Dar până atunci mă aflu în catacombele palatului regal interogând un presupus asasin trimis să oprească încoronarea.

- Te mai întreb o singură dată, cine te-a trimis?

-Nu îmi voi trăda superiorii, nici dacă m-ar străpunge sabia diavolului și cu siguranță nu o voi face în fața unei fetițe infecte.

- Sabia diavolului spui,...nu?! Asta se poate aranja. Gărzi, puneți-l în genunchi!

Doi soldați din garda personală se reped la bărbat țintuindu-l la pământ. Prins de cureaua de la șold stă impozant un pumnal al cărui mâner argintiu a fost decorat cu safire de culoarea cerului nopții. A fost cadoul părinților mei când am împlinit 20 de ani. Încă de atunci aștept ocazia să îl folosesc. Îl scot din teacă și îl apropii de flacăra aurie a unei torțe de pe perete.

- Pentru cuvintele jignitoare aduse în fața unui membru al familiei regale și pentru faptele tale împotriva regatului, eu, moștenitoarea de drept a tronului, te condamn la moarte. M-am apropiat cu grație de asasin și i-am pus lama deja roșie a pumnalului sub bărbie pentru a-l putea privi în ochi.

Sâsâind de durere, bărbatul și-a ridicat privirea, iar eu m-am apropiat de urechea lui:

- Nu o fi asta sabia diavolului, dar te asigur că va durea măcar la fel de rău ca aceea, am spus înainte să trec lama încinsă prin stomacul lui.

Timpul zboară, în timp ce eu sar câte două trepte, în încercarea disperată de a nu întârzia mai mult decât am făcut-o deja. Cine a avut ideea să facă coridoarele atât de lungi? Sunt aproape de camera mea, în momentul în care pantoful meu se agață de ceva, iar eu mă prăbușesc luată pe nepregătite.

Mă ridic și verific dacă toate sunt la locul lor. Cât noroc! Nu e nimeni să mă vadă acum, înafara de portretele de pe pereți.

Generații de regi și regine surprinși de-a lungul secolelor. În cele mai multe tablouri fețele sunt triste, acoperite de umbre de nesiguranță și frică. Doar culorile vii ale hainelor aduc puțină culoare. Roșul sângeriu ca al unor petale de trandafir, albastrul oceanului și negrul plin de pietre prețioase care sclipesc precum stelele de pe cerul nopții îmi aduc aminte că acei oameni aveau tot ce își puteau dori, dar nu păreau fericiți.

Privesc către covorul auriu pe care am căzut și descopăr câteva fire care au format o buclă, s-au încolăcit și s-au răsucit. Fire între care s-a blocat într-un fel sau altul pantoful meu. Le-am spus să nu țese covoare din fir de aur! Se descoase mai repede decât îl poate cineva reface. Îmi continui drumul, având încă în minte acele fețe triste camuflate de haine scumpe.

Ajunsă în fața camerei mele, bat de trei ori și aștept. Niciun răspuns, poate nu am întârziat așa mult.

Intru ca un fulger pe ușă, închizând-o în urma mea. Respir ușurată și mă sprijin de ușă alunecând ușor.

-Uite cine s-a hotărât să apară!

Îngheț pentru o fracțiune de secundă, timp în care în jurul meu se face lumină. În colț, întinsă pe divanul ivoriu stă Kaira, confidenta și în același timp croitoreasa mea. Părul întunecat i se revarsă pe spate când se ridică să se uite la mine, cu doi ochi în care se oglindesc atât albastrul mării, cât și verdele smarald al pădurii. Mimează o grimasă în timp ce se apropie de mine.

-Nici măcar nu sunt curioasă ce ai făcut și de ce ai pete de sânge pe tine. E mult prea târziu oricum, trebuie să te schimbi pentru încoronare, spune în timp ce mă ajută să mă dezbrac.

Mă supun și nu obiectez când văd că îmi aduce o rochie neagră ca smoala, brodată cu simbolul regatului-dragonul în zbor- cu speranța că nu i-am testat și așa fragila răbdare.

Odată îmbrăcată cu rochia, mi-am eliberat părul roșcat din împletitura complicată pe care o aveam.

Eram gata să plec către sala tronului când am auzit vocea Kairei:

- Acum urmează adevăratul test de rezistență. Rochia nu e completă. Trebuie să îl iei și pe ăsta, mi-a făcut semn către corsetul din brațele ei. O altă capodoperă a Kairei. Presărat cu cristale care străluceau de fiecare dată când erau atinse de lumină, formând flori complicate care înconjurau talia. Marginile corsetului semănau cu niște spini argintii care se pierdeau printre petalele florilor.

- În regulă, dar grăbește-te! îi răspunsesem stins.

- Nu eu sunt cea care a întârziat, Înălțimea Ta. Așa că ai face bine să fii prințesă cuminte și să inspiri adânc, ca să pot lega și eu corsetul ăsta.

Am inspirat, așa cum mi-a spus, iar ea a strâns, a strâns și a strâns, până în momentul în care s-a auzit un pocnet.

- Asta a fost o coastă de a mea sau cusătura corsetului? am întrebat .

- Ar fi bine să fie o coastă, pentru că minunea asta a costat o avere. Și se poate să fi luat și din fondul pentru rochii al reginei, ca să plătesc tot ce e pe el.

-Așa se explică de ce e așa greu și strălucitor, dar nu și de ce îl strângi atât de tare.

- Dacă tu crezi că voi deforma așa o frumusețe, doar ca tu să poți mânca din toate felurile de pe masă, te înșeli.

Am expirat zgomotos și nu am contrazis-o.

- Că veni vorba, Liv, ai face bine să nu mănânci în noaptea asta. Sau să bei apă sau să dansezi sau să respiri. Poți să nu respiri pentru o noapte, nu?

Înainte să apuc să spun ceva, ea a continuat:

- Ușurel, tigrule! Glumeam, dar totuși încearcă să saluți doar din priviri, fără strângeri de mână, iar dacă vrei să observi ceva, fă precum o bufniță și rotește-ți doar capul.

- Cum se face că nu ai terminat de legat panglica până acum?

- Cine a spus că nu am terminat? voiam doar să mă asigur că vei avea grijă de bijuteria asta.

- Mereu atât de grijulie!...- am spus forțând un zâmbet, care s-a transformat rapid în altceva. Acum ,dacă nu te superi, am o încoronare la care trebuie să ajung. Kaira mi-a returnat zâmbetul forțat și a dat din cap către ușă, semn că pot pleca.

Odată ieșită pe ușă, încruntătura mi s-a transformat rapid într-un surâs. ,,Mereu acolo pentru tine…’’,,Să se asigure că nu i-ai distrus creația ’’-a intervenit o voce din capul meu. ,,E o prietenă bună", ,,Și tu una jalnică,"m-a completat aceeași voce sâcâitoare. Mi-am scuturat capul și am luat-o la fugă către sala tronului. O regină care a întârziat la propria încoronare, nu e ceva ce aș vrea să se spună despre mine.

La jumătatea drumului realizez că sunt singură. Nu am gărzile cu mine. Le-am ordonat să curățe celula presupusului asasin, dar nu le-am spus că e nevoie să mă însoțească în drum spre încoronare. Nu am cum să găsesc pe altcineva acum, toată lumea e în sala tronului. Nu risc să întârzii și decid să merg singură. Îmi reglez respirația în fața celor două uși din lemn masiv și intru în încăpere. Ca la un semnal,

liniștea pune stăpânire peste mulțime, toți făcând o plecăciune adâncă. Rămân dreaptă și îmi caut din priviri părinții. Odată ce îi zăresc, plec capul în semn de salut și încep să merg către podiumul din mijlocul sălii.

Liniștea se adâncea cu fiecare pas pe care îl marcam solemn spre marele tron, spre marele necunoscut...

Andra Cristina CIONCA, clasa a IX-a B
prof. coordonator, Elena HENDRE

Gândirea

Se sfarmă Luceferi de mare căldură
În suflet sensibil de tainic artist.
Și toate-l frământă, dar el le îndură,
Le strânge pe toate, visând optimist.

Și-apoi le așază forțând iscusința
În versuri pătate de ego, cumva.
Se văd doar de-aproape, apropie-ți făptura
Și vezi, numai eu sunt sau și tu, așa?!

Tiptil, cu rețineri, transform gândul meu
În ceea ce sper că și tu ai în fire:
În forța dorinței de vast apogeu
A ceea ce știm noi, "gândire".

Aștept lucrul greu, mai greu de oprit
Decât vorba rostită din ură...
Nimeni n-o vrea. Cugetă ne-ncetat,
Și curăță-ți mintea de zgură.

Să sari spre pământ e ușor și riscant,
Tu urcă și munți, calcă și timpul!
E greu, dar urcând munții 'nalți, de diamant
Vei putea amâna asfințitul.

Grăbește-te-ncet spre limanul dorit,
Atent fii și dă fericirea
Acelor ce cad în drum, infinit,
Căci zid infinit e gândirea.

Sara Lidia LIPOAN, clasa a IX-a B
prof. coordonator, Elena HENDRE

Alege lectura ca activitate zilnică!

Lectura este primordială pentru formarea noastră ca oameni. Aceasta deschide mintea și ne mișcă inima. Lectura poate fi un refugiu atunci când ne confruntăm cu diverse probleme la care nu găsim soluții. Este important ca, de la cele mai fragede vârste, să căutăm să ne apropiem cât mai mult de cărți în vederea activizării vocabularului și dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală.

Alegerea lecturii drept o activitate zilnică este mai mult decât benefică. Cititul este la fel de important pentru minte precum sunt exercițiile fizice pentru corp, deoarece ne alimentează imaginația, ne ajută să descoperim lucruri noi, ne cultivă sensibilitatea și latura emoțională, modelează caracterele, ajută omul în aspirațiile sale spre autodepășire.

Cărțile păstrează bogăția, sentimentele, conceptele și ideile și transmit arderea interioară a autorului către cititor, formând o legătură intimă. Scriitorul poate anihila realitatea, transformând-o în artă.

Din păcate, cartea, ca obiect cultural, începe să-și piardă importanța și impactul asupra noii generații din cauza noilor alternative, mult mai comode și atractive, care captează atenția celor dispuși să facă un efort redus.

Din cele mai vechi timpuri, scriitorii s-au străduit să șlefuiască cuvântul, iar astăzi totul decade doar la simboluri, semne, imagini. Deși este important să citim , trebuie să alegem cu mare grijă textele pe care dorim să le lecturăm. Trebuie să găsim texte, care să ne antreneze mintea.

Alege să citești! Nu uitați să vă luați doza zilnică de lectură!

Pustai- Codreanu Mara, clasa a IX-a C

Prof. Anna Ciobotaru

Alege să fii copil

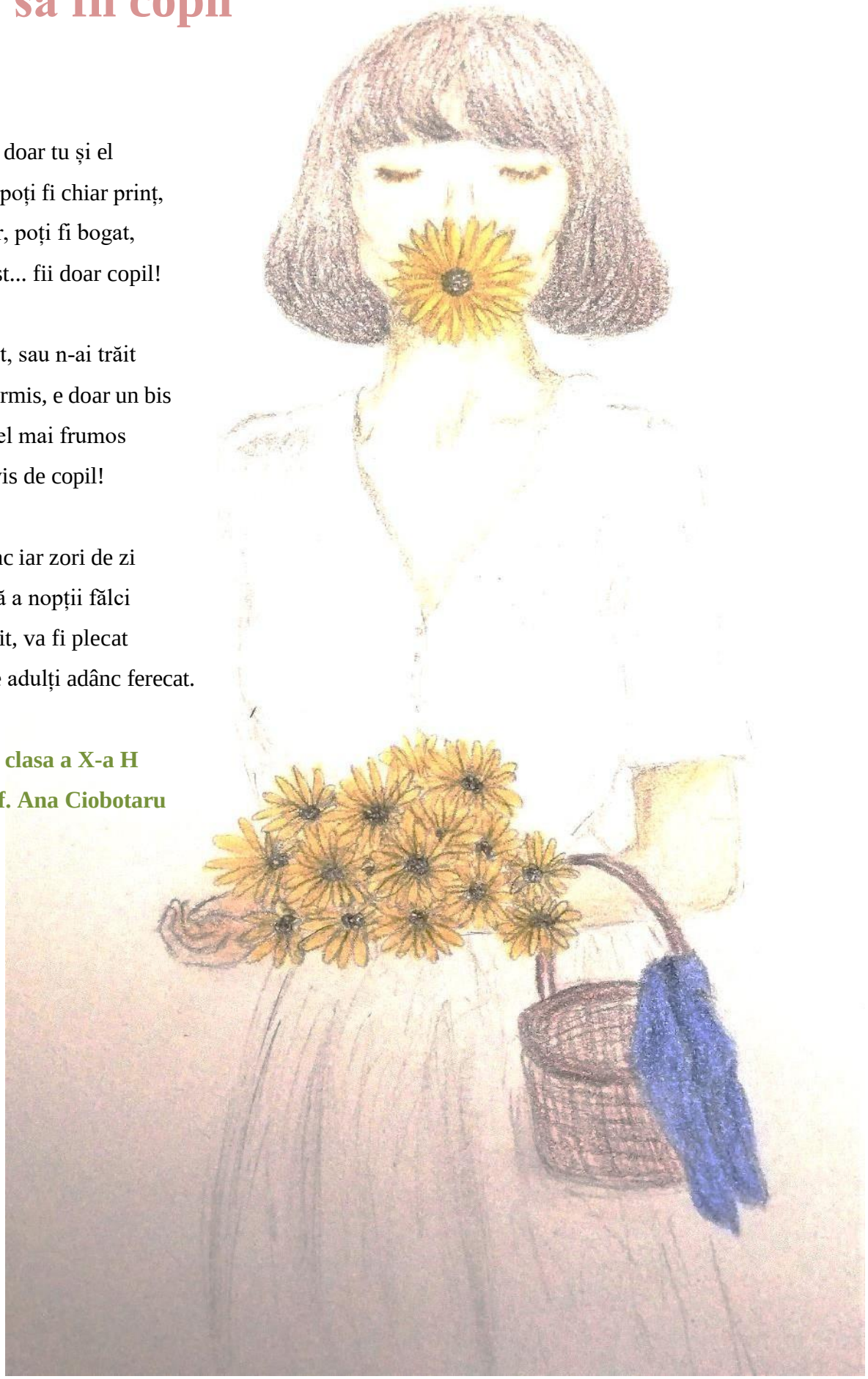

E noapte iar, doar tu și el
Poți fi copil, poți fi chiar prinț,
Poți fi hoinar, poți fi bogat,
Dar n-are rost... fii doar copil!

Tot ce-ai trăit, sau n-ai trăit
Acum ți-e permis, e doar un bis
E visul tău cel mai frumos
Fii fericit... vis de copil!

Iar când se fac iar zori de zi
Și ziua îi fură a nopții fălci
Tot ce-ai iubit, va fi plecat
Și-n inimi de adulți adânc ferecat.

Pop Briana, clasa a X-a H
Prof. Ana Ciobotaru

Alegerea conștientă și alegerea inconștientă

„Viața noastră este rezultatul alegerilor pe care le facem. A da vina pe cei din jur, pe mediu, pe ceilalți factori exteriori, înseamnă a da acestor lucruri puterea de a ne controla.” – Stephen R. Covey

Alegerea inconștientă este decizia neasumată și dovada lașității. Modul în care lăsăm factorii externi să ne influențeze deciziile este o alegere sau nu?

Ne dedicăm toată viața alegerilor care presupunem că ne vor aduce fericirea, sau mai bine zis, iluzia fericirii, imaginea distorsionată creată de către societate. Alegem să fim „la modă” în detrimentul alegerii de a fi fericiți. Alegem să ne conformăm lucrurilor care ni se par absurde, doar din simplă comoditate, refuzând să ieșim din zona noastră de confort.

De ce tindem să depindem mereu de cineva, când visul fiecăruia pare să fie libertatea? Ne considerăm a fi o entitate, dar viața noastră gravitează în jurul întrebării "Oare ce o să spună lumea?". În caz de eșec, presupușii vinovați ai decăderii noastre, vom fi chiar noi. Avem obișnuința de a căuta răspunsul în altă parte, să credem că cineva ne-ar putea înțelege mai bine decât noi înșine, dar e o minciună. Trăim viața altor persoane și nici măcar nu ne deranjează asta, dar nu ne dăm seama cum comoditatea și frica de a nu greși, ne limitează fericirea și ne limitează libertatea.

Oferă-ți șansa de a greși, doar pentru ca într-un final, să trăiești viața la care alții doar visează. Însuși existența noastră este definită de alegerile mai puțin bune pe care le facem uneori, reacțiile pe care le avem și modul în care procedăm sub presiune, ne arată de cele mai multe ori adevărata înfățișare. Cum am putea iniția drumul spre cunoașterea noastră, dacă nu greșind?

Alegerea conștientă este chemarea inimii și iubirea de sine. Să alegi așa cum îți dictează sufletul, înseamnă să îți respecți dorințele și cel mai important, să-ți accepți nevoile. Deciziile conștiente pe care alegem să le

facem, ne definesc relația cu noi înșine. În zadar vom încerca să îi mulțumim pe cei din jur, dacă de fapt integrul nostru plânge. Se spune, că oferim ceea ce avem în suflet. Deci, hotărârile noastre ar trebui să aibă drept scop dezvoltarea personală și înflorirea sufletească, pentru a putea emana bunătate. Alegerea conștientă înseamnă acceptare, acceptarea faptului că ființa umană există pentru a greși și mai apoi, pentru a învăța și cunoaște. Cu ajutorul gândirii raționale ne putem elibera de posibilelelor prejudecăți. Cu o minte limpede și un suflet curat vom lua mereu decizia potrivită, indiferent de circumstanțe. În schimb, dacă ne lăsăm înveninați de gurile rele, rezultatele vor fii pe măsură. Atunci când nimeni nu e pregătit să ne ofere iubirea și compasiunea pe care le-am merita, să învățăm să ni le oferim singuri. Într-o lume lipsită de empatie, fii tu cel care te înțelege!

Tu ce ai facut azi pentru tine? Cu ce ai contribuit la dezvoltarea ta ca individ?

Cînța Cristina, clasa a X-a G **Prof. Ana Ciobotaru**

Alegerea religioasă

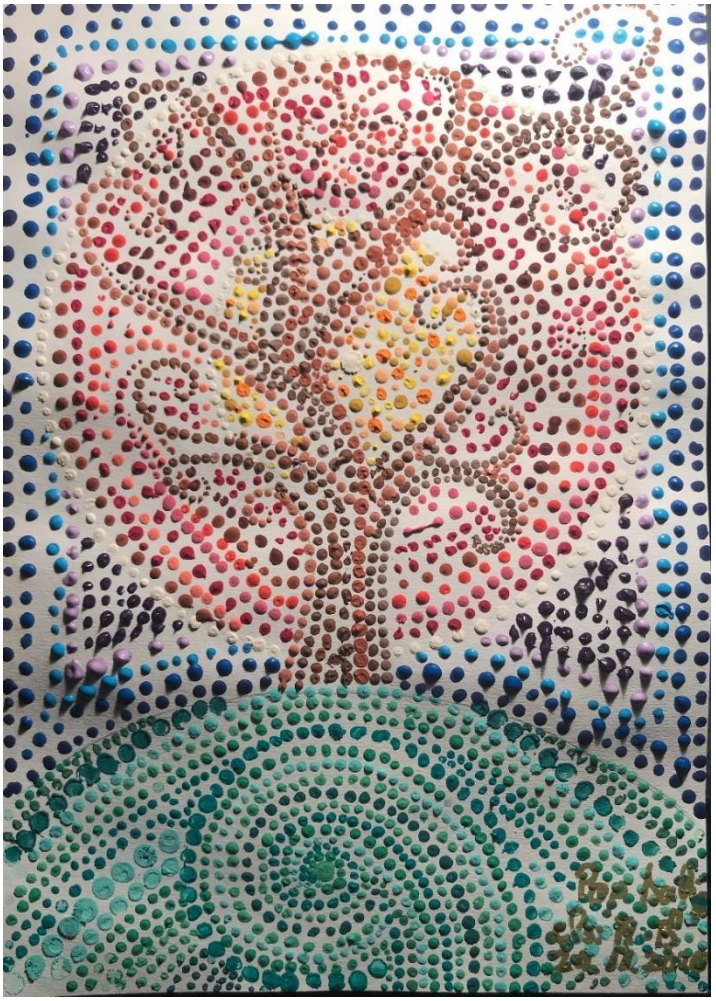

Religia a fost, este și va rămâne un subiect controversat în confruntările dintre comunitățile credincioșilor și cele ale oamenilor de știință.

Totuși, fără doar și poate, rămâne o putere considerabilă în prezent, chiar dacă efectele sunt atât negative, cât și pozitive. Deși ne naștem sub o anumită religie, după ce dispunem de maturitatea intelectuală și spirituală necesară, suntem capabili să ne alegem propria religie, să o respingem sau să o acceptăm pe cea actuală. În orice caz, există unele elemente care transformă religia din opțiune în obligativitate și fel de viață.

După cum am precizat, ne naștem sub însemnul unei anumite religii. În mod implicit, când o persoană aparține unui anumit cult, toate celelalte sunt eliminate și definite ca „păgâne”. Lăsând la o parte acest aspect, fiecare vine cu un anumit set de reguli scrise (spre exemplu, catolicii

și ortodocșii au Cele Zece Porunci), ca mai apoi să fie implicate și cele care se definesc prin „așa a fost din totdeauna, așa va fi și în continuare”. Reguli precum: trebuie să participi la Sfânta Evanghelie în fiecare duminică, este necesar ca femeia să își recunoască inferioritatea și să îi fie supusă bărbatului, trebuie să întorci și celălat obraz etc. sunt doar câteva exemple. Suntem în secolul XXI, dar depinde într-o mare măsură de evoluția fiecăruia să le cântărească și să realizeze care sunt exagerate. Prin impunerea acestor reguli, religia se îndreaptă tot mai rapid spre a deveni un fel de a fi mai mult decât un fel de a simți.

În plus, religiile europene sunt destul de superficiale. Dacă vom compara, spre exemplu, ortodoxismul cu hindusismul sau budismul, se poate observa care prezintă elemente și teme mai profunde. Și care, îndrăznesc să spun, fac apel la partea spirituală a omului, nu la cea materială. Preoții ne spun să fim umili, să dăm și altora din puținul noastru, căci nu putem duce numic în Împărăția Cerurilor, dar cuvintele, oricât de meșteșugite ar fi, le sunt contrazise de acțiuni, de înfățișarea lor și de cea a bisericilor. Majoritatea religiilor orientale ghidează oamenii în descoperirea proprie, îi ajută să se conecteze cu universul, cu natura, cu tot ceea ce îi înconjoară.

Unele culte sunt mai mult sau mai puțin îngăduitoare. Pentru a îmi ilustra ideea, voi compara cultul amish (din America) cu cel penticostal. Cei care aparțin primului tip își trăiesc viața ca în anii 1700-1800, asta până la 18 ani. La această vârstă, tinerii sunt lăsați să guste și să experimenteze viața din exteriorul comunității. Este decizia lor, dacă rămân la stilul de viață de până atunci sau nu, dar odată ce alegerea e făcută, rup complet legătura ori cu lumea exterioară, ori cu familia lor. Cei care fac parte din comunitatea penticostală sunt obligați să rămână în mediul respectiv, indiferent de părerea personală și de percepția asupra lumii.

Prin aceste cuvinte, nu aspir să contest idealurile și perspectivele religioase, dar nici să le susțin. Nu pe toate, cel puțin. Din propriul meu punct de vedere, este imperios ca fiecare om să își poată alege singur credința sau să nu aparțină niciuneia. Fiecare ar trebui să aibă dreptul la o opinie personală, să decidă singur ce este corect și ce este greșit. Cei din jur pot doar să aducă argumente pentru cauza lor și să spere pentru ce e mai bun.

Micle Lorelei Cezara, IX C

Prof. Ana Ciobotaru

Mara Pustai
24 02 2021
9C

Gânduri

Stăteam la margine de lac
Cu gândurile învolburate,
Iar meditam la ce să fac
Și cum să le rezolv pe toate.

În mintea mea un gând veni
Despre ce-nseamnă a trăi:
Să fiu eu fericit sau alții?
Căci la sfârșit tot eu rămân
cu inima-mpărțită
și tot nefericită.

Să fiu lipsit de gânduri,
Fără de griji și fără teamă?
Sau să le-arăt celor din jur
Că nu există numai EU?

Dar la final, tot eu rămân
Cel ce stă și-analizează,
Dacă-a făcut bine sau rău
Ce alegeri urmează.

Când mă simt împovărat
de-ale lumii vorbe grele
merg să îmi găsesc speranță
privind îndurerat la stele.

Și mă-ntreb neîncetat:
Cine sunt? Cum să răzbat?
Căci mă simt legat de lanțuri
De-ale lumii vorbe rele
Și-ale mele voci din cap
Ce îmi spun să stau, să tac ...

Băban Adina, clasa a X-a H
Prof. Ana Ciobotaru

Am ales să fiu DASCĂL

Şcoala a fost cunoscută dintotdeauna ca o poartă spre tărâmul nemărginit al cunoaşterii; fie ea paradisiacă sau luciferică, cunoaşterea are ca şi camarazi de drum educaţia, învăţătura, respectul, încrederea şi prietenia. Desigur, când spun şcoală, nu mă gândesc la o cladire cu coridoare întortocheate sau la săli de clasă cu mobiler anost fiind supravegheate de tabla veşnic neştearsă. Ci fac referire la sufletele minunate ce păşesc sfios în fiecare toamnă, într-o astfel de instituţie, neştiind ce aventură îi mai aşteaptă.

Fiecare copil are propria lui comoară, la care adaugă enorme bogăţii de-a lungul aniilor petrecuţi pe băncile ce stau drept mărturie la satisfactiile aduse prin muncă, fiecare dintre cei care păşesc pe coridorul şcolii are o poveste, un gând, un scop bine întemeiat; ceva ce poate fi obţinut numai prin educaţie, prin mună şi valuri întregi de pagini răsfoite. Toate aceste ne sunt oferite în şcoală, spaţiul sacru al cunoaşterii, un templu al culturii în care treptele sunt clădite din cărţi, din învăţăturile culese de la profesori şi de la ceilalţi colegi. E greu, unii sunt descurajaţi de piedicile primelor scări; doar cei mai puternici se încăpăţânează să reuşească, să progreseze, şi ştergându-se de praful primei căzături reiau calea pe care au fost îndrumaţi să îşi îndrepte paşii.

Profesorul, una dintre cele mai importante prezenţe din viaţa unui copil, e responsabil pentru modul în care elevul va gestiona ascensiunea către înţelepciune şi dobândirea cunoaşterii. De multe ori îmi pun întrebarea: cum este văzut un profesor în zilele noastre? O fi acea persoană care stând rezemată de catedră, predă, ascultă, şi în funcţie de răspunsurile şi cunoştinţele elevului dă note? Consider că un profesor joacă un rol mult mai important, atribuţiile sale şi influenţa asupra elevului nu se limitează numai la câteva inscripţii în catalog, acesta trebuie să reprezinte un model, o serie de principii de care copilul să ţină cont, să fie mai mult decât o persona ce apreciază sau pedepseşte faptele elevilor. Pentru mine, anumiţi profesori reprezintă un punct de reper şi astăzi, mereu când am nevoie de vreun sfat sau vorbă înţeleaptă pentru a reuşi să ies din impas, răsfoiesc printre amintirile legate de şcoală, şi rar mi se întâmplă să nu aud vocea vreunuia dintre dascălii dragi mie, care învelită de căldură şi ţesută de

înţelepciune mă îndrumă, îmi răpeşte paşii şi îi lipeşte de drumul pe care îl căutam şi de care mă rătăcisem.

Şcoala are suflet, trebuie să îl vedem dincolo de pereţii împodobiţi cu diverse lucrări la care de multe ori nu ne uităm, e prezent pretudinteni şi animează ascest spaţiu, îi conferă culoare şi căldură, iar cei care pot vedea toate acestea, dar mai ales simţi, se aproprie templul pe care l-am amintit, sunt pe calea cea bună, dar mai au mult de urcat. Prin muncă şi seriozitate, putem adapta acest spirit activităţii pe care o desfăşurăm în cadrul şcolii şi este nemijlocit faptul că rezultatele vor indica un progres, o evoluţie frumoasă legată de percepţia despre şcoală. Şi aici mă leg din nou de importanţa profesorului, de modul în care acesta afişează copiilor ideea de a învăţa să vadă şcoala ca pe un element indispensabil pentru cunoaştere; dar să nu transforme o simplă idee într-o povară greu de suportat, pentru că automat ceea ce trebuia să aibă ca rezultat plăcerea pentru carte şi învăţătură se va transforma în ceva radical opus.

Ca profesor, una dintre cele mai mari satisfacţii pe care le întâlnesc zi de zi este evoluţia pe care o remarc la elevii cu care lucrez de mai mulţi ani. Este uimitor cum un suflet şi o minte de copil pătrund pentru prima dată în şcoală şi radiază de fericire, îi simţi dorinţa de a descoperi lucruri noi, de a face parte din acest univers, de a ocupa un rol important. Primul contact cu profesorul este întodeana încărcat de emoţie; cu drag îmi amintesc de cei mai timizi elevi care ezitau şi abia îşi rosteau numele, parcă temându- de vreo reacţie nepotrivită din partea mea, a profesorului. Acest proces evolutiv mă fascinează zi de zi; ştiind că am o contribuţie semnificativă la modul în care elevul va progresa.

Întodeauna, indiferent de vârstă, îmi îndrum elevii spre lectură, le spun mereu că rolul lecturii este mult mai important decât ar putea cuvintele descrie şi numai prin învăţăturile culese din cărţi vor găsi calea cea mai uşoară spre încăperea fascinată a templului. E dificil uneori să conving, copiii au o minte complexă, de nepătruns, dar agăţându-mă de dorinţa celor mai interesaţi, reuşesc să îi aduc în lumea lecturii, a jocurilor de cuvinte, a frumuseţii scrise. Îşi doresc mai mult, sunt mai însetaţi de cunoaştere, pun mai multe întrebări, iar eu am mai mare grijă la răspunsuri deoarece m-ar corecta în cazul în care aş oferi un răspuns nesatisfăcător curiozităţii lor. Îi văd cum cresc; cresc alături de mine, alături de sfaturile mele şi mă cuprinde un fior când îmi amintesc de acei copii timizi, de privirile lor cuminţi şi sufletele atât de nevinovate.

Pe măsură ce se maturizează şi îşi aleg singuri paşii, sunt martor al propriei munci, tot ceea i-am învăţat se transpune în faţa mea, prin ideile lor, prin modul lor de a gândi o problemă sau de atrece peste un obstacol, indiferent de cât de mare e acesta.

Marea mea bucurie sunt elevii care încă iubesc şcoala, acei elevi care îşi formează propriile lor principii în funcţie de cunoştinţele pe care le stăpânesc, elevii pentru care învăţatul nu e o povară, ci o plăcere, elevii care încă descoperă lumea prin cărţi, elevii care încă îşi doresc să urmeze ascensiunea spre cea mai înaltă treaptă a templului, elevii care văd şcoala în cel mai frumos mod, un univers magic al cunoaşterii.

Prof. Ana Ciobotaru

C.D.I. și adaptarea activităților în perioada pandemiei

Centrul de documentare și informare este un spațiu care oferă resurse pluridisciplinare și care încurajează utilizatorii să descopere singuri diferitele tipuri de documente existente. Aceasta este NORMALITATEA. Trăim însă , vremuri tulburi, în care normalitate înseamnă , în primul rând , distanțare socială, purtarea măștii și, evident, ADAPTAREA tuturor activităților, inclusiv a celor didactice.

Am adaptat ,așadar, și activitățile din Centrul de documentare și informare și le-am transformat în activități **de tip C.D.I**. Pentru profesorul documentarist, om resursă, obișnuit cu utilizarea tehnologiei, cu cercetarea și documentarea, schimbarea a venit ca o mănușă. A trebuit, efectiv, în câteva zile să ne schimbăm cu toții stilul de lucru, modul de a ne raporta la programele și proiectele propuse, modalitățile în care se poate păstra legătura cu utilizatorii și, nu în ultimul rând, a trebuit să ne reinventăm în relația cu ei.

Din spațiul fizic ,atât de primitor, am trecut în cel virtual și ne-am mutat ,elevi și profesori, în classroom, încercând să ofer resurse adaptate nevoilor dar și să fac propuneri de activități diverse. Am descoperit astfel, împreună , cât de minunată poate fi o expoziție virtuală, un tur virtual într-un muzeu celebru, că putem vedea ,în timp real ,ce se întâmplă în toată lumea, că ne putem documenta la un click distanță. Ne-am **ADAPTAT**! Am izbutit ,împreună cu mulți dintre colegii mei, să realizăm activități diverse, să-i captăm pe elevi și să-i implicăm în proiecte educaționale, activități transdisciplinare și de cercetare documentară.

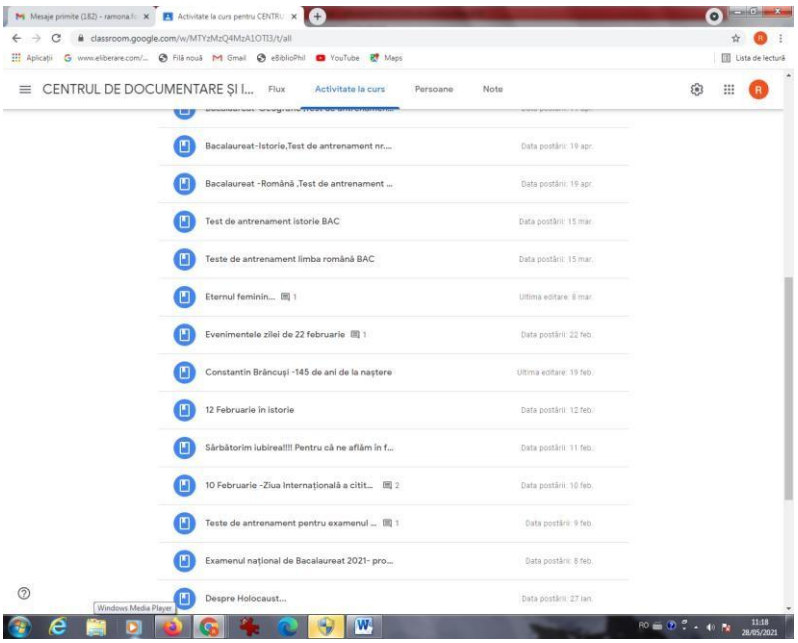

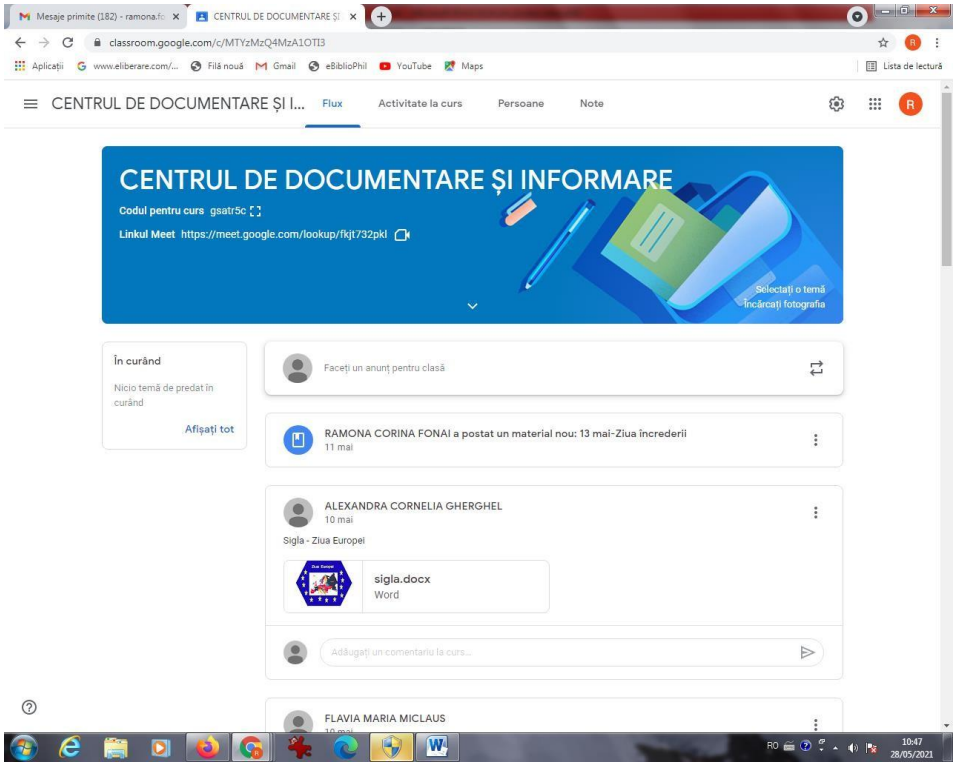

Însă unui dascăl îi va fi mereu DOR de elevii săi…de prezența lor fizică , de chipurile lor ,pentru că , prin natura sa ,omul e o ființă care are nevoie să socializeze, să atingă, și cred că cel mai dureros lucru în această perioadă a fost, indiferent de natura profesiei, de statut sau de vârstă :SĂ TE UIȚI ,DAR SĂ NU ATINGI!

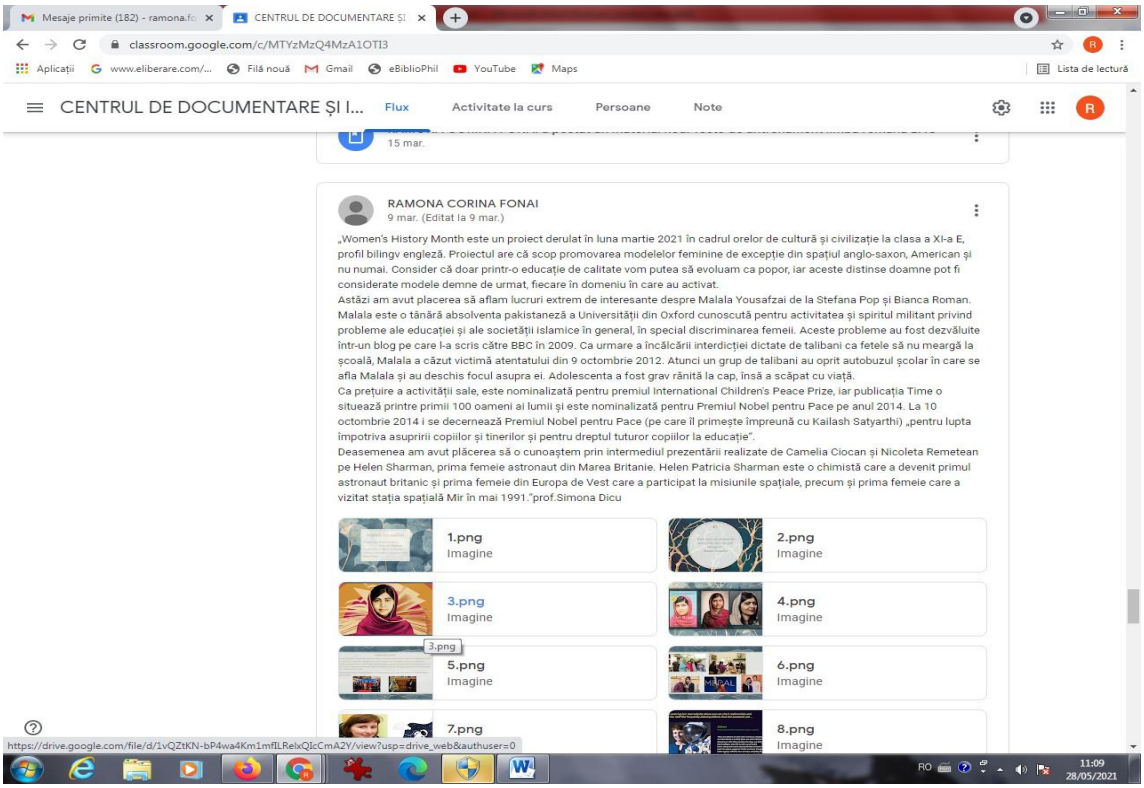

Profesor documentarist, Ramona Corina FONAI

Biblioteca Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare

Bibliotecile, în mod tradițional, prin natura lor sunt responsabile de prezervarea, conservarea și comunicarea patrimoniului cultural scris, funcție pe care o îndeplinesc din zorii civilizației și care nu-și va pierde niciodată din însemnătate, ba mai degrabă, sub imperiul evoluției tehnologice, în contextul secolului XXI va progresa .

Este unanim acceptată definiția lecturii ca proces cognitiv complex de decodare a unor simboluri, având ca scop construirea sau derivarea unor sensuri și înțelegeri, proces care necesită creativitate și analiză critică. Folosită în actul comunicării, în schimbul de idei și informații, lectura contribuie la îmbogățirea limbajului, la nuanțarea și dezvoltarea exprimării.

„Biblioteca” este o componentă care vine în sprijinul educației realizate în școală. Nu se poate renunța le ea. Ne ajută la formarea culturii generale, prin dobândirea unor cunoștințe suplimentare, tocmai datorită studiului sau lecturării unor cărți pe care biblioteca le pune la dispoziție (cărți din toate domeniile, în funcție de nevoile utilizatorilor), la îmbogățirea vocabularului și a bagajului de cunoștințe, a orizontului cultural în general, dar totodată ea ne ajută și la formarea culturii profesionale. De ce? Deoarece ea facilitează integrarea socială și profesională a tinerilor în diversele sectoare de activitate, creează abilități și priceperi cu ajutorul cărora aceștia vor realiza progrese în procesul de instruire și o mai bună alegere în orientarea profesională.

Deși suntem contemporanii celor mai profunde transformări tehnologice, economice, sociale și, implicit, culturale, din istoria omenirii, lucru care ne obligă să ne adaptăm permanent obiectivele instituționale la cerințele impuse de acestea, pandemia a creat o situație fără precedent, nepredictibilă și restrictivă, la care a trebuit să ne adaptăm rapid, să fim altfel, să descoperim răspunsurile cele mai potrivite pentru unele întrebări pe care, în alte condiții, le-am fi amânat pe termen nedefinit.

Pandemia a grăbit puțin lucrurile și ne-a creat „oportunitatea" trăirii unui astfel de timp… Izolarea fizică și socială a impulsionat brutal apropierea virtuală și a împins lumea în adâncul viitorului pentru care nimeni nu era pregătit. Toate activitățile care necesită interacțiunea umană au fost grav afectate de condițiile impuse de pandemie.

Biblioteca noastră, asemenea altor biblioteci, în aceste vremuri a fost nevoită să „renunțe" la spațiul fizic și la accesul liber la raft , găsind căi virtuale de a ajunge la utilizatori/ de a rămâne deschisă, dorind cu ardoare să vină în întâmpinarea nevoilor actuale ale elevilor, oferindu-le alternative culturale și de petrecere a timpului liber, prin crearea unor medii online în care să fie posibilă interacțiunea digitală sau prin oferirea de soluții creative și atractive.

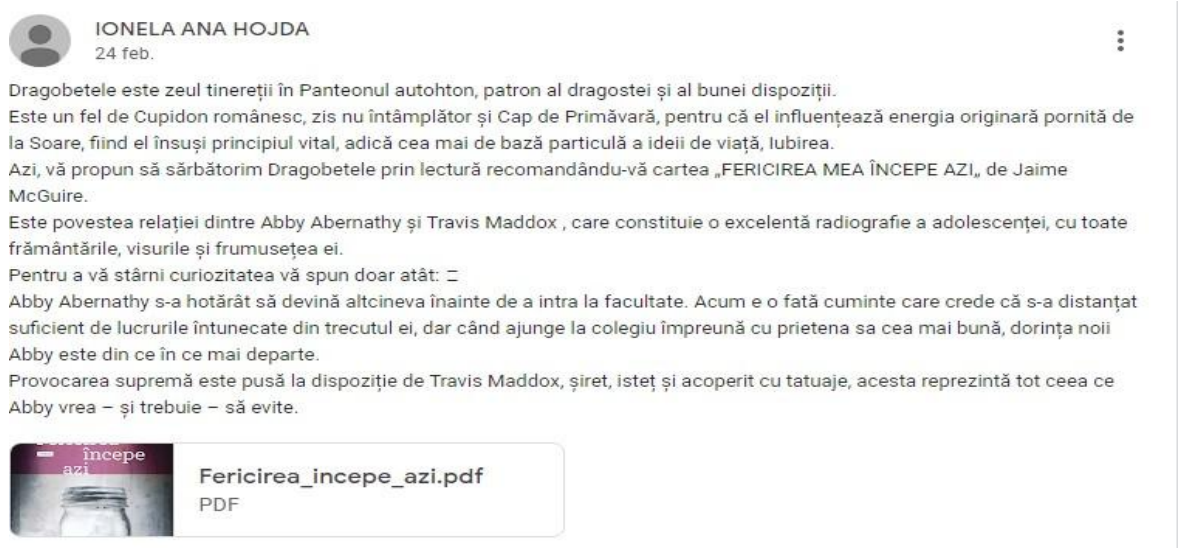
IONELA ANA HOJDA
24 feb.

Dragobetele este zeul tinereții în Panteonul autohton, patron al dragostei și al bunei dispoziții.
Este un fel de Cupidon românesc, zis nu întâmplător și Cap de Primăvară, pentru că el influențează energia originară pornită de la Soare, fiind el însuși principiul vital, adică cea mai de bază particulă a ideii de viață, Iubirea.
Azi, vă propun să sărbătorim Dragobetele prin lectură recomandându-vă cartea „FERICIREA MEA ÎNCEPE AZI„ de Jaime McGuire.
Este povestea relației dintre Abby Abernathy și Travis Maddox , care constituie o excelentă radiografie a adolescenței, cu toate frământările, visurile și frumusețea ei.
Pentru a vă stârni curiozitatea vă spun doar atât: ☰
Abby Abernathy s-a hotărât să devină altcineva înainte de a intra la facultate. Acum e o fată cuminte care crede că s-a distanțat suficient de lucrurile întunecate din trecutul ei, dar când ajunge la colegiu împreună cu prietena sa cea mai bună, dorința noii Abby este din ce în ce mai departe.
Provocarea supremă este pusă la dispoziție de Travis Maddox, șiret, isteț și acoperit cu tatuaje, acesta reprezintă tot ceea ce Abby vrea – și trebuie – să evite.

Fericirea_incepe_azi.pdf
PDF

IONELA ANA HOJDA
28 ian.

Dragilor, mi-am propus să vă sugerez un roman psihologic, o carte provocatoare și emoționantă, care pledează pentru supremația sufletului în fața minții.
La curiozitățile : ce-ar fi dacă am avea puterea de a ne spori artificial inteligența, sau dacă într-o bună zi ar fi la îndemâna noastră să corectăm nu doar o imperfecțiune fizică, ci însuși creierul uman... vă va răspunde autorul Daniel Keyes în lucrarea sa - FLORI pentru ALGERNON- .
Vă atașez aici formatul pdf. al cărții și vreau să vă menționez pentru cei care nu doresc să o lectureze electronic, o găsesc și la biblioteca colegiului.

kupdf.net_daniel-keyes-fl...
PDF

flori-pentru-algernon-edi...
Imagine

Cu toate acestea, indiferent de vremuri, în format fizic sau digital, biblioteca rămâne o instituție coerentă și ambițioasă, de unde nu vor lipsi deziderate precum „ ...să informeze, să instruiască și să ajute la organizarea timpului liber a elevilor...", iar misiunea bibliotecii școlare va avea întotdeauna ca țintă bunăstarea, educația, progresul și dezvoltarea elevilor.

Bibliotecar, Hojda Ionela Ana

Concours de caviardage littéraire

A l'occasion du mois de la Francophonie 2021, l'Institut Français a proposé aux lycéens un jeu d'écriture: le caviardage. Le caviardage consiste à enlever des mots d'une œuvre littéraire pour créer un nouveau texte. Ce jeu d'écriture propose une contrainte libératrice qui peut faciliter, libérer l'écriture et l'expression de chacun. A cette occasion l'élève peut développer sa créativité, il peut prendre du plaisir en écrivant grâce à un support qui facilite la production du texte. L'enjeu de ce type d'activités ludiques est donc de développer l'appétence pour l'écriture.

Le jury d'évaluation a sélectionné les trois meilleures productions au niveau national. Plus de 80 jeunes ont envoyé un caviardage, accompagné d'une version audio.

Florina Voicu du Lycée National ”Mihai Eminescu” de Baia Mare a gagné le **Premier Prix** pour le caviardage du poème Harmonie du soir de Charles Baudelaire.

#francophonie #IFRoumanie

Le texte d'origine

Harmonie du soir

par Charles Baudelaire

Voici venir **les temps** où vibrant sur sa tige
Chaque fleur **s'évapore** ainsi qu'un encensoir ;
Les sons et les parfums tournent **dans l'air du soir** ;
Valse mélancolique et langoureux vertige !

Chaque fleur s'évapore ainsi qu'un encensoir ;
Le **violon** frémit comme un coeur **qu'on afflige** ;
Valse mélancolique et langoureux vertige !
Le ciel **est triste** et beau comme un grand reposoir.

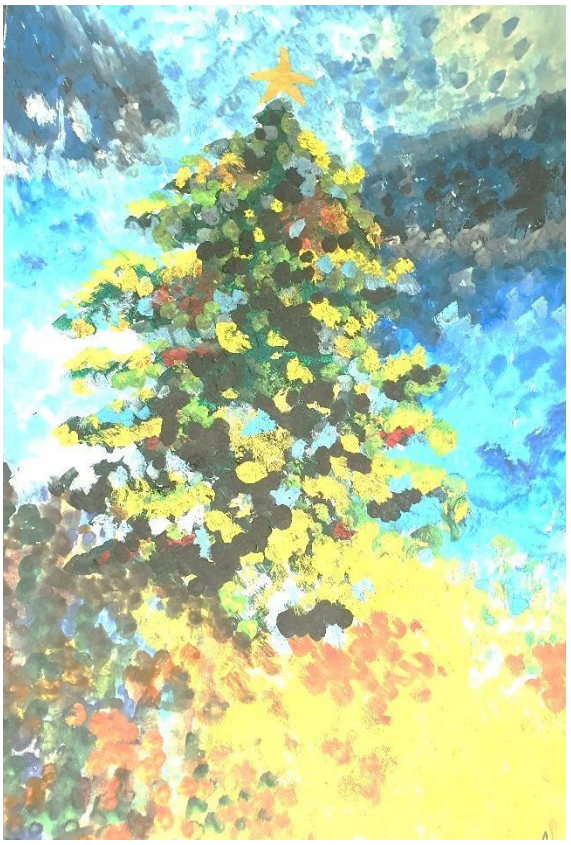

Le violon frémit comme un coeur qu'on afflige,
Un coeur tendre, qui **hait** le néant vaste et noir !
Le ciel est triste et **beau** comme un grand reposoir ;
Le soleil s'est noyé dans son sang qui se fige.

Un coeur tendre, **qui** hait le néant vaste et noir,
Du passé lumineux **recueille** tout vestige !
Le soleil s'est noyé dans son sang qui se fige...
Ton souvenir en moi **luit** comme un ostensoir !

La version caviardée

Le temps s' évapore dans l'air du soir,
Chaque violon qu'on afflige est triste,
Un coeur hait le ciel beau,
Le soleil qui recueille ton souvenir, luit.

Félicitations à notre élève, **Voicu Florina** qui s'est impliquée avec poésie, émotion et créativité à ce jeu d'écriture.

Professeur coordonnateur:
Ramona Astalâș

Des blagues... pour mieux supporter et traverser le confinement.

**Moi je vous le dis.
Si les écoles restent fermées trop longtemps,
les parents trouveront un vaccin avant les scientifiques.**

Les vétérinaires confirment que le seul animal qui transmet le Covid-19 est l'âne qui sort de chez lui pour se promener sans avoir besoin de sortir.

Grand-mère!
J'ai mis le panier avec la nourriture sur le pas de la porte.
Merde !
C'est la quarentaine !

Confinement
AVANT
PENDANT
APRES
version optimiste

DÉCONFINEMENT
PROGRESSIF !
CHACUN SERA LIBÉRÉ
À LA DATE DE SON
ANNIVERSAIRE

Tu vois, je te l'ai dit,
ils sont punis !

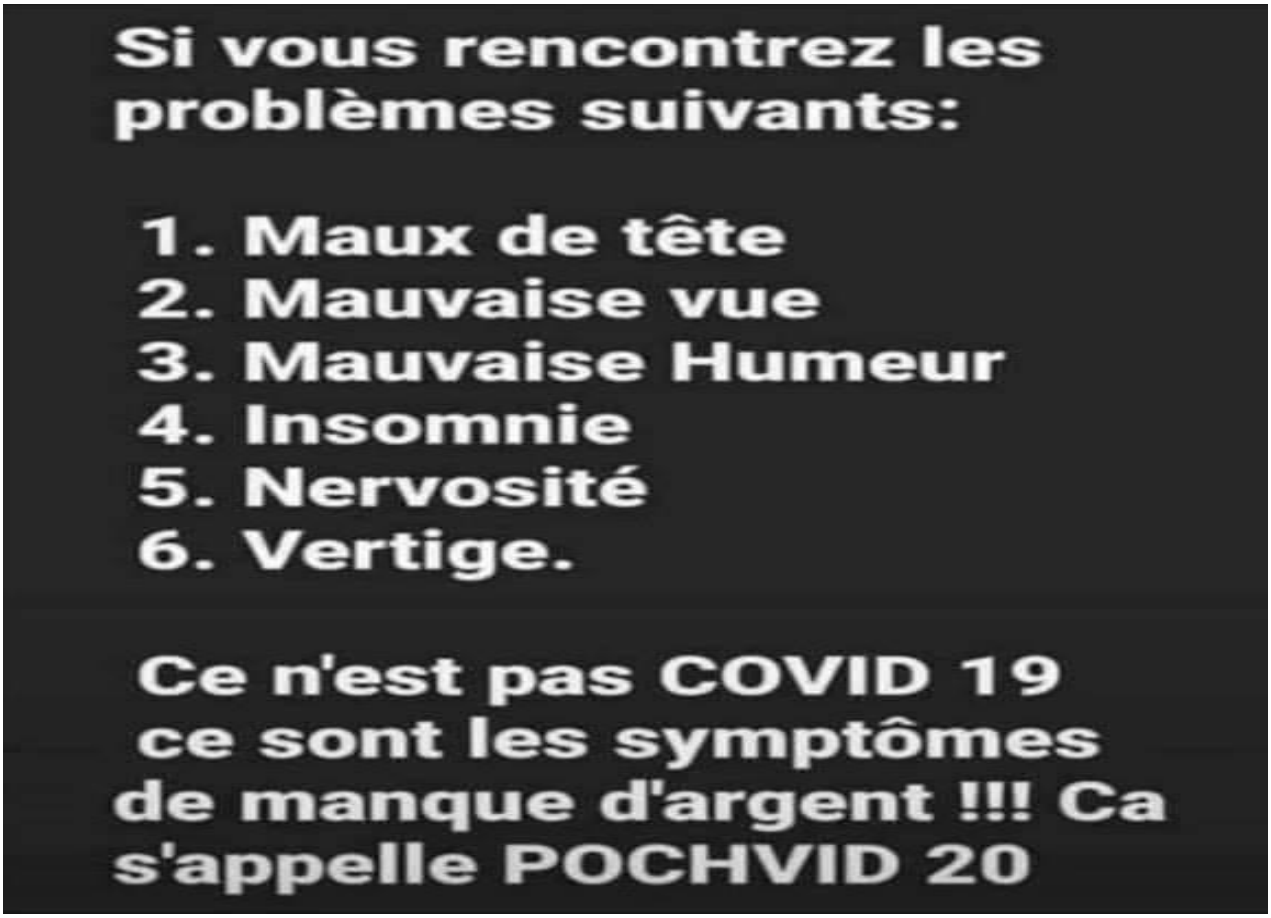
Si vous rencontrez les problèmes suivants:
1. Maux de tête
2. Mauvaise vue
3. Mauvaise Humeur
4. Insomnie
5. Nervosité
6. Vertige.
Ce n'est pas COVID 19 ce sont les symptômes de manque d'argent !!! Ca s'appelle POCHVID 20

TELETRAVAIL

J 'ai entendu le voisin tousser.

La journée de la confiance – première édition dans notre lycée

Activités réalisées par les élèves de la 11e D et coordonnées par nos professeurs
Maria CIUMĂU et Rodica MONE

Le projet « L'école de la Confiance » est né à Cluj-Napoca, suite à une étude menée par une équipe de scientifiques de l'Université « Babeș-Bolyai » qui a constaté que le manque de confiance entre professeurs-élèves-parents s'accentue de plus en plus. L'école de la Confiance est fondée par Ruxandra Mercea, directeur exécutif de « Transylvania College » de Cluj-Napoca, et Domnica Petrovai, psychothérapeute et fondateur de « Mind Education » de Cluj-Napoca, une assez jeune compagnie qui fournit des consultations psychologiques. Le projet s'adresse à 55 établissements scolaires du pays, parmi lesquels notre lycée.

Le 13 mai a été déclarée la Journée de la Confiance. Et, comme prolongement, la semaine de 31 mai au 6 juin, la « Semaine des Enfants confiants ».

« L'activité d'aujourd'hui, le 13 mai 2021, était liée à la confiance. Avec mes camarades de classe, j'ai préparé des documents relatifs à cette journée. J'ai préparé et j'ai entendu des citations intéressantes et motivantes en français, en anglais et en espagnol qui concernaient ce sentiment de la confiance. De mon point de vue, l'activité a été un succès car nous étions tous impliqués et je crois profondément que nous avons gagné un peu plus de confiance après aujourd'hui, que ce soit nous, les élèves ou les professeurs. Nous avons terminé l'activité en construisant l'ARBRE DE LA CONFIANCE : un bel être fait des mots qui nous font penser à ce sentiment. »

Andreea Gaier

« Pour moi, un enfant confiant est celui qui a développé un sentiment d'indépendance, dès son plus jeune âge. J'identifie personnellement un enfant confiant à travers sa capacité à faire face à des situations nouvelles. Un enfant confiant est celui qui a un sens différent des responsabilités, qui comprend rapidement ce qu'on lui dit et qui est confiant de pouvoir évoluer et se développer sans aide directe. Un enfant confiant saura toujours quelle est sa valeur et quelles sont ses limites. »

Maria Alina Petrea

« La joie d'être enfant. Ah, oui ! Un enfant qui a de la confiance est celui qui gagnera dans la vie, qui accomplira ses projets et rêves. Mais, il faut rester toujours réaliste ! Un enfant qui est

sûr de lui est un enfant qui se connaît bien, avec ses limites et avec ses pouvoirs, ressources personnelles, avec son potentiel. Et puis la confiance se construit, pas à pas, petit à petit. »

Raluca Maxim

« Au fur et à mesure que les enfants grandissent, ils acquièrent aussi de la confiance en soi. Bien sûr, tout dépend de leurs parents, de leurs grands-parents, de leurs profs, des ”grands” qui les entourent. Mais, n’oubliez pas, chers enfants, que tout dépend de VOUS! »

Lorena Fițigău

« Pour moi, un enfant qui a de la confiance est un enfant heureux. Qui n’a pas peur de l’échec car il comprend, il sent que l’échec fait partie du succès. »

Edena Topan

« Je ne suis pas très convaincue que la confiance puisse être prise au sérieux par les enfants! Je considère qu’ils ne savent pas très bien ce que c’est la confiance, ni comment construire ce sentiment. Qui est plus qu’un sentiment ! La confiance se construit avec le temps. »

Carla Cotețiu

« Pour moi, un enfant confiant est un enfant suffisamment fort pour qu’il exprime librement ses idées, ses sentiments, ses désirs, ses rêves. »

Andreea Onea

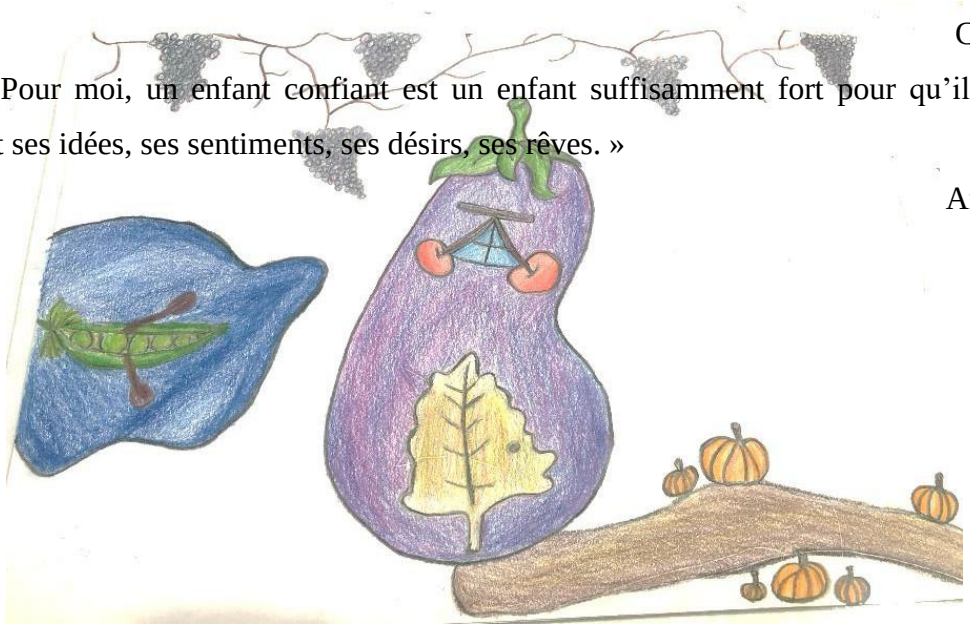

Liberté chérie…

atelier d'écriture littéraire animé par Rodica MONE

Pour chacun, la liberté signifie quelque chose et autre chose. Pour Paul Éluard, celui qui nous a laissé ce beau titre, la liberté est la raison pour laquelle il est venu au monde : « Je suis né pour te connaître/Pour te nommer/Liberté. » Vous pouvez écouter l'auteur lui-même réciter son poème sur

https://www.youtube.com/watch?v=PyFnoRrh6Lk ou bien vous avez la possibilité d'écouter la chanson de Cassandre inspirée par les vers d'Éluard

(https://www.youtube.com/watch?v=Zi48GVGjraY).

Pour Calogero, la liberté n'est que les deux amoureux « assis debout bouche à bouche dans la ville/Beaux comme des statues de sel/Des œuvres d'art accidentelles ».

(https://www.youtube.com/watch?v=2CMx7o4x_P4)

foto: Alissia Brâncoveanu, 11e D.

Et pour vous, qu’est-ce que la liberté ? Voilà comment les élèves de la 11e D voient la liberté.

Comme le Noël n’a pas de sens sans le sapin,
Les Pâques sans le lapin,
La vie, sans l’amour,
Ainsi la liberté n’a pas de sens sans l’aventure.
Roxana Husti

La liberté est la paix
La permission d'aimer
L'opportunité de se détendre
Le désir d'indépendance
Tout cela est un choix
Andreea Gaier

Échappons au monde de nos rêves
Cherchons un moyen de les réaliser
Sans tenant compte de ceux qui menacent,
Qui critiquent, qui montrent du doigt,
Allons vers notre liberté !
Edena Topan

Un prof qui nous parle :

Interview avec Madame Alina Andreicuţ, professeur de musique dans notre lycée

Andreea Onea, 11e D : Quand est-ce que vous considérez que vous avez commencé à avoir du succès ?11

Alina Andreicuţ: Le succès personnel et professionnel est venu après les années des études supérieures. Mais j'ai senti la réussite, de manière la plus évidente, quand j'ai commencé à chanter dans des concerts dès l'école primaire et puis au collège! Ou peut être le succès se laisse encore attendu… car il peur venir à tout moment. Et pour cela, je suis reconnaissante au destin, je ressens un grand accomplissement.

Andreea: Selon vous, quelles qualités vous ont aidé à arriver là où vous êtes actuellement?

Alina Andreicuţ: La patience, la persévérance, le travail soutenu, l'introspection, l'attention à l'entourage.

Andreea: Considérez-vous que vous avez déjà été valorisée dans la société de Baia Mare ?

Alina Andreicuţ: Je n'ai pas de telles attentes, je ne m'attends pas à être valorisée, ce n'est pas comme ça que je vois les choses! À travers les différentes activités que j'ai eues avec les élèves, avec leurs parents, les collaborations avec différentes institutions culturelles de Baia Mare, je dirais que j'ai reçu des appréciations et je me suis sentie valorisée, mais après quelque temps, pas

tout de suite, après un travail soutenu! Le plus important est que j'ai toujours apprécié le travail des enfants, je leur ai fait confiance et je les ai guidés.

Andreea: Avez-vous déjà senti que vous étiez un modèle pour d'autres jeunes?

Alina Andreicuţ: Je serais heureuse d'être mannequin! Je plaisante. Je l'ai senti, oui! Mais cela vient aussi avec une responsabilité, mais c'est aussi honorable!

Andreea: Qu'est-ce qui vous a poussé à continuer dans les moments les plus difficiles ?

Alina Andreicuţ: L'amour pour ce que je fais, le talent qui m'a été donné! L'expérience acquise au fil du temps. Mes parents, ma famille, qui m'ont fait confiance, m'ont soutenu et m'ont donné un coup de pouce quand j'en avais besoin. Les professeurs qui ont "investi" en moi.

The utmost choice

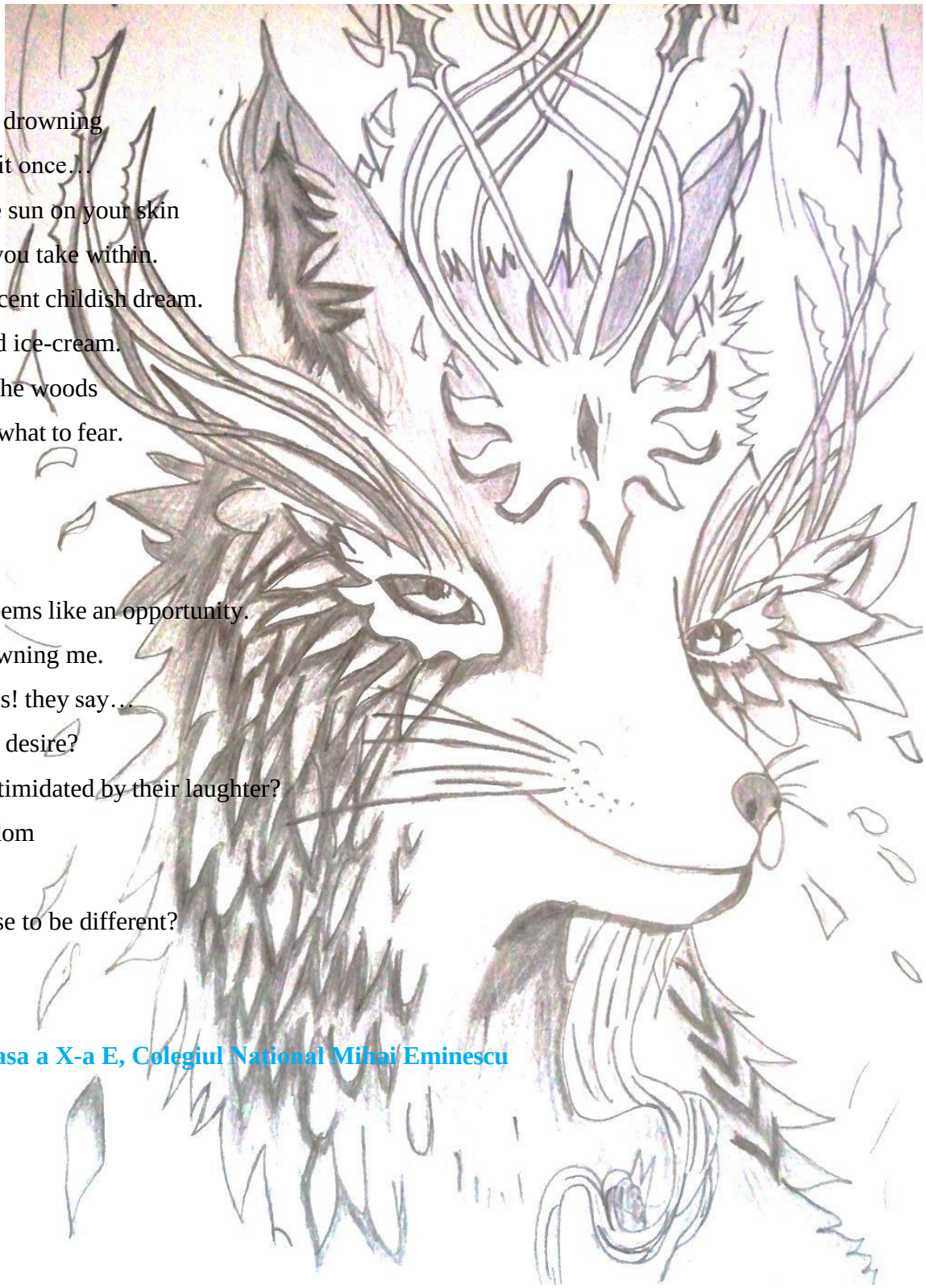

In this gloom I am drowning
Freedom? I knew it once…
The warmth of the sun on your skin
And the fresh air you take within.
Freedom. An innocent childish dream.
Eating cookies and ice-cream.
Running through the woods
Without knowing what to fear.
And I grew up…
Can I be free?
Can I feel liberty?
Quitting my job seems like an opportunity.
This choice is drowning me.
Go for your dreams! they say…
Should I obey this desire?
Or should I feel intimidated by their laughter?
I am seeking freedom
So what?
So, what if I choose to be different?

by Șerbu Ana, clasa a X-a E, Colegiul Naţional Mihai Eminescu

NORSK SOM FREMMEDSPRÅK VED *'MIHAI EMINESCU'* VIDEREGÅENDE SKOLE

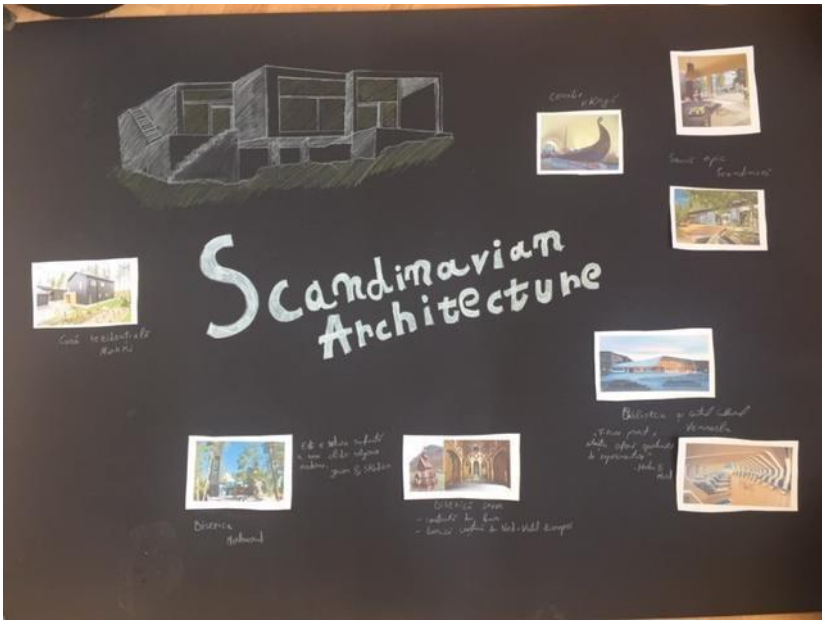

Å velge å studere norsk i Romania er i de fleste tilfellene et personlig valg siden norsk er betraktet som et vanskelig språk selv om det er enklere enn andre språk som man kan studere i skolen som for eksempel tysk. Det er riktig at det er et germansk språk og ordforrådet likner på tysk, men gramatikken likner på engelsk og det betyr at det ikke er så komplisert.

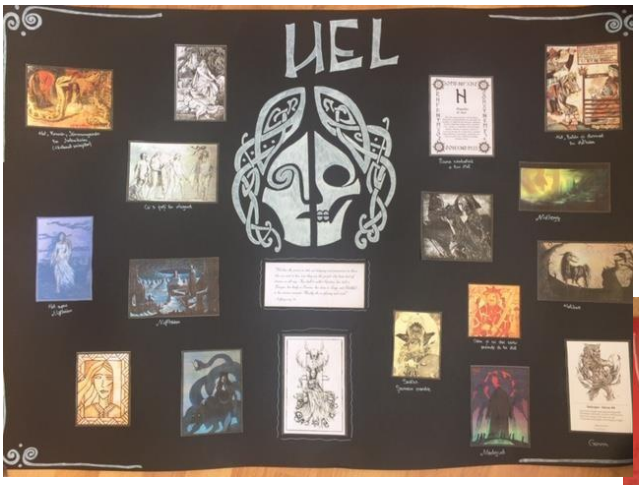

Man kan si at å studere norsk i Romania er noe nytt; før, var det vanlig å studere språk som russisik og fransk, etterpå kom det engelsk, tysk, spansk og italiensk og i de siste årene kan man velge å studere det som man kaller for 'sjeldne språk' som norsk, finsk, japansk, kinesisk osv. Det var i 1990-årene at norsk ble innført som studiespråk ved Babeș-Bolyai Universitet, *Institutt for skandinaviske språk*, og siden 2013 er det mulig å studere det ved 'Mihai Eminescu' videregående skole i Baia Mare også.

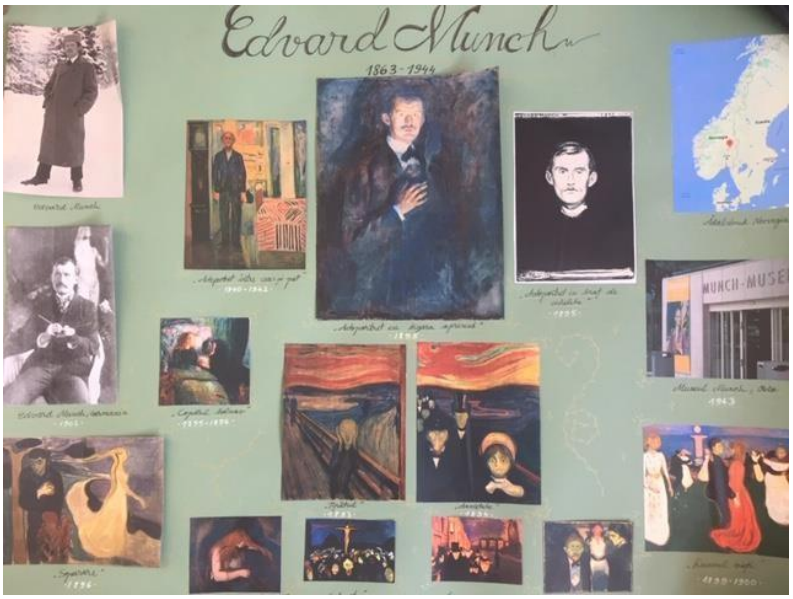

Det er egentlig den eneste videregående i Romania hvor man kan velge å studere norsk som tredje språk fra ellevte klasse.

Ifølge en undersøkelse gjennomført av elevene Nicoleta Remetean, Diana Șuștic og Mihai Smecicaș i år, finnes det forksjellige grunner for våre elever når det gjelder å gjøre et så personlig valg – de fleste (46,2%) mener at det høres spennende ut å velge å studere norsk, noen (38,5%) er nysgjerrige og ville gjerne prøve seg, andre (30,8%) ønsker seg å studere noe nytt, mens resten mener at det er en stor mulighet for framtiden, de velger å studere norsk fordi de liker å lære seg fremmede språk eller de er interesserte i de nordiske land og deres språk og kultur.

Uansett hvorfor man bestemmer seg for å begynne å studere norsk, er det et valg som skal ha en stor betydning i årene som kommer hvis man tenker på at Norge er blant de rikeste landene i verden og tilbyr forskjellige muligheter enten på arbeidsmarkedet eller i skolesystemet. Det eneste man må tenke på er hvor mye tid og hvor mange ressurser man er villig til å bruke for å bli 'god nok' i norsk.

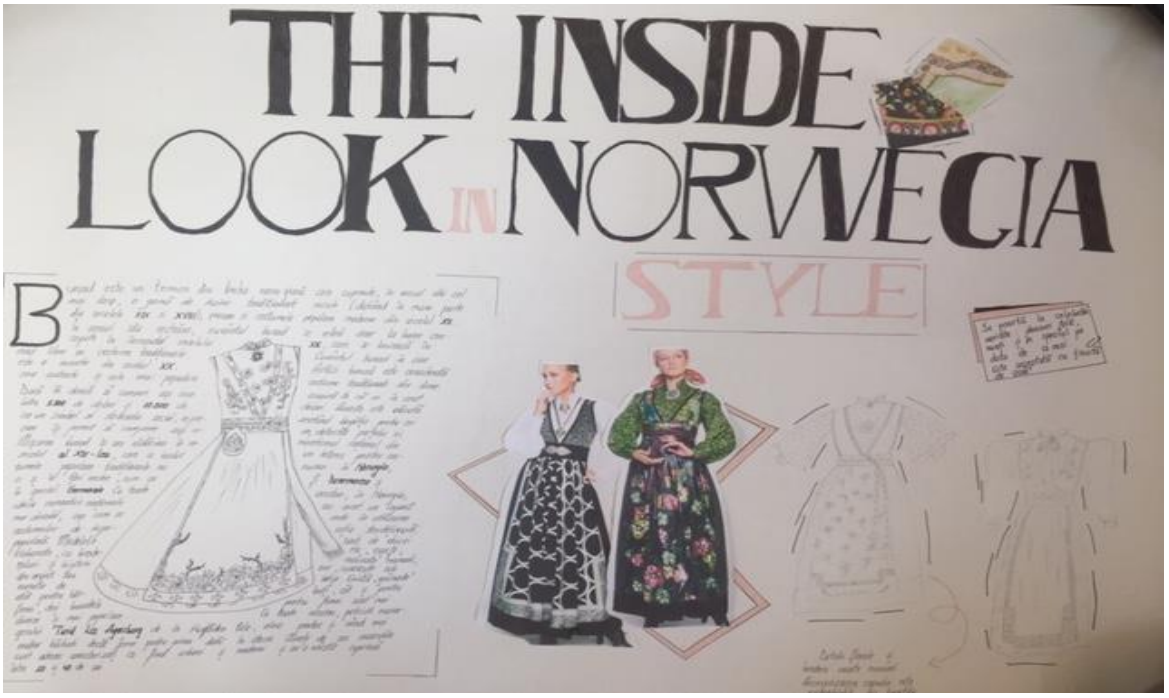

Prof. coordonator : Cristina Vişovan

ALEGEREA - LA SCELTA

Fotoscelta– il piccolo libro dei nostri pensieri

Fotoalegere – cărticica gândurilor noastre

Parola chiave : Scelta = scélta s. f. [der. di *scelto*, part. pass. di *scegliere*]. Libero atto di volontà per cui, tra due o più offerte, proposte, possibilità o disponibilità, si manifesta o dichiara di preferirne una (in qualche caso anche più di una), ritenendola migliore, più adatta o conveniente delle altre, in base a criterî oggettivi oppure personali di giudizio, talora anche dietro la spinta di impulsi momentanei, che comunque implicano sempre una decisione

(Dizionario Italiano, Treccani)

Ecco alcuni sensi estesi della parola, cosi come vengono percepiti dagli studenti della classe d'italiano. / Iată câteva sensuri extrapolare ale cuvântului, așa cum sunt percepute de elevii clasei bilingv italiană.

1. compromesso = compromis

"A volte ci si trova davanti a delle **scelte** difficili da fare, le quali in quel momento sembrano impossibili! Però equilibrata la bilancia tra cuore e testa, si arriva a fare la scelta, si arriva ad ***un compromesso*** e tutto passa." (**Ioana Chindris, 10 G**, bilingue italiano)

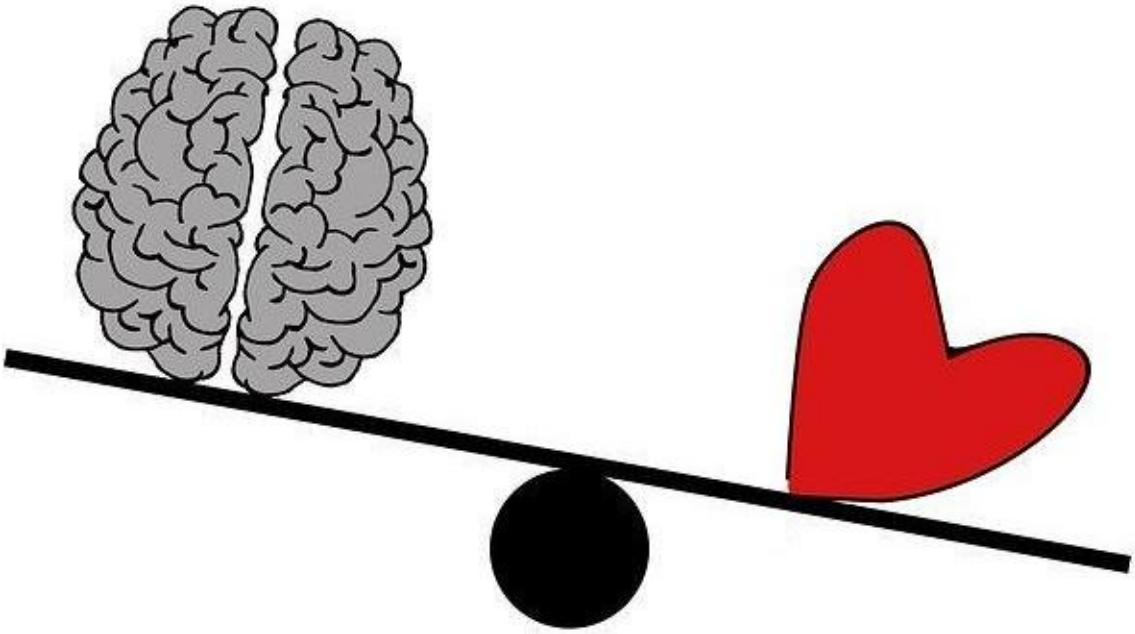

2. azione vissuta di fretta = acțiune trăită în grabă

"La **scelta** è l'azione fatta da soli, da testa nostra, come pensiero per il futuro, ***un'azione vissuta di fretta***, scegliendo le piccole cose della nostra vita." (**Finteusan Iasmina**, 10 G, bilingue italiano)

3. decisione imprudente = decizie imprudentă

"Il modo in cui lasciamo che i fattori esterni influenzino le nostre decisioni è una **scelta** o no? La scelta inconsapevole è una ***decisione imprudente e prova di vigliaccheria,*** in quanto dedichiamo tutta la nostra vita alle scelte che presumano di portarci la felicità, o meglio, l'illusione della felicità, vivendola in un'immagine distorta della società." (**Cinta Cristina**, 10 G, bilingue italiano)

4. conseguenza di un gesto = consecința unui gest

"Che cos'è davvero **la scelta?** Quando scegli di salvare il tuo amico o lasciarlo morire? Le persone dicono che la scelta ti spetta; ma tu ci pensi alle ***conseguenze*** del gesto? In verità sono poche le scelte che puoi fare in libertà, rimanendo te stesso." (**Husar Andrei,** 10 g, bilingue italiano)

5. **concetto aristocratico** = concept aristocratic (*aristo*)

"Per me la **scelt**a vuol' dire tantissime stanze con porte aperte, stanze da esplorare. Conoscendo le conseguenze puoi scegliere facilmente la tua stanza, senza avere paura di ciò che ti aspetta. (...) La scelta è ***un concetto aristocratico***, in quanto rileva la denominazione del *migliore – aristo*." (**Micle Diana**, 10 G, bilingue italiano)

6.domanda = întrebare (alegerea de a nu alege)

"La **scelta** di <u>non scegliere</u> mi frulla per la testa. E se potessimo dire "fermo" alle scelte? In questo caso, significa che ci lasciamo in balia al destino, guidati dai segni, liberi e senza paura di sbagliare? Possiamo rinunciare a fare delle scelte almeno per un giorno? E se la risposta è affermativa, quanta gente sarebbe disposta rinunciare a scegliere? La scelta è ***una domanda*** " (**Onea Bianca**, 10 G, bilingue italiano)

7.incroccio = intersecție

"Nella vita spesse volte ci troviamo davanti ad ***un incroccio***, e dobbiamo fare delle **scelte**. La via della scelta genera a sua volta altre scelte e cosi via; percui ogni santo giorno dobbiamo fare dei passi, dobbiamo prendere delle decisioni, da poter imboccare la strada giusta, quella dritta. La vita stessa è una miscela di scelte, con delle pause tra di loro." (**Daniluc Silvia**, 10 G, bilingue italiano)

8.evoluzione personale = evoluție personală

"Tutte le volte quando devo scegliere qualcosa ho paura di scegliere in modo errato e pensando che tutto andasse storto, anche perchè i miei standard sono alti. "Supponiamo di scegliere l'amore, ma dentro c'è solo la chimica, nientr'altro." , diceva la nostra prof d'italiano (L.F.). La scelta si può fare ad ogni età senza avere bisogno in modo particolare di qualcuno, basta sapere chi vuoi essere, come vuoi evolverti!" (**Dosenciuc Nicola**, 10 G, bilingue italiano)

9.decisione = decizie

"La scelta offre la nostra dimensione, ci aiuta essere più ***decisi***, ci fa ascoltare la voce interiore, in tal modo da diventare quello che vogliamo essere." (**Turdeanu Taisia**, 10 G, bilingue italiano)

10.carattere = caracter

"**Noi siamo la *somma* scelte** che abbiamo compiuto finora. Prima di fare delle scelte bisogna avere le informazioni sulle alternative, perchè più informazioni, più la scelta è accurata." (**Gherghel Ioana**, 10 G, bilingue italiano)

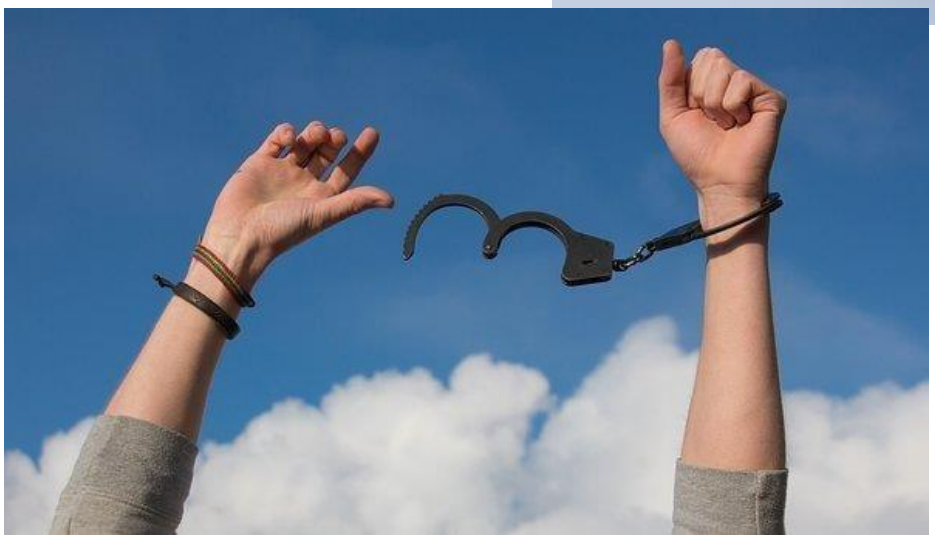

11.libertà = libertate

"Infine, **la scelta** prima di tutto è libertà. Poter' scegliere significa che sei un uomo libero. Per cui la scelta, di per sè stessa, come parola può essere associata con quello che una persona ha bisogno. Una delle poche cose che conta veramente nella vita***: la libertà***!" (**Hollo Noemi**, 10 G, bilingue italiano)

E voi, cari amici , come la pensate, come la vivete la scelta?

Autore: collettivo, 10 G classe bilingue spagnolo/italiano

Liceo Linguistico "Mihai Eminescu", Baia Mare

Coordinatrice : docente Liliana Rodica FEDER

CON EL ESPAÑOL LO PASAMOS AL MÁXIMO

Los alumnos de las secciones bilingües, 9G y 10 G, los pasados meses, realizamos diferentes actividades, pudiendo así aprender español de muchas formas.

A principios de septiembre, poco después de empezar el nuevo curso, planificamos todas las actividades que íbamos a llevar a cabo este año. El resultado lo podréis ver a continuación, ya que hemos intentado sintetizar y explicar las experiencias por las cuales hemos pasado este primer semestre e inicio del segundo.

El 26 de Septiembre celebramos el “Día de las Lenguas Extranjeras”. Este día, en la Unión Europea, se busca promover el aprendizaje continuo de varios idiomas para los habitantes de este continente. Hablamos sobre la importancia de las lenguas extranjeras, los falsos amigos entre

distintas lenguas, del DELE (Diploma de Español como Lengua Extranjera) y aprendimos una canción divertida.

El 12 de octubre celebramos el "Día de la Hispanidad ",el día que Cristóbal Colón desembarcó y descubrió América. Después visitamos la escuela *American International School of Transylvania* donde realizamos muchas actividades y juegos muy variados, hablamos sobre las lenguas oficiales de España y leímos en esas respectivas lenguas junto a dos voluntarios españoles, de Cataluña y Castilla.

En noviembre preparamos muchas actividades que realizamos en diciembre que fue un mes lleno de fiestas. Empezamos hablando y realizando actividades relacionadas con la Navidad: construimos nuestro propio belén, cantamos villancicos y jugamos a la lotería de navidad.

Casi a mitad del último mes del año participamos en una actividad que nos sacó de nuestra zona de confort, asistimos a una clase de tango en un centro comercial de la ciudad, en compañía de nuestros padres. Siendo la primera vez para la mayoría fue muy divertido, los profesores eran de Argentina así que practicamos el español y algunos pasos de baile al mismo tiempo.

El 10 de Diciembre, un día antes de aprender a bailar tango, fuimos a cantar villancicos en ASSOC (una asociación profesional no gubernamental de asistencia social). Compartimos con las personas menos favorecidas comida tradicional de España cocinada por nosotros, cantamos juntos villancicos y compramos unas cositas fabricadas por ellos.

Empezamos el enero con fuerza, hablando sobre los Reyes Magos. Les escribimos cartas sacando a nuestro "niño interior". El 15 de enero decidimos traducir poesías de Mihai Eminescu al español ya que era su aniversario. No fue algo fácil, al contrario, fue bastante difícil traducir y mantener la rima. Pero, como gran parte de las actividades, fue algo nuevo e interesante.

Para los siguientes meses tenemos en mente celebrar: en Febrero- el día de los enamorados y de la amistad, en Marzo – Las Fallas, en Abril – la Semana Santa, en Mayo – San Isidro y en Junio – San Juan.

La verdad es que las actividades suponen trabajar un poco más, pero lo pasamos al máximo, vivimos nuevas experiencias, otras maneras de aprender.

GHEŢIE CARINA- clasa 10G

Lo que más me impresionó fue ir a cantar villancicos en la ASSOC, fue una actividad que me llenó de emoción y felicidad porque pudimos llenar de alegría a unas personas que realmente lo necesitaban. **Ioana Ghinea (9G)**

Me gustó ir a bailar tango por primera vez y encima fue con mi madre delante de tantas personas. Aprender los pasos básicos me pareció genial. **Darius Sabou(9G)**

Me gustó celebrar el Día de la Hispanidad con voluntarios nativos y compañeros de otras clases. Se creó un lazo entre nosotros debido al amor y a la pasión que sentimos por un idioma tan romántico y musical como el español. **Carla Crăciun-Crăciun(9G)**

Construir un *belén* fue todo un reto para nosotros porque crear algo desde cero no es nada fácil. Fue un ejercicio libre y cada uno de nosotros lo realizó a su manera. Los resultados me parecieron ingeniosos y algunos incluso graciosos. **Denisa Anușca(9G)**

El Día de la Hispanidad que celebramos en la *International School of Transylvania* fue muy interesante porque aprendimos nuevas palabras en español mediante diversos juegos. **Oltița Ionuț(9G)**

¿Elegir entre qué y qué?

El tema de este año de la revista *Eminesciana* es, como bien lo sabéis, *la elección*. Mis alumnos me han preguntado, muy confusos, ¿Elegir entre qué y qué? Primero he pensado que no han entendido lo facil que es el tema , es decir « escoger o preferir a alguien o algo para un fin », como es la explicacion del diccionario, después me he dado cuenta que es muy difícil si no reciben exactamente las opciones.

A lo largo de nuestra vida tenemos que escoger siempre, aún si no nos damos cuenta porque en muchos casos nos resulta obvia la elección a realizar.A veces estamos obligados a elegir entre dos opciones que exigen una mayor reflexión dado que cualquier opción puede tener ventajas o inconvenientes, en este caso nuestros valores y creencias son lo que marcan las elecciones que hacemos.

La vida es una sucesiva toma de decisiones. Si lo pensamos un poco, cada día son miles las decisiones que tomamos. Si comer tal o cual cosa, llevar la camisa rosa o la verde, ir al teatro o de copas etc Creo que siempre elegimos conforme a lo que nos fortalece, no a lo que nos debilita.

Vivimos en una época increíble. Nunca antes habíamos tenido tantas opciones a nuestro alcance. Tener un coche personalizado, viajar a cualquier país del mundo, estudiar miles de carreras diferentes, crear un negocio que impacte a miles de personas, las posibilidades son prácticamente infinitas. Hay también una metafora, «sobredosis» de opciones, como si fuera una enfermedad moderna, sin remedio. De hecho la respuesta es no hacerlas todas a la vez.

Mucha gente no se atreve a elegir entre una opción u otra por miedo a equivocarse.Este miedo es perfectamente normal cuando se trata de elecciones existenciales, que no son fácilmente reversibles. Es imposible saber si una decisión es correcta antes de tomarla. Esto es algo que sólo se puede evaluar con el paso del tiempo, mirando hacia atrás. Lo que sí que es posible es reducir la posibilidad de equivocarse, y sobre todo eliminar todas aquellas opciones que claramente no te convienen. La solución consiste en dejar de obsesionarte con lo mejor y en vez de eso buscar algo que sea suficientemente bueno, es decir, que cumpla tus expectativas.

Mis alumnos han intentado hacer una comparación entre dos posibles opciones que intervienen en su vida diaria. A continuación os dejo leer las mejores ideas.

Prof. Loredana Molnar

Tener amigos o vivir solo. La amistad es la conexión de dos personas que se aceptan el uno al otro en lo bueno y en lo malo. Para mí es mejor tener amigos porque ellos te ayudan a conocerte mejor a ti mismo. Por un lado los amigos en nuestras vidas son útiles y puedes vivir con ellos al máximo la intensidad de la vida. Por otro lado, los amigos pueden ser falsos y después de contarles tus secretos puede que vayan a otras personas y se los cuenten. Las falsas amistades son las más dolorosas porque después de cogerle cariño a una persona es muy difícil olvidarla y desacostumbrarse de ella. Yo cuando pienso en la verdadera amistad pienso en concreto solo en una persona, la que sé que siempre estará ahí para mí. (**Anda Busekan , XIG**)

Vivir en Rumania o en España. He nacido en Rumania, pero a los 7 años mis padres decidieron llevarme a España con ellos. Así que, empecé a vivir en España. Al principio estaba muy contenta, me gustaba y no me podía creer que vivo en otro país. Con el paso de los años, empecé a madurar y a darme cuenta que España no me gusta nada, que Rumania es lo mejor, es el país donde me he criado y he pasado mi infancia. Al final he sentido que solo ahí puedo encontrar mi paz interior, que solo aquí soy feliz y que aquí es donde quiero estudiar y pasar el resto de mi vida. Es verdad, España tiene más puertas abiertas, pero eso no hace que Rumania no tenga ninguna. España es un lugar bonito para pasar unas vacaciones, pero no para pasar una vida, si no has nacido ahí, no tienes familia ahí y no eres del país. (**Diana Petrovan , XIG**)

Elegir la carrera. Pensé mucho en mi futuro y desde hace mucho tiempo tengo solo un pensamiento, ser policía ...Si me pregunta una persona por qué , la respuesta es bastante fácil … por todas las razones. Para mí, es como el trabajo perfecto porque soy deportista, me gustan los idiomas, la acción y trabajar en equipo. También soy realista y sé que es difícil sacar una plaza en

Chi. Daria
IX C

la Academia, pero me he dado cuenta que si no arriesgo no puedo ganar, si no puedo enfrentarme todos los miedos no puedo decir que soy una luchadora.

En estos momentos, el miedo tiene que desaparecer, tienes que ser tu mejor versión y pensar que todo es posible. Yo también tengo miedo y preguntas, como ¿ si no voy a superar estos exámenes qué va a ser de mi futuro? Pero, me lo llevo como una motivación. Lo más importante es creer en ti y en tus fuerzas, como dice siempre mi madre ,, Nadie luchara por tu futuro si no lo vas a hacer tú!,, **(Narcisa Țarălungă, XIID)**

ESTUDIAR ONLINE O EN LA ESCUELA. En mi caso, las clases en línea no vinieron como una carga aunque era realmente algo nuevo. Me las arreglé para salir rápidamente, no teniendo ningún problema grande. Prefiero las clases en línea también porque tengo mucho tiempo libre, tiempo para hacer lo que me gusta, que no tenía cuando iba físicamente. Claro que en cada caso hay ventajas y desventajas, pero en la actualidad opto por continuar las clases online porque entiendo bien las lecciones, tengo más tiempo para escribir mis tareas y para mis pasatiempos preferidos. Me gustaría seguir en línea porque para mí no hay diferencias existenciales, prefiero quedarme en casa sin la mascarilla, el único problema son las notas. **(Alexandru Neamț, XIA)**

COMER O NO COMER CARNE. No recuerdo la primera vez que me pregunté "¿Por qué comemos carne?" "¿Por qué comemos los animales de granja, pescado o marisco cuando son iguales que nuestras mascotas?" "¿Por qué a unos sí y a otros no?", comencé a hacerme ese tipo de preguntas y a darme cuenta que era lo que tenía en el plato. Ya no quería comer carne, ir al zoo o al circo. El camino en si no fue difícil aunque haya sido desde una edad temprana. E único

problema fueron mis padres, no me dejaban tomar el paso, para ellos era difícil aceptar que su hija no quería comer carne, era un estés continuo y siempre terminaban la discusión usando la misma frase "Todavía estás creciendo". Después de muchos años y demasiado insistir pude tomar la decisión, dejé de comer los animales que tanto amaba. ¿Y tú, qué elegirías? ¿El amor por los animales o seguir comiendo carne solo porque 'sabe bien'? **(Carina Gheţie, XI G)**

Estudiar o trabajar. Mucha gente se pregunta que es mejor si estudiar o trabajar. En mi opinión al fin y al cabo vas a trabajar igualmente sea tarde o temprano, lo que sí es verdad es que hay grandes diferencias entre trabajar cuando eres joven en vez de ir a la universidad. Desde mi punto de vista es mejor estudiar y trabajar después de sacarte unos estudios superiores porque la mayoría de trabajos sin estudios suelen ser trabajos físicos y con un sueldo mínimo, en cambio estudiando siendo joven, aunque sea a veces muy cansado tienes mucho más tiempo para salir y divertirte, además de tener un trabajo mucho menos cansado y con un sueldo más alto. Además de cansado no tienes tiempo casi, en cambio estudiando solo estudias cuando te

examinan, no tienes que estudiar 8 horas diarias como en el trabajo, en vez de trabajar vas a clase donde ves a tus amigos y siempre puedes quedar después de las clases. **(Rebeca Tibil, XG)**

Ser lectora o escritora. Leyendo puedes escaparte a mundos nuevos, puedes relajarte y olvidar de todo por algunas horas. Puedes conocer personajes nuevos y aprender sobre sus vidas con cada página que pasa, pero aún así cuando escribes puedes transponer tus sentimientos, crear un personaje parecido a ti, un personaje que se atreve a llevar una vida que tú no tienes el coraje o posibilidad de hacerla realidad. Ser escritor no se trata solo de escribir un cuento o unas poesías, también se trata de transmitir algo, de hacer el lector sentir lo que tú has escrito, hacer el lector reír y llorar. Elijo ser escritora porque lo que yo escribo ahora se va a quedar por muchos mas años que yo. Yo me voy a morir, pero mis sentimientos, pensamientos, deseos, se van a quedar aquí, en manos de otros. De una manera u otra podrán entenderme un poco, sentirse un poco más cerca de mí. Por otro lado ser escritora es un trabajo con un sueldo bueno que me permetiría llevar una vida simple y elegante. Al mismo tiempo tendría un horario ligero que me permetiría tener otras aficiones. **(Carla Crăciun Crăciun, XG)**

COMER SALADO O DULCE . Los gustos son distintos, a mucha gente le gustan las dos o gente que elige una. Muchas veces eliges algo que te apetece en el momento, ya que no puedes decirle al cuerpo que elija. Yo personalmente opto por la comida salada, me llena mas que la dulce. También tiene cosas positivas, si estás deshidratado la sal te hidtrata. Si te apetece,de vez en cuando, puedes perfectamente comer unas patatas en bolsa, ya que son alimentos que contienen sal. Muchos expertos dicen que la comida salada te puede hacer sentir bien ya que libera una hormona que te llena de felicidad. **(Vanesa Sînă, XG)**

Prof. coordonatori: Loredana Molnar, Mihaela Oniga

Freiwilligenarbeit – eine Entscheidung für die Zukunft

Motto: „Du hast den heutigen Tag noch nicht gelebt, bis du nicht etwas für jemanden getan hast, der es dir niemals zurückzahlen kann”. (John Bunyan)

Heutzutage entscheiden sich immer mehr Jugendliche für Freiwilligenarbeit als Freizeitbeschäftigung. Nicht weil es gerade im Trend liegt, vielmehr weil es ihnen die Möglichkeit gibt, etwas Sinnvolles zu tun und auch neue spannende Sachen zu lernen. Hier sind ein paar Erfahrungen von SchülerInnen, die sich in verschiedenen Bereichen als Freiwillige eingesetzt haben.

Freiwilligenarbeit gibt mir die Chance, das Leben der Menschen zu verändern, auch meines. Es gibt mir die Befriedigung, eine Rolle im Leben eines anderen zu spielen und denen zu helfen, die sich nicht selbst helfen können. Ich habe vor fast vier Jahren angefangen, mich freiwillig zu engagieren, dank meiner Freunde, die mir von diesem Ort erzählten. Ich wusste nicht, was Freiwilliger bedeutet. Ich nahm an, wir halfen den Kindern nur, ihre Hausaufgaben zu machen. Mit der Zeit habe ich gelernt, dass jedes Kind anders ist. Jedes Kind braucht einen anderen Ansatz von einem Freiwilligen. Einige Kinder sind sensibel, andere voller Energie, aber alle Kinder fordern die Aufmerksamkeit, die sie zu Hause oft nicht erhalten. Sie brauchen vor allem jemanden, der sie liebt, schätzt und ihnen sagt, wie wertvoll sie sind. Während ich ihnen half, wuchs ich auf, ohne es zu merken. Ich bin viel geduldiger und aufmerksamer geworden und habe es geschafft, für jedes aufgetretene Problem eine Lösung zu finden. Ich werde auf jeden Fall auch in Zukunft meine Zeit widmen, denn ich kann mir mein Leben nicht vorstellen, ohne Kindern zu helfen, die in einem ungünstigen Umfeld aufwachsen. **(Stoica Andreea, ehemalige 12 G)**

Als Teenager ist es meine Pflicht, der Welt zu helfen. Also, eines Tag ging ich zu dem Team For Youth Verband und sagte, dass ich Freiwillige werden möchte.Ich fing mit den einfachsten Aufgabenan , das ist den internationalen Freiwilligen dabei helfen, Aktivitäten für Kinder vorzubereiten. Da uch Englisch spreche, war ich die Übersetzerin für die Kinder. Und zwei Monate später machte ich auch meine eigenen Aktivitäten für die Kinder. Die Arbeit in diesem Ort hat mich zu einem besseren Menschen gemacht. Nach all meiner Arbeit gab mir der Verband ein Diplom, was mir half , an die Universität zu kommen.Aus dieser Erfahrung lernte ich, dass mit Arbeit und Freundlichkeit unsere Welt ein guter Ort werden kann.

Coșar Lorena, ehemalige XII H

Ich arbeite seit fast einem halben Jahr freiwillig beim Roten Kreuz. Ich verbesserte meine Fähigkeit, mit Menschen zu kommunizieren, und schaffte es sogar, gute Freunde zu finden. Ich nehme an einem Erste-Hilfe-Kurs teil, der mir mein ganzes Leben lang nützlich sein wird. Ich bin froh, dass ich weiß, was ich in Notfällen tun soll. Die Aktivitäten, die wir durchführen, sind auch pädagogisch und sozial. Ich habe in Schulen unterrichtet und liebe es, mit Kindern zu arbeiten. Freiwilligenarbeit ist eine der besten Entscheidungen, die ich getroffen habe.

Andrada Kerulo, XII C

Mein Name ist Smical Paula und ich habe in der 10 Klasse angefangen, mich beim Roten Kreuz Maramures freiwillig zu engagieren. In den ersten Monaten habe ich einen Erste-Hilfe-Kurs absolviert, in dem ich gelernt habe, was zu tun ist, wenn jemand verletzt ist oder wenn ein Unfall passiert, zum beispiel wenn jemand auf der Straße verletzt wird, jemand eine Blutung hat oder

sogar einen Herzinfarkt. Ich konnte an internationalen Camps und Aktivitäten teilnehmen, über die Lebenserfahrungen von Ärzten und sogar jungen Freiwilligen lernen, die dank der Kurse des Roten Kreuzes das Leben vieler Menschen retten konnten. Durch Freiwilligenarbeit habe ich es geschafft, offener mit den Menschen um mich herum umzugehen. Ich habe gelernt, dass man vielen Menschen helfen kann, wenn man es wirklich will, und ich habe es geschafft, wichtige Freunde zu finden. **Paula Smical, ehemalige XII H**

Ich heiße Ardelean Ruhama. Ich bin Freiwillige im Teen Challenge Center, ein Zentrum für Jungen und Mädchen mit einer Sucht. Ich bin seit der Eröffnung des Zentrums in Baia Mare ehrenamtlich tätig. Letzten Sommer hatte ich die Gelegenheit, als Praktikantin im Teen Challenge

Center für Mädchen in Bukarest zu arbeiten. Ich bin ein Freiwilliger in diesem Zentrum, weil ich es liebe, Menschen zu helfen. Ich sah Menschen, die sich völlig verändert und ihre Sucht aufgegeben haben (Drogen, Alkohol, Rauchen usw.). **Ardelean Ruhama, XII C**

Eine der besten Möglichkeiten, neue Leute kennenzulernen und eine dauerhafte Freundschaft aufzubauen, ist durch Freiwilligenarbeit. Freiwilligenarbeit kann einem auch dabei

helfen, seine Schüchternheit zu überwinden und soziale Fähigkeiten zu entwickeln. Ich bin seit 8 Jahren Freiwillige bei der Mountain Scout Association Baia Mare. Der Verein wurde 1996 gegründet und hat als Hauptziel die Oragnisation von Forschungsaktivitäten (Treffen und Camping). Derzeit hat der Verein über 300 Mitglieder und führt Aktivitäten in 5 lokalen Zentren durch: Baia Mare, Beclean, Cluj-Napoca, Târgu-Lăpuș und Timișoara. Freiwilligenarbeit hat für mich viel bedeutet. Es hat mich als Person gestärkt und mir gleichzeitig geholfen, bestimmte Fähigkeiten zu entwickeln, die ich heute in meinem täglichen Leben benutze. Alle Aktivitäten, an denen ich an der Mountain Scout Association teilgonommen habe, haben sich auf mich ausgewirkt. Ich nahm an Campings teil und machte Wanderungen. Ich habe gelernt, wie wichtig gegenseitige Hilfe ist. **Alexia Podină, XII C**

Ich war zwei Jahre hintereinander in einem Sommercamp. Dieses Camp ist für Kinder von 5 bis 14 Jahren. Es bietet mehrere Workshops an, für Kunst, für Musik und Tanz, für Naturwissenschaften und so weiter. Im ersten Jahr habe ich als Freiwilliger auf eine Gruppe von Kindern aufgepasst, Ich musste sicherstellen, dass die Kinder in meiner Gruppe zu jedem Workshop kamen . Und im letzten Jahr war ich Freiwilliger in der Kunstwerkstatt und half Kindern, verschiedene Dinge zu erschaffen. **Gherasim Alicia, XII C**

Hallo! Ich heiße Adi. Ich bin seit 4 Jahren Freiwilliger. Der Verein, für den ich arbeite, heißt "Asociatia Cercetasii Muntilor". Ich helfe Kindern, sich mit Hilfe der Pädagogik der Pfadfinderei zu entwickeln und weiterzuentwickeln. Wir wollen junge Menschen dazu erziehen, erwachsen zu werden und in der Gesellschaft führend zu sein.

Die Pfadfinderei hat 5 Ziele: Gesundheit und körperliche Entwicklung, Charakterbildung, Kenntnis von Gott, Entdeckung des Konkretten, Hilfe für den Nachbarn. Wir haben drei Lager pro Jahr : Winterlager , Frühlingslager und der wichtigste, Sommerlager. Wir treffen uns jede Woche , am Wochenende und wir haben Wanderungen, Bergsteigen aber wir lernen auch Holzkonstruktionen zu bauen, Erste Hilfe, Kochen und andere Aktivitäten in der Natur.

Oșan Adrian, XI G

Prof. coordonator Fischer Romina

Rolul motivației în alegerile pe care le luăm

”Oamenii care nu sunt capabili să se motiveze , trebuie să fie mulțumiți cu mediocritatea , indiferent de cât de impresionante sunt talentele lor” – Andrew Carnegie

Cum ne vom găsi motivația? Motivația este o stare interioară , un mod de a fi care diferă de la persoană la persoană. Motivația pleacă din tine , ca o obsesie care te împinge să-ți atingi scopul. Motivația intrinseca- cea mai importanta, vine din mai multi factori, de exemplu motivația dezvoltării abilităților. Spre exemplu , un sportiv care se antreneaza pentru performanta sau o persoana care își dorește să scape de kilogramele în plus , are un scop, de a ajunge într-un punct , a atinge un obiectiv. Pentru a atinge un obiectiv avem nevoie de determinare. În cazul de față , determinarea este dezvoltarea abilităților sportive respectiv urmarea unui plan pentru pierderea în greutate. Determinarea presupune să fii dispus să acționezi ,nu este o hotărâre oarecare. Sunt puține lucruri pentru care oamenii sunt dispuși sa depășească orice obstacole, si doar cei care își doresc cu adevărat reusesc.

Motivaţia joacă un rol important în vieţile fiecăruia dintre noi, fie că vorbim de partea personală sau de cea profesională. Fără acel imbold care să ne impulsioneze să trecem la acţiune, nu vom face decât să visăm, iar dacă vom decide la un moment dat să acţionăm, fie vom renunţa repede, fie nu vom face prost bine acel lucru.

Luana Sabou

Coordonator- prof. Laura Szebeni

Alegeri

Pe parcursul vietii suntem nevoiti sa facem multe alegeri. Dintre cele previzibile și de neevitat cea mai importanta mi se pare alegerea carierei.

Drumul profesional, pe care ne îmbarcăm la finalul studiilor liceale, va avea diverse efecte pe parcursul vietii. Efectele sunt pozitive, dacă urmarim drumul profesional normal, care consta în dobandirea diplomei de bacalaureat, participarea la o facultate, opțional extra pregatire și în final intrarea în domeniul muncii, în cariera aleasă. Ocazional, sunt efecte pozitive și dacă nu urmărim calea ”clasică”, acestea manifestându-se prin cunostințe sau experințe neașteptate dobândite altfel decât prin procesul de instruire de la școală. Însă, lipsa unui traseu profesional este în dezavantajul nostru, față de cei care și-au urmat drumul, preconceptia și de multe ori realitatea fiind că aceștia din urmă sunt mai bine pregătiți.

Aceasta este doar o alegere, urmează multe altele, unele mai grele, unele mai ușoare. În general, cu cât este o alegere mai greu de făcut cu atăt este mai importantă. O singură alegere poate să imbogățească sau să distrugă complet. De aceea, este important să știm factorii, care influențează o decizie. Orice persoană este influențată, chiar dacă nu conștientizează, doar că diferă de la om la om în ce masură. Grupul social, care ne influentează cel mai mult și puternic, este familia. În orice familie există presiune asupra copiilor să ajungă în viață mai bine decât parinții. Întotdeauna trebuie să avem răbdare cu membrii familiei, să încercăm să filtrăm tot ce ni se zice, în așa fel încât să ascultăm

informațiile relevante. De asemenea grupul de prieteni este important deoarece acesta ne poate crea iluzia că ne dorim altceva de la viață față de ce vrem cu adevarat. De aceea, trebuie să avem grijă pe cine ținem în jurul nostru. Trebuie să ne înconjurăm de oameni cu interese comune și care să ne motiveze să aspirăm constant la mai mult.

Toate alegerile trebuie luate cu o doză bună de seriozitate și elementul vital este informața. Niciodată să nu luăm decizii, fără a fi informați și întotdeauna să căutăm cât mai multă informație de calitate, din surse veridice.

Nicholas Stan, clasa XI F

Coordonator- prof. Laura Szebeni

Decizii, decizii

Dragi potențiali cititori, după ce am făcut un proiect pentru sociologie ce abordează teme precum violenţa, educaţia, mass-media, societatea -românească şi în general, precum şi moduri de petrecere a timpului de către tineri, a venit timpul să abordez o problemă cu care s-au confruntat generaţiile de dinaintea noastră, noi, generaţia prezentă şi mai târziu, generaţiile viitoare.

Totul porneşte de la întrebarea: ,,Ce fac după terminarea liceului: intru în câmpul muncii sau aleg să mă duc la facultate, şi dacă da, la ce facultate?'' Ei bine, unii dintre elevi ştiu răspunsul la prima întrebare şi ştiu că vor să meargă la facultate, acum întrebarea este la ce facultate. Şi din nou, unii deja îşi imaginează noua viaţă la facultatea, pe care au ales-o încă din clasa a 10-a, iar alţii cum cred că au rezolvat o problemă dau de alta și le este greu să facă o alegere.

Așa că acum e momentul în care dau un search pe Google în încercarea de a-mi da seama ce facultate mi s-ar potrivi sau măcar să-mi fac o idee, să am un punct de pornire. După aceea, recurg la alternative care m-ar ajuta să aleg o facultate, nu perfectă, dar măcar potrivită pentru mine.

Astfel, încep să-mi întreb familia, prietenii, chiar şi psihologul, în speranţa că la final îmi va fi mai ușor să fac o alegere.

Acum, după ce am făcut şi pasul acesta încerc să iau ceea ce consider eu ,,Marea Decizie'' (sau poate dramatizez prea mult). În orice caz, încep să îmbin piesele din puzzle, fără să uit că tot ce am făcut până acum a fost doar orientativ; la urma urmei, asta e viaţa mea şi eu decid drumul pe care merg . Astfel, încep cu liceul şi profilul la care am fost, la care adaug interese, pasiuni etc urmând să adaug în ecuaţie gradul de pricepere şi diferite opinii , plus răspunsurile la nişte întrebări cum ar fi ,, Unde mă văd peste 10 ani?''

În final, şi cu puţin noroc, ajung la răspunsul pe care-l voiam bazându-mă atât pe opiniile personale cât şi pe opiniile sau experienţele celorlalţi care au avut menirea de a mă ajuta. Alergerile nu sunt simple!

Duma Oana, cls: XI F

Prof. coordonator: Szebeni Laura

Importanta libertății de a alege

În opinia mea, libertatea de a alege este un privilegiu pe care majoritatea persoanelor îl dețin, dar, din păcate, există un procentaj de oameni care sunt privați de acest drept.

În primul rând, alegerea este o oportunitate, care ne permite să fim cine dorim noi, să alegem o meserie care ni se potrivește sau să ne exprimăm liber opinia. Deși nu a fost dintotdeauna posibil, astăzi majoritatea persoanelor au posibilitatea să-și coordoneze propriul destin, bazat pe alegerile personale.

În al doilea rând, în timp ce noi avem dreptul de a ne alege propria soarta, exista numeroase persoane ale căror drepturi sunt încălcate. De-a lungul istoriei, putem observa cum cea mai desconsiderată clasa socială a fost cea a femeilor. Acestea nu erau independente, fiind mereu sub porunca bărbatului. Din acest motiv a fost creată mișcarea feministă, care are la bază egalitatea dintre toate clasele sociale, dar mai ales egalitatea între bărbat si femeie.

În concluzie, fiind în secolul al XXI-lea, noi ca societate cu drepturi egale ar trebui să luptăm împreuna pentru persoanele ale căror voci nu pot fi auzite sau care sunt prea slabe pentru a-și apăra propriile libertăți.

Paula Czudik- clasa a X a C

Profesor coordonator Laura Szebeni

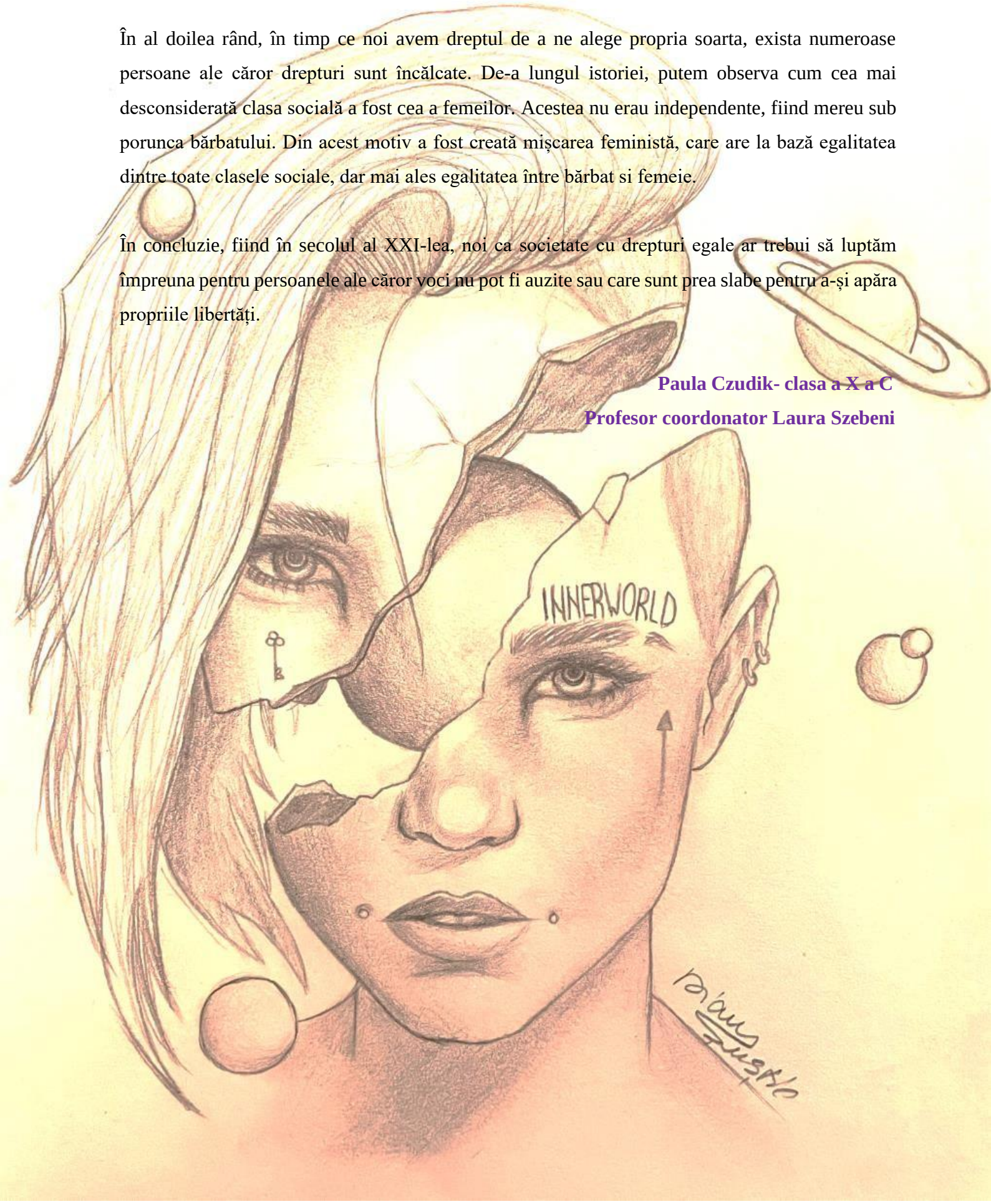

Chiar ești ceea ce mănânci?

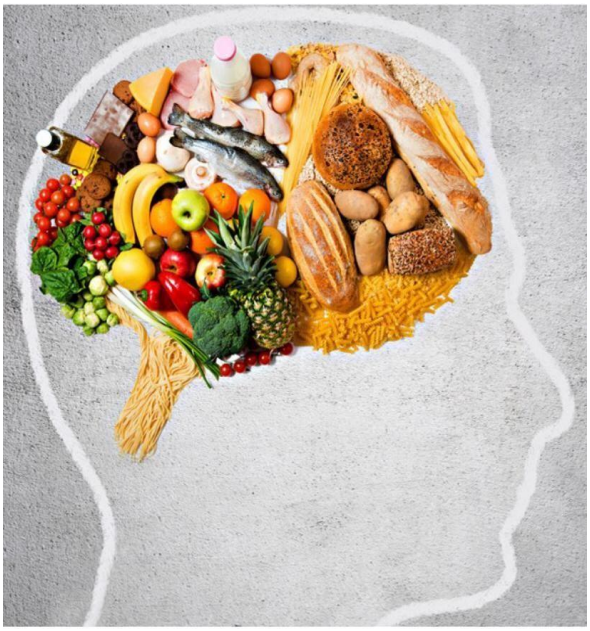

De la începutul timpurilor și până azi, ideea unui corp ideal s-a conturat din ce în ce mai mult. Bineînțeles, conceptul de trup potrivit, în viziunea strămoșilor noștri, însemna cu totul altceva. Corpurile cu țesut adipos abundent erau de dorit, deoarece, din lipsa resurselor, oamenii trebuiau să reziste zile întregi fără mâncare.

Astăzi, standardele societății sunt cu totul diferite, iar felul în care corpul arată este foarte important. Idealurile se schimbă aproape anual, în funcție de ce propun figurile publice, a.k.a, „infuencerii", care, de cele mai multe ori implementează tipare imposibil de atins în viața reală. Totuși, aceștia promovează de obicei un stil de viață sănătos, care constă în mese regulate și mâncare sănătoasă. Cu toate că sunt „recomandate" de către ei porții mult prea mici pentru a încuraja deficitul caloric, dietele pe care ni le recomandă sunt bazate în principiu pe mâncare sănătoasă, singurul lucru de apreciat în toată această manipulare care vine sub pretextul unor intenții bune.

De prea multe ori, uităm că hrana funcționează ca un combustibil pentru corp, ne alimentează cu energie, dar ca și la orice „mașinărie complexă", contează calitatea combustibilului. Ceea ce consumăm va fi responsabil nu numai de starea noastră fizică, dar și de cea psihică, în proporție destul de mare. Ca să cităm și din literatura universală *„Good food, good mood"*. Alimentația unei persoane este un segment extrem de important, și pentru beneficiile fizice care nu pot fi ignorate, dar în mod special pentru sănătatea fizică și psihică a unui individ. Pe piață sunt scoase o multitudine de diete miraculoase, care te fac să slăbești în câteva zile, desigur, nesănătos. De recomandat este ca fiecare om să găsească o dietă potrivită pentru organismul său, asta pentru ca acea dietă să se poată transforma într-o rutină. Scopul stabilit de la început nu trebuie să fie deficitul caloric, ci confortul în propriul corp.

Ca să încheiem într-o notă pozitivă, fiecare persoană are o dietă potrivită și toate corpurile sunt perfecte, diferența intervine însă atunci când vorbim de sănătate.

Cristina Miculaiciuc, clasa a XI-a C

Profesor coordonator: Incze Cristina

MÂNCAREA SĂNĂTOASĂ: UN STIL DE VIAȚĂ?

Din antichitate ne întrebăm care sunt factorii ideali ai unei vieți sănătoase și lungi. Dar,... mulțumită informațiilor dobândite de-a lungul timpului am reușit să tragem vreo concluzie validă? Și dacă așa e, oare de ce ne mulțumește ideea unei astfel de vieți? Ar putea să ne schimbe inclusiv starea de spirit?

Mulți experți afirmă că o dietă variată și echilibrată, împreună cu practicarea regulată a activității fizice sunt obiceiuri care ar putea duce la o viață sănătoasă, care ar putea preveni, ameliorara și trata multe boli.

În societatea noastră, obezitatea și supraponderalitatea sunt deja probleme epidemice. Se pare că societatea, abia recent, a început să realizeze gravitatea situației pe care o uităm când ne aflăm în fața tentațiilor.

Ce este o dietă sănătoasă?

A mânca sănătos constă în a urma o dietă variată, echilibrată și pe gustul individului, făcând din mâncare nu numai o necesitate, ci și o plăcere.

Ce beneficii se obțin? O dietă bună previne bolile cronice precum obezitatea, diabetul de tip II, bolile cardiovasculare, HTN, osteoporoza, unele tipuri de cancer și multe altele. În plus, este dovedit științific și faptul că a mânca sănătos ne face să îmbătrânim mult mai bine, menținându-ne pielea, oasele, părul și organele interne sănătoase.

Mâncarea: durere, plăcere sau existență?

Indiferent de motiv, nu pare neobișnuit ca o persoană să apeleze la alimente dulci, bogate în calorii, pentru confort în aproape orice situație. Starea noastră de spirit e importantă și trebuie luată în considerare când înghițim prima firimituri.

Studiile efectuate pe baza supraponderalitatii și obezității au scos la suprafață un punct esențial al consumului! Totul ține de strategia actului de a mânca și scopurile acesteia. Astfel, persoanele care apelează la „mâncarea emoțională” sunt predispuse la un comportament depresiv, simțind o nevoie imensă de a scăpa de emoțiile negative și stres. Unii factori care contribuie ar putea fi predispozițiile genetice, cum ar fi impulsivitatea și sensibilitatea la recompensă, asociate cu dereglarea dopaminei care stă la baza importanței stimulentelor. Este normal, totuși, să existe și o preferință pentru alimentele dulci, grase și energetice, care pot conferi protecție împotriva stresului, acestea putând fi listate ca fiind „plăceri nevinovate”, dar care, evident, trebuie ținute sub control.

Ce ar trebui să mâncăm ca să fim fericiți?

FRUCTE: Toate sunt benefice datorită concentrației de antioxidanți.

LEGUME: Legumele cu frunze verzi, cum ar fi salata verde, spanacul sau salata sunt o sursă de magneziu, care participă la producția de dopamina.

PROTEINE: Leguminoasele, cum ar fi năutul, ajută la serotonină.

OMEGA 3: Acești acizi grași ajută la reglarea nivelului de serotonină. Pentru a le obține, puteți consuma zilnic 4 sau 5 nuci.

VITAMINA D: Puteți menține un nivel bun al acestei vitamine prin expunerea la soare și consumarea de suplimente, dacă aveți nevoie de ele.

Astfel, în rutina de zi cu zi nu ar trebui să existe niciun impediment pentru a mânca sănătos. Dacă urmați, o dietă sănătoasă veți avea parte de: creșterea productivității, reducerea absenteismului de la diverse evenimente datorate de mici probleme de sănătate și promovarea unui mediu de lucru bun. În plus, va ajuta la combaterea stresului, la prevenirea bolilor grave și a tulburărilor minore și chiar ne va permite să menținem constant nivelul de energie.

Cîmpan Andreea , XI C
Profesor coordonator: Incze Cristina

Depinde de tine

În ziua de azi toată lumea îți spune ce și cum să faci. Ce fel de tipare sau lucruri trebuie să urmezi. Așa-zisul stilul de viață sănătos este un aspect pe care și-l doresc multe persoane. Armonia perfectă în fiecare domeniu depinde de la persoană la persoană, deoarece lucrurile care se vor potrivi cu stilul și ceea ce eu reprezint nu vor fi compatibile cu ceea ce tu sau oricine alege să transmită. La fel este și cu acest stil de viață sănătos. Experimentând mai multe sfere și varietăți de mâncare sau anumite culturi specifice, ajungem să ne identificăm cu un mixt pe care inconștient îl vom forma, iar în viitor acesta va ajunge să reprezinte gustul pe care noi îl abordăm.

Lumea evoluează constant pe toate planurile, inclusiv pe plan alimentar. Dacă în trecut oamenii nu puteau concepe să nu mănânce carne, chiar dacă o făceau destul de rar, ei au trecut în timp la un stil de viață vegetarian sau vegan.

Schimbarea alimentației are diverse motive; unele fiind de-a dreptul necesare și altele bazate pe principii. Poate părea surprinzător, însă există persoane al căror corp refuză consumul de carne. Cealaltă categorie se bazează pe iubirea pentru animale și pe considerentul că este greșit să le sacrificăm pentru propriul interes.

De aici se ramifică povestea în alte două direcții: cei care sunt doar împotriva cărnii, consumând ouă și lapte – stil de viață ovo lacto vegetarian – și cei care stau departe de tot ceea ce are origine animală – veganii.

Ce și cum selectezi rămâne alegerea ta, dar ceea ce eu am regăsit interesant este următoarea explicație, descoperită într-un documentar, și anume: carnea pe care o consumăm de la orice fel de animal ajunge să fie „întreținută'' prin alimentația acestuia, dar majoritatea animalelor pe care oamenii le consuma sunt erbivore. Acest lucru face ca produsul consumat de animal adica iarba, frunzele, plantele etc... să fie ulterior transformate în proteina animală, pe care oamenii o consumă.

Indiferent de ceea ce alegi, o armonie între ceea ce consumăm și felul în care o facem ne va ajuta să stabilim un echilibru, lucru ce ne va oferi o stare de spirit mai armonioasă.

Sava Alesia, XI C

Profesor coordonator: Duță Camelia

Evoluția telefoanelor mobile de-a lungul anilor

Dacă acum avem telefoanele mobile încorporate în ceasuri, în urmă cu două decenii, acest lucru părea de domeniul science-fiction. Industria telefoanelor mobile a evoluat extrem de rapid în ultimii ani, însă iată cum arată istoria acestor dispozitive.

Oamenii care au reușit să aducă împreună un ceas de mână cu un telefon mobil au muncit din greu timp de câțiva ani pentru ca acest lucru să se întâmple, dar dezvoltarea tehnologiei are loc într-adevăr la un interval de timp de decenii. În timp ce ultimii pași ai dezvoltării tehnologice captează titluri, este nevoie de mii de oameni de știință și ingineri care lucrează de zeci de ani pe nenumărate tehnologii pentru a ajunge la punctul în care produsele blockbuster încep să capteze imaginația publicului.

Primul serviciu de telefonie mobilă, pentru telefoanele de 80 de lire sterline instalate în mașini, a fost demonstrat în 17 iunie 1946, acum 75 de ani. Serviciul era disponibil numai în marile orașe și pe autostrăzi și era destinat mai degrabă companiilor decât persoanelor fizice. Echipamentul umplea o mare parte din portbagajul unei mașini, iar abonații făceau apeluri ridicând receptorul și vorbind cu un operator de tablou.

În 1948, serviciul avea 5.000 de clienți. Primul telefon mobil fost dezvoltat în 1973, la aproape trei decenii de la introducerea primului serviciu de telefonie mobilă. Au trecut aproape trei decenii după aceea, până când jumătate din populația SUA avea deja un telefon mobil. Actuala tehnologie a telefonului mobil are un numă remarcabil de componente, fiecare pe o cale uriașă de dezvoltare.

Telefonul are antene și electronice care permit transmiterea și primirea semnalelor. Are un procesor de computer specializat care utilizează algoritmi avansați pentru a converti informațiile

în semnale care pot fi transmise prin aer. Acești algoritmi au sute de algoritmi componenți. Fiecare dintre aceste piese de tehnologie și multe altele au istorii de dezvoltare care se întind pe decenii. Miniaturizarea reprezintă firul comun al evoluției tuturor tehnologiilor. Transmițătoarele radio, procesoarele de computer și bateriile din interiorul telefonului tău mobil sunt descendenții generațiilor acestor tehnologii care au crescut succesiv mai mici și mai ușoare.

Telefonul în sine nu ar fi de prea mare folos fără stații de bază celulare și toată infrastructura de rețea care se află în spatele lor. Primele servicii de telefonie mobilă au folosit un număr mic de turnuri radio mari, ceea ce a însemnat că toți abonații dintr-un oraș mare au împărțit o stație de bază centrală. Aceasta nu a fost o rețetă pentru serviciul universal de telefonie mobilă.

Inginerii au început să lucreze la un concept pentru a depăși această problemă cam la momentul în care au intrat în funcțiune primele servicii de telefonie mobilă și a durat aproape patru decenii până la lansarea primului serviciu de telefonie mobilă în 1983. Serviciul celular implică rețele interconectate de emițătoare radio mai mici, prin trimiterea apelurilor de la un transceiver la altul. Telefonul tău mobil este rezultatul a peste o sută de ani de investiții comerciale și guvernamentale în cercetare și dezvoltare în toate componentele sale și tehnologiile conexe. O parte semnificativă a dezvoltării de ultimă oră a fost finanțată de armată.

Un impuls major pentru dezvoltarea tehnologiilor mobile fără fir a fost necesitatea în timpul celui de-al doilea război mondial ca trupele să comunice în mișcare pe teren. SRC-536 Handie-Talkie a fost dezvoltat de predecesorul Motorola Corporation și folosit de armata SUA în război. Handie-Talkie era un radio bidirecțional suficient de mic pentru a fi ținut într-o mână și semăna cu un telefon. Motorola a devenit unul dintre principalii producători de telefoane mobile.

Tehnologiile de comunicații de astăzi, 5G, WiFi, Bluetooth și așa mai departe, sunt standarde fixe, ceea ce înseamnă că fiecare dintre ele este conceput pentru un singur scop. Dar în ultimii 30 de ani, Departamentul Apărării și corporațiile au investit în tehnologii mai capabile și mai flexibile, astfel că viitorul telefoanelor mobile pare a se îndrepta spre un alt nivel.

Prof. Andreia Lungu

Muzică şi catharsis

Noi, cei de aici şi de acum, putem fi receptori creativi ai înaintaşilor care au învins timpul, precum şi ai contemporanilor – aspirând împreună să învingem clipa.

Calitatea umană de a recepta creativ depinde de opţiunea personală liber consimţită.

Elena Maria Şorban

Filozoful Aristotel, foloseşte termenul de *katharsis* pentru a defini caracterul purificator al artei şi rolul acesteia de al elibera pe om, de pasiunile josnice… „Ar trebui să credem mai degrabă, spune el, că muzica înclină spre virtute… aşa cum gimnastica realizează un corp de o anumită calitate, tot aşa muzica realizează un anumit caracter, obişnuindu-ne cu capacitatea de a ne bucura îndreptăţit.“(*Politica*, VIII, 5, 20-25).[1] De atunci, de la scrierea acestor rânduri, au trecut mai mult de 2300 de ani şi minţi luminate stăruiră îndelung la vorbele lui Aristotel. Catharsis devenit, astfel, un cuvânt care este folosit în câmpul fenomenologic (Husserl) sau cel psihoterapeutic (Freud şi Breuer), dar rămase a fi imaginat cu vigoare în câmpul literar şi mai ales artistic. De aici muzicoterapia de astăzi care dacă ar fi să cităm din Manifestul Asociaţiei Naţionale de Muzicoterapie din S.U.A, este „folosirea muzicii în scop terapeutic, pentru restabilizare menţinerea şi îmbunătăţirea sănătăţii mentale şi fizice.“[2]

Ambianţa de zi cu zi, citadină mai ales, este o împreunare de fragmente de puzzle, în care găsim, la scară mai mică sau mai mare, infinitele scene ale vieţii. Pe aproape fiecare dintre ele ne imaginăm că găsim o originală „piesă“, din care să nu lipsească muzica.

Autorul clujean Doru Stoica spune următoarele: „În mod cert, a găsi drumul artei nu e cel mai uşor lucru. Pentru mulţi tineri drumul e lung şi întortochiat.[...] Au nevoie de o iniţiere competentă: e drumul în care ar învăţa să discearnă între valoare şi non-valoare, în care s-ar cristaliza simţul estetic pentru marea artă. Ce să facă tânărul de azi în faţa dificultăţilor? Să persevereze, desigur! I-aş aminti că operele de artă izvorăsc din sufletul marilor artişti pentru a se întoarce în sufletul iubitorilor de artă. Perseverând, va descoperi măreţia, măreţia artei. Şi la ce bun arta? La ridicarea din vremelnicele noastre căderi, la învierea şi reînvierea sufletelor noastre.“[3]

Se ştie că gustul muzical al fiecăruia e strâns legat de structura sa sufletească. Există şi alţi factori care pot influenţa pozitiv sau negativ gustul nostru muzical. Audierea diferitelor concerte educative, consultarea cărţilor de specialitate şi a materialelor instructive de pe internet sau mass-

---

[1] Sergiu Alex, *Incursiuni de meloman. De la Sarah Brightman, la Enya şi Vangelis*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2010, p. 31.

[2] Sergiu Alex, *Incursiuni de meloman. De la Sarah Brightman, la Enya şi Vangelis*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2010, p. 34.

media şi nu în ultimul rând discuţii cu melomani sau muzicieni competenţi. Aplecarea urechii doar la creaţii facile, de valoare îndoielnică – însoţite şi de o publicitate zgomotoasă – nu poate avea decât efect distructiv asupra gustului estetic.

„Speranţa este o virtute şi avem datoria a o nutri, cu energia *şi viul* nostru, cât ne este scris. Este nevoie ca împreună să construim, nu să demolăm. Mijloacele tehnice moderne, Internetul în primul rând, dar şi celelalte tradiţionale – cărţile, discurile, concertele – sunt şansa generaţiei actuale şi a celor viitoare de a avea ceea ce n-am avut noi şi n-au avut nici cei care ne-au precedat. Şi ce anume? Accesul instantaneu aproape neîngrădit la muzică! Între dorinţa de a te îmbogăţi sufleteşte şi realizarea ei nu se află acum nici un zid, ci, adesea, un simplu click![4]“

***„Dor de Nichita”* - eveniment ce a reunit poezia, muzica şi arta plastică –**

- elevi ai C.N. „Mihai Eminescu” şi artişti băimăreni -

Muzeul Judeţean de Mineralogie „Victor Gorduza”, 31 martie 2021

Bibliografie

Alex, Sergiu (2010), *Incursiuni de meloman*, Editura Eikon, Cluj-Napoca

Paşca, Eugenia, Maria (2009), *Dimensiuni ale educaţiei artistice,*

[4] Sergiu Alex, *Incursiuni de meloman. De la Sarah Brightman, la Enya şi Vangelis*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2010, p.159-160.

Managementul activităţilor muzicale extracurriculare în educaţia formal şi informal, Editura Artes, Iaşi

Timaru, Valentin (2008), *Muzica noastră cea spre fiinţă,* Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuş

Surse documentare online

http://www.revart.ro/2-2010/08.pdf

http://www.muzeuminbm.ro/nou/wp/category/evenimente/

prof. Alina Mirela Andreicuț

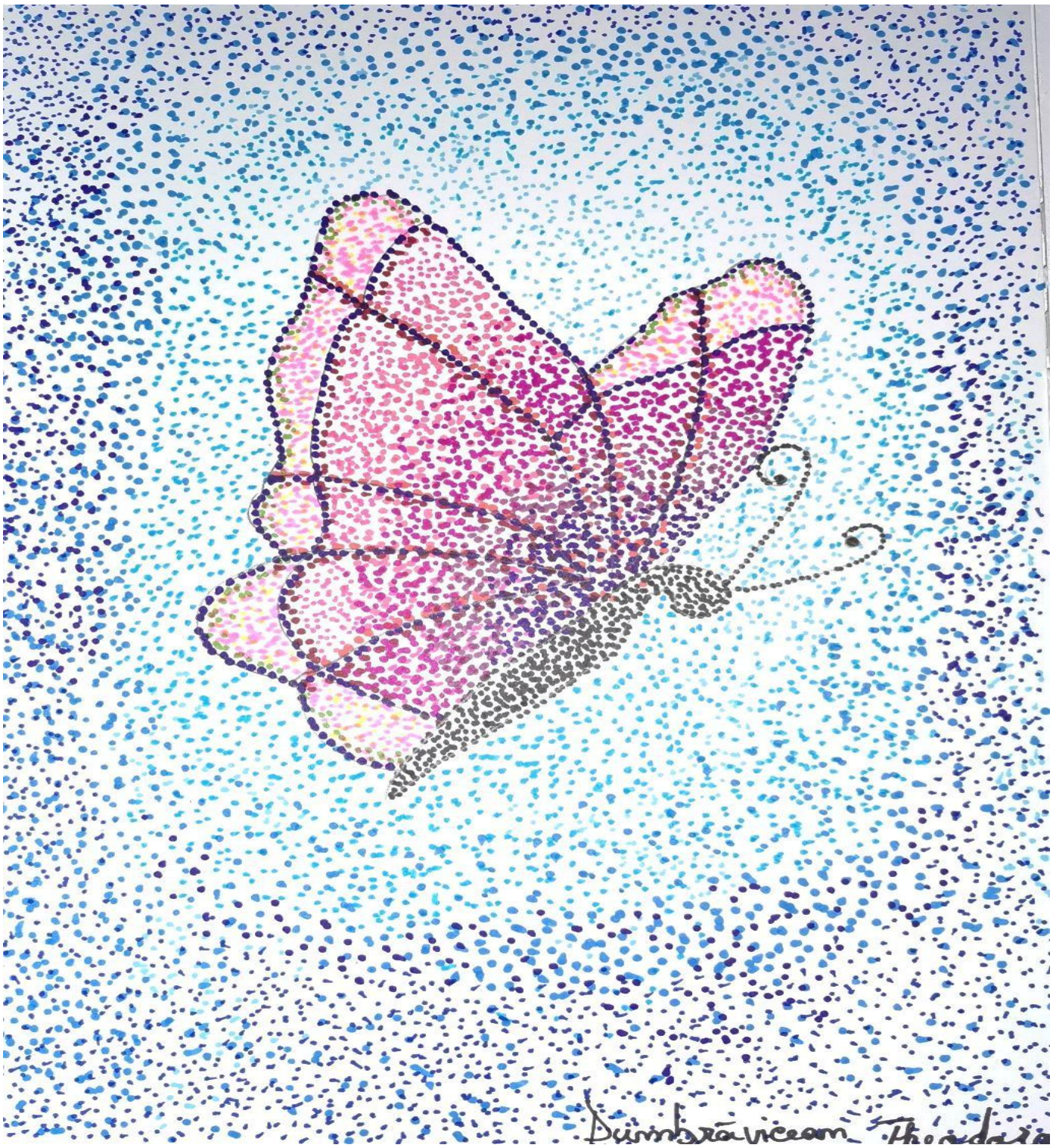

Albinuţele

Versuri: Hotca Marian, vol. Poemele copilăriei
Muzica: Băban Adina Rebeca, clasa a X-a H

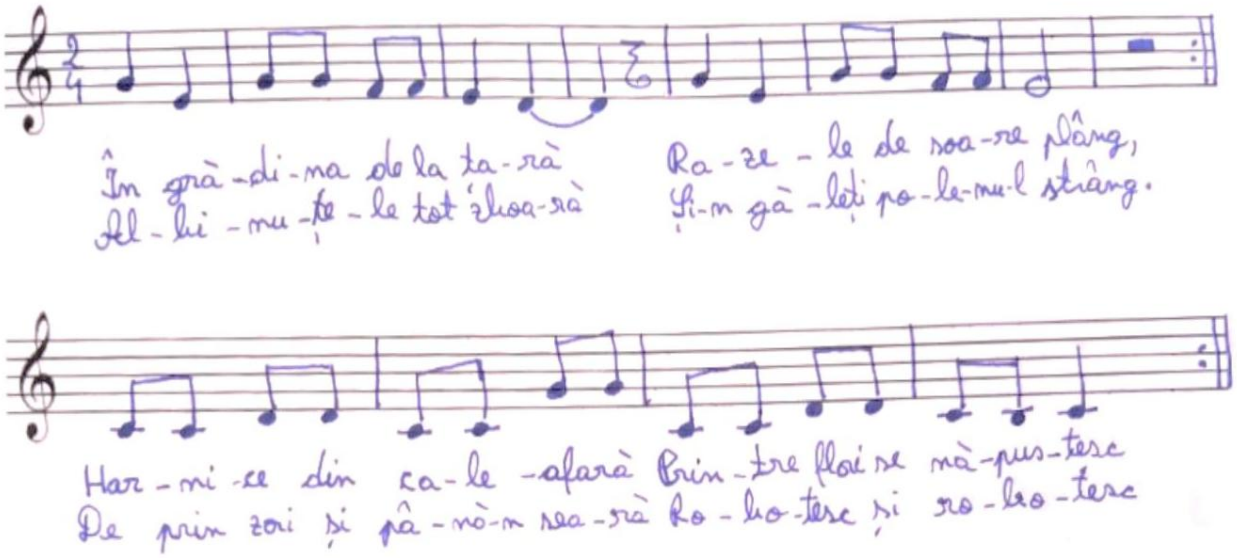

În grădina de la țară
Razele de soare plâng,
Albinuţele tot zboară
Şi-n găleţi polenu-l strâng.

Harnice din cale-afară
Printre flori se năpustesc,
De prin zori şi până-n seară.
Robotesc şi robotesc.

Iar când găletuşa-i plină
Cu polenul minunat,
Într-o linişte deplină
Chiar în stup l-au răsturnat.

Ca să facă mierea bună
Pentru iarna ce-o să vină -
Şi de-aceea ele-adună
Tot polenul din grădină.

Îndrumător:
prof. Alina Mirela Andreicuţ

Proiectul ”Creșterea performanțelor energetice, a unităților de învățământ în Municipiul Baia Mare - Colegiul Național “Mihai Eminescu” Baia Mare, corp școală 1 și sala de sport”, Program Operațional Regional 2014-2020.

În 25 august 2020 au început lucrările de reabilitare termică a Colegiul Național „Mihai Eminescu” în urma finanțării obținute pe *Programul Operațional Regional 2014-2020,* pentru creșterea performanței energetice a unității de învățământ - corp școală 1 și sală de sport, pe axa prioritară *sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon,* prioritatea de investiții *sprijinirea eficienței energetice, a gestionării inteligente a energiei și a utilizării energiei din resurse regenerabile în infrastructurile publice, inclusiv în clădirile publice și în sectorul locuințelor.*

Până la 31.05.2021 s-au realizat următoarele lucrări: înlocuirea în totalitate a instalației termice, instalația de apă caldă, s-au montat corpuri de iluminat cu led, s-a înlocuit tâmplăria exterioară , s-a montat instalația de detecție și semnalizare la incendiu, s-a înlocuit iluminatul de siguranță la sala de sport și s-a schimbat instalația de paratrăznet. Momentan se lucrează la anveloparea corpului de școală 1.

Crăciun Marinel – administrator patrimoniu

Platforma Google Classroom

Topul celor mai populare căutări pe Google în România, în 2021, este condus de termenul "coronavirus" și de două platforme de educaţie la distanţă Google Classroom şi Adservio Google a fost fondat de Larry Page şi Sergey Brin în 1998, compania având în prezent peste 50.000 de angajaţi şi oferă o gamă largă de produse şi platforme cum sunt: Gmail Search, Maps, Android Ads, Chrome şi YouTube.

În lunile următoare Google va introduce peste 50 de schimbări și noi opțiuni în pachetul său de programe pentru educație. Acesta își va schimba numele din G Suite for Education în Google Workspace for Education.

Schimbările, vor fi atât de structură, cât și de detaliu, se vor ntroduce elemente care să răspundă multora dintre problemele simțite de către comunitățile școlare în timpul școlii online.

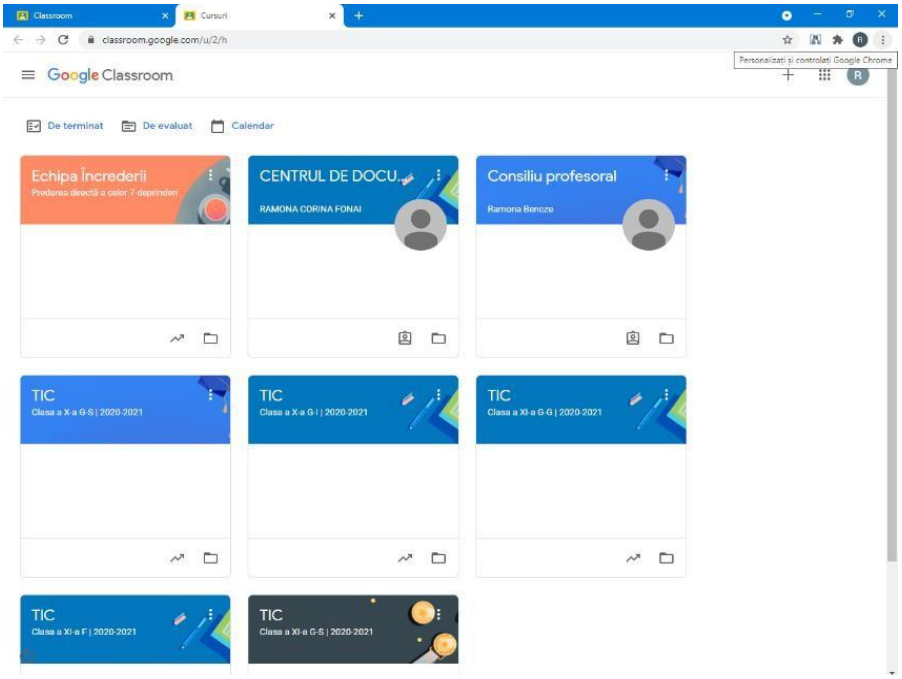

Pentru Classroom și pentru Meet, compania anunță următoarele schimbări?

Vor exista instrumente de monitorizare a gradului de implicare a elevilor în timpul cursurilor;

Diverse instrumente de predare online din alte surse vor putea fi integrate în Classroom de către profesori;

Aplicația Classroom pentru Android va putea fi folosită și offline; Elevii nu vor mai putea intra în sesiuni Meet, create din Classroom, înaintea profesorului;

Meet va putea fi folosit doar în grupe restrânse, iar mai mulți profesori pot avea simultan statutul de gazdă a sesiunii;

Va exista posibilitatea de a "pune pe mut" pe toți participanții la o videoconferință și de a controla când aceștia pot porni microfonul (în caz că profesorul nu dorește să fie întrerupt, de exemplu) – una dintre primele schimbări introduse; Va exista posibilitatea de transcriere a ședințelor.

Ramona Bencze – administrator rețea, prof. TIC

Rolul secretarului în liceu în era noilor tehnologii

Secretar șef. Pușcaș Alina

Într-un liceu modern, secretarul joacă un rol esențial, mult dincolo de atribuțiile administrative clasice. Odată cu integrarea noilor tehnologii în educație, activitatea secretariatului a devenit un pilon central în buna funcționare a instituției. Adaptabilitatea, competențele digitale și capacitatea de comunicare sunt acum mai importante ca oricând.

1. Gestionarea digitală a documentelor și datelor elevilor

Secretarul de liceu administrează volume mari de informații: dosarele elevilor, situațiile școlare, transferurile, înscrierile la examene naționale sau bacalaureat. Noile tehnologii au simplificat și eficientizat aceste procese. Platforme precum SIIIR sau aplicațiile de tip cloud permit acces rapid, organizare riguroasă și arhivare sigură a documentelor școlare.

2. Suport în comunicarea digitală

În liceu, comunicarea rapidă cu părinții, elevii și cadrele didactice este esențială. Secretarul utilizează platforme de e-mail, mesagerie și aplicații educaționale pentru a transmite informații despre ședințe, evaluări, înscrieri sau situații urgente. Astfel, devine un punct-cheie în legătura dintre școală și comunitatea educațională.

3. Sprijin în organizarea examenelor și a activităților extra curriculare

Liceele implică o organizare mai complexă, mai ales în ceea ce privește examenele naționale, bursele sau olimpiadele. Secretarul contribuie la centralizarea datelor, programarea activităților și comunicarea cu instituțiile externe. Folosirea unor instrumente digitale ajută la desfășurarea eficientă și fără erori a acestor activități.

4. Contribuție la digitalizarea proceselor educaționale

Pe măsură ce liceele adoptă tot mai mult tehnologia în actul educațional, secretarul devine un sprijin activ pentru cadrele didactice în utilizarea platformelor online, gestionarea cataloagelor electronice sau configurarea conturilor digitale ale elevilor.

5. Asigurarea protecției datelor personale

Într-un liceu, unde se gestionează date sensibile ale elevilor majori și minori, secretarul trebuie să respecte normele GDPR și să utilizeze instrumente digitale sigure. Cunoașterea bună a securității cibernetice devine o responsabilitate importantă în protejarea informațiilor școlare.

În contextul liceal, secretarul nu mai este doar un funcționar, ci un profesionist digital, un liant între conducere, profesori, elevi și părinți. Prin competențe digitale și o atitudine pro activa, acesta contribuie decisiv la modernizarea sistemului educațional și la adaptarea liceului la cerințele societății actuale.

Profesori colaboratori:

Director: prof. Marius Crăciun
Director adjunct: prof. Rodica Mone
Prof. Codruța Mureșan
Prof. Mihaela Popan
Prof. Elena Hendre
Prof. Anna Ciobotaru
Prof. Ramona Corina Fonai
Prof. Ramona Astalâș
Prof. Maria Ciumău
Prof. Cristina Vișovan
Prof. Liliana Rodica Feder
Prof. Loredana Molnar
Prof. Mihaela Oniga
Prof. Romina Fisher
Prof. Laura Szebeni
Prof. Camelia Silvia Duță
Prof. Cristina Incze
Prof. Andreia Lungu
Prof. Alina Mirela Andreicuţ
Bibliotecar: Ionela Hojda
Secretar: Alina Pușcaș
Administrator patrimoniu: Adrian Marin Crăciun
Administrator rețea: prof. Ramona Laura Bencze

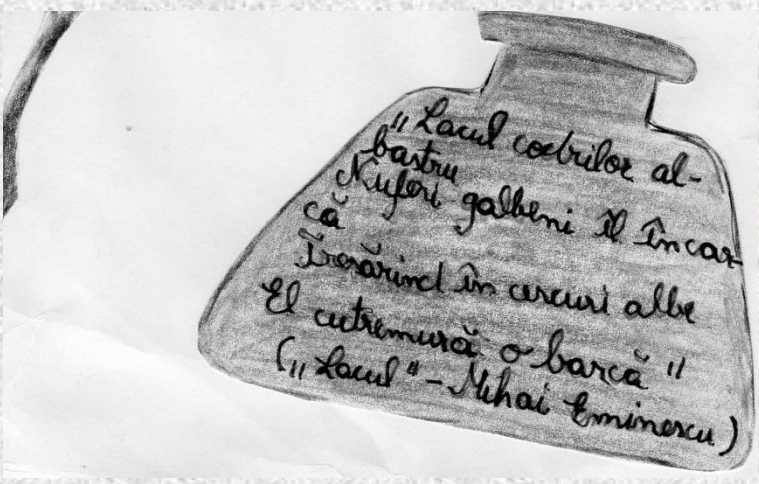

ISSN 2065-9733

Grafică şi tehnoredactare
Ramona Laura Bencze
Alina Pușcaș
Coordonator desene
Cristina Rettegi

"La zidirea Soarelui, se știe,
Cerul a muncit o veșnicie,
Noi, muncind întocmai, ne-am ales cu,
Ne-am ales cu domnul Eminescu.
Domnul cel de pasăre măiastră,
Domnul cel de nemurirea noastră... Eminescu"

Baia Mare, str. Culturii, nr. 7
Cod postal: 430316
Tel. 0262211069, Fax. 0262211987
e-mail: colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com
www.eminescubm.ro

ISSN 2065-9733